

Wdrażanie przepisów z roku 2013, dotyczących wypełniania międzynarodowych zobowiązań podatkowych (USA)

**Aktualne wytyczne
28 lutego 2014 r.**

Niniejsze wytyczne zastępują wersję z dnia 14 sierpnia 2013 r. Uwzględniono w nich komentarze brytyjskich przedsiębiorców i doradców nadesłane przed opublikowaniem 20 lutego 2014 r. zaktualizowanej wersji amerykańskich przepisów FATCA. Zmiany i poprawki zaznaczono w tekście odpowiednim kolorem. Wszelkie zmiany w przepisach amerykańskich będą wiązać się z koniecznością wprowadzenia poprawek i modyfikacji do wytycznych. Najpoważniejsze z nich będą publikowane odrębnie, natomiast skonsolidowana wersja tekstu, zawierająca wszystkie wprowadzone zmiany, pojawiać się będzie w odstępach półrocznych. Publikację kolejnego wydania pełnych wytycznych zaplanowano na sierpień 2014 roku

Spis treści:

1. Zarys sytuacji

- 1.1 Cel opracowania wytycznych
- 1.2 Zakres FATCA
- 1.3 Powiązania z przepisami amerykańskimi

2. Instytucje finansowe

- 2.1 Wprowadzenie
- 2.2 Instytucje finansowe z Wielkiej Brytanii (brytyjskie instytucje finansowe)
- 2.3 Podmioty zależne i oddziały
- 2.4 Podmioty powiązane
- 2.5 Wyłączone instytucje finansowe
- 2.6 Niefinansowe podmioty zagraniczne
- 2.7 Zwolnieni uprawnieni odbiorcy
- 2.8 Rząd brytyjski lub brytyjskie organizacje rządowe
- 2.9 Banki centralne
- 2.10 Organizacje międzynarodowe
- 2.11 Fundusze emerytalne
- 2.12 Współpracujące instytucje finansowe
- 2.13 Instytucje finansowe z lokalną bazą klientów
- 2.14 Wyłączenia z przepisów amerykańskich dostępne dla brytyjskich instytucji finansowych
- 2.15 Zarejestrowane współpracujące instytucje finansowe
- 2.16 Nieraportujący członkowie uczestniczących grup zagranicznych instytucji finansowych
- 2.17 Kwalifikowane instrumenty zbiorowego inwestowania
- 2.18 Fundusze ograniczone
- 2.19 Kwalifikowani wydawcy kart kredytowych
- 2.20 Finansowane podmioty inwestujące
- 2.21 Współpracujące instytucje finansowe
- 2.22 Niezarejestrowany bank lokalny
- 2.23 Instytucje finansowe prowadzące jedynie rachunki o niskiej wartości
- 2.24 Finansowane zamknięte fundusze inwestycyjne
- 2.25 Zagraniczne instytucje finansowe z dokumentacją właścicielską
- 2.25(a) Ograniczone fundusze Life Debt
- 2.26 Instytucja depozytowa
- 2.27 Instytucja powiernicza
- 2.28 Podmiot inwestujący
- 2.28(a) Doradcy inwestycyjni oraz Zarządzający portfelem inwestycyjnym
- 2.29 Szczególny zakład ubezpieczeń
- 2.30 Spółki holdingowe i centra skarbowe grup finansowych
- 2.31 Programy zbiorowego inwestowania
- 2.32 Platformy i inne podmioty rozdzielające środki
- 2.33 Pełnomocnicy funduszy – dystrybutorzy w łańcuchu własności prawnej
- 2.34 Dystrybutorzy występujący wyłącznie w roli doradców
- 2.35 Identyfikacja i sporządzanie raportów na temat udziałów w programach zbiorowego inwestowania
- 2.36 Trusty
- 2.37 Spółki
- 2.38 Centralny depozyt papierów wartościowych

- 2.39 Osobowe spółki inwestycyjne
- 2.40 Fundusze sekurytyzacyjne
- 2.41 Bezpośrednio raportujące niefinansowe podmioty zagraniczne i sponsorowane bezpośrednio raportujące niefinansowe podmioty zagraniczne

3. Rachunki finansowe

- 3.1 Wprowadzenie
- 3.2 Posiadacze rachunków
- 3.3 Rachunek depozytowy
- 3.4 Rachunek powierniczy
- 3.5 Umowa ubezpieczenia
- 3.6 Pieniężna umowa ubezpieczenia
- 3.7 Umowa renty
- 3.8 Udział w kapitale lub wierzytelnościach podmiotu inwestującego
- 3.9 Udział w kapitale lub wierzytelnościach spółki holdingowej lub centrum skarbowego grupy finansowej
- 3.10 Udział w kapitale lub wierzytelnościach, które są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych
- 3.11 Produkty wyłączone z definicji rachunku finansowego
- 3.12 Produkty i rachunki emerytalne
- 3.13 Inne produkty i rachunki zwolnione z opodatkowania
- 3.14 Rachunki osób nieżyjących
- 3.15 Rachunki pośrednie (Rachunki escrow)
- 3.16 Rachunki niewyznaczone/wyznaczone
- 3.17 Rachunki wydzielone
- 3.18 Rachunki nieużywane
- 3.19 Prolongaty
- 3.20 Kredyty konsorcjalne
- 3.21 Emitenci pieniądza elektronicznego

4. Procedury sprawdzające

- 4.1 Wymogi ogólne
- 4.2 Dopuszczalne dowody w postaci dokumentów
- 4.3 Zaświadczenia podatkowe
- 4.4 Formularze inne niż formularze IRS dla osób fizycznych
- 4.5 Zasadność dokumentacji
- 4.6 Archiwizacja dowodów w postaci dokumentów
- 4.7 Wymiana dokumentów
- 4.8 Oświadczenie posiadacza rachunku
- 4.9 Potwierdzenie zasadności oświadczenia posiadacza rachunku
- 4.10 Oświadczenie posiadacza nowego rachunku indywidualnego
- 4.11 Oświadczenie posiadacza istniejącego rachunku indywidualnego
- 4.12 Oświadczenie posiadacza nowego rachunku podmiotu
- 4.13 Oświadczenie posiadacza istniejącego rachunku podmiotu
- 4.14 Sumowanie
- 4.15 Sumowanie funduszy finansowanych
- 4.16 Konwersja walut
- 4.17 Numery identyfikacji podatkowej (NIP)

- 4.18 Zmiana w okolicznościach
- 4.18(a) Cesja lub sprzedaż pieniężnej umowy ubezpieczenia
- 4.19 Fuzja lub masowe nabycie rachunków
- 4.20 Ustalenie rezydencji dla celów podatkowych

5. Istniejące rachunki indywidualne

- 5.1 Wyłączenia progowe dotyczące istniejących rachunków indywidualnych
- 5.2 Istniejące pieniężne umowy ubezpieczenia lub umowy renty, których nie można sprzedać rezydentom amerykańskim
- 5.3 Rachunki raportowane
- 5.4 Rachunki o niższej wartości
- 5.5 Wyszukiwanie elektroniczne i rachunki o niższej wartości
- 5.6 Identyfikacja posiadacza rachunku jako obywatela lub rezydenta amerykańskiego
- 5.7 Jednoznaczne miejsce urodzenia na terenie Stanów Zjednoczonych
- 5.8 Aktualny adres pocztowy/zamieszkania w Stanach Zjednoczonych
- 5.9 Przynajmniej jeden amerykański numer telefonu powiązany z rachunkiem
- 5.10 Zlecenia stałe przelewu środków na rachunek prowadzony w Stanach Zjednoczonych
- 5.11 Aktualne ważne pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisu / adres do doręczeń lub adres skrzynki pocztowej
- 5.12 Rachunki o wysokiej wartości
- 5.13 Wyszukiwanie elektroniczne i rachunki o wysokiej wartości
- 5.14 Wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej i rachunki o wysokiej wartości
- 5.15 Wyjątki
- 5.16 Opiekun klienta
- 5.17 Skutki ustalenia występowania US indicia
- 5.18 Czas trwania weryfikacji

6. Nowe rachunki indywidualne

- 6.1 Wyłączenia progowe dotyczące nowych rachunków indywidualnych
- 6.2 Rachunki raportowane
- 6.3 Nowe rachunki dla posiadaczy istniejących rachunków
- 6.4 Identyfikacja nowych rachunków indywidualnych
- 6.5 Grupowe pieniężne umowy ubezpieczenia lub grupowe umowy renty
- 6.6 Rachunki znajdujące się w posiadaniu beneficjentów pieniężnej umowy ubezpieczenia, która jest umową ubezpieczenia na życie
- 6.7 Poleganie na oświadczeniu posiadacza rachunku oraz dowodach w postaci dokumentów

7. Istniejące rachunki podmiotów

- 7.1 Wyłączenia progowe dotyczące istniejących rachunków podmiotów
- 7.2 Rachunki raportowane
- 7.3 Standardowe kody branżowe i US Indicia dla istniejących podmiotów
- 7.4 Identyfikacja podmiotu jako szczególnej osoby amerykańskiej
- 7.5 Identyfikacja podmiotu jako instytucji finansowej
- 7.6 Identyfikacja podmiotu jako wyłączonej instytucji finansowej
- 7.7 Identyfikacja podmiotu jako niefinansowego podmiotu zagranicznego
- 7.8 Czas trwania weryfikacji

8. Nowe rachunki podmiotów

- 8.1 Wyłączenia dotyczące nowych rachunków podmiotów
- 8.2 Rachunki raportowane
- 8.3 Identyfikacja podmiotu jako instytucji finansowej
- 8.4 Identyfikacja podmiotu jako wyłączonej instytucji finansowej
- 8.5 Identyfikacja posiadacza rachunku podmiotu jako szczególnej osoby amerykańskiej
- 8.6 Identyfikacja podmiotu jako niefinansowego podmiotu zagranicznego

9. Sprawozdania

- 9.1 Wymagane informacje
- 9.2 Wyjaśnienia dotyczące wymaganych informacji
- 9.3 Harmonogram czasowy przesyłania sprawozdań
- 9.4 Sprawozdania dotyczące wyłączonych instytucji finansowych
- 9.5 Raportowanie zapłaty podatku od płatności podlegających amerykańskiemu podatkowi, przekazywanych wyłączonym instytucjom finansowym
- 9.6 Format
- 9.7 Przekaz
- 9.8 Kary

10. Zgodność

- 10.1 Uchybienia mniejszej wagi
- 10.2 Przypadki istotnego nieprzestrzegania obowiązków
- 10.3 Proces zarządzania ryzykiem braku zgodności podatkowej
- 10.4 Zapobieganie uchylaniu się od stosowania prawa

11. Rejestracja

1. Zarys sytuacji

Zapisy ustawy o ujawnianiu informacji o rachunkach zagranicznych dla celów podatkowych (ustawy FATCA), stanowiącej część ustawy HIRE z roku 2010, to amerykańskie przepisy przyjęte z myślą o ograniczaniu zjawiska polegającego na uchylaniu się od płacenia podatków przez obywateli USA.

Na mocy zapisów ustawy FATCA instytucje finansowe spoza Stanów Zjednoczonych zobowiązane są przekazywać informacje o swoich klientach z USA Urzędowi Skarbowemu Stanów Zjednoczonych (IRS). W stosunku do wszystkich instytucji finansowych, które nie przestrzegają tego wymogu zastosowanie znajduje potrącenie 30 procentowego podatku od dochodu pochodzącego ze źródeł w Stanach Zjednoczonych.

12 września 2012 roku Wielka Brytania i Stany Zjednoczone podpisały Traktat dotyczący wdrożenia ustawy FATCA na terenie Zjednoczonego Królestwa (Umowa między Wielką Brytanią a Stanami Zjednoczonymi w sprawie ujawniania informacji o rachunkach zagranicznych oraz implementacji ustawy FATCA) – dalej: „Umowa”. Umowa i prawodawstwo wprowadzone w celu stosowania zapisów traktatowych pomogą usunąć część problemów wdrożeniowych, z którymi borykają się instytucje finansowe z Wielkiej Brytanii - takich jak trudności prawne w zakresie przestrzegania zapisów ustawy FATCA bez naruszania ograniczeń związanych z ochroną danych osobowych. Brytyjskie instytucje finansowe nie powinny podlegać 30 procentowemu podatkowi od dochodów pochodzących ze Stanów Zjednoczonych, jeśli spełniają wymogi określone w Umowie i prawodawstwie brytyjskim.

W myśl zapisów Umowy brytyjskie instytucje finansowe wysyłają do urzędu HMRC stosowne informacje, natomiast urząd HMRC przekazuje je dalej do Urzędu Podatkowego Stanów Zjednoczonych.

Prawodawstwo brytyjskie dotyczące wdrożenia Traktatu zawartego między Wielką Brytanią a Stanami Zjednoczonymi zawarto w klauzuli 222 Ustawy o finansach z roku 2013. Klauzula ta nadaje ministerstwu skarbu Wielkiej Brytanii prawo wdrażania przepisów mających na celu wypełnienie zobowiązań Umowy (i podobnych umów). Przepisy te można znaleźć na stronie: <http://www.hmrc.gov.uk/fatca/index.htm>

1.1 Cel opracowania wytycznych

Wytyczne przygotowano dla firm, doradców biznesowych i pracowników brytyjskiego urzędu skarbowego (ang. HM Revenue & Customs, HMRC). Ich publikacja następuje równoległe do publikacji przepisów z roku 2013, dotyczących wypełniania międzynarodowych zobowiązań podatkowych (USA). Podmioty zobowiązane do przestrzegania wytycznych:

- brytyjskie instytucje finansowe;
- podmioty brytyjskie zobowiązane do poświadczenia swojego „zaszeregowania” (klasyfikacji) w celach związanych z zapisami ustawy FATCA;
- podmioty przyjmujące na siebie obowiązki wynikające z FATCA w imieniu instytucji finansowych.

Kwestia wdrażania zapisów w innych podobnych umowach zawartych przez Wielką Brytanię – jeśli będą się różnić od zapisów Umowy zawartej między Stanami Zjednoczonymi a Wielką

Brytanią – zostanie omówiona w dodatkowych rozdziałach niniejszego dokumentu. W przypadku braku dodatkowych wytycznych zapisy umowy podobnej stosuje się w ten sam sposób, co zapisy Umowy zawartej między Stanami Zjednoczonymi a Wielką Brytanią.

1.2 Zakres FATCA

Ustawa FATCA i prawodawstwo brytyjskie - służące wdrożeniu Umowy podpisanej w dniu 12 września 2012 roku - dotyczą instytucji finansowych znajdujących się na terenie Wielkiej Brytanii. W Umowie i Wytycznych zdefiniowano je jako „instytucje finansowe z Wielkiej Brytanii” lub „brytyjskie instytucje finansowe”. Aby dana instytucja mogła określić, czy postanowienia legislacyjne są wobec niej wiążące, musi wziąć pod uwagę szereg czynników. Oto one:

- Czy jesteśmy instytucją finansową?
- Czy prowadzimy rachunki finansowe?
- Czy istnieją przesłanki pozwalające stwierdzić, że niektórzy właściciele rachunków są szczególnie osobami amerykańskimi?
- Czy po przeprowadzeniu odpowiedniej procedury sprawdzającej mamy jakieś raportowane rachunki?

1.3 Powiązania z przepisami amerykańskimi

Przepisy brytyjskie każdorazowo uwzględniają postanowienia traktatu międzyrządowego. Umowa wywołuje obecnie odmienne skutki, gdyż została podpisana we wrześniu 2012 r. Po pierwsze zaktualizowano Załącznik II (na mocy porozumienia zawartego między władzami Wielkiej Brytanii i USA, z uwzględnieniem mechanizmu opisanego w art. 8 Umowy). W wyniku zastosowanych zmian powiększył się krąg instytucji i produktów wyłączonych z FATCA. Wprowadzona została większa przejrzystość odnośnie do kategorii instytucji, które są nieraportującymi brytyjskimi instytucjami finansowymi, ale zgodnie z zapisami Umowy uznaje się je za podmioty współpracujące.

Zapisy Umowy należy w tej chwili interpretować w taki sposób, jakby uwzględniono w nich modyfikacje wdrożone przez USA w dniu 12 lipca 2013 r. (na temat zmienionego harmonogramu czasowego implementacji FATCA – Powiadomienie 2013-43). Zmiany te, jeśli znajdują zastosowanie, zostały odzwierciedlone w przepisach brytyjskich wprowadzonych dnia 7 sierpnia 2013 roku. Firmy i ich doradcy muszą pamiętać, że w miejscach, gdzie przepisy brytyjskie mówią o działaniach lub wymogach wynikających z Umowy, należy zapoznać się z właściwym tekstem. Na przykład realizacja procedury sprawdzającej wobec istniejącego rachunku podmiotu wymaga zapoznania się z treścią par. IV, ust. B Załącznika 1 do Umowy i odczytu podanej tam daty jako 30 czerwca 2014 r., a nie 31 grudnia 2013 r.

Instytucje finansowe zobowiązane są do przestrzegania przepisów brytyjskich obowiązujących w danej chwili (zgodnie z opublikowanymi przez urząd HMRC wytycznymi). W przypadku, gdy instytucja finansowa odkryje alternatywny element przepisów amerykańskich lub innego traktatu międzyrządowego, który jej zdaniem winien zostać zastosowany, powinna zgłosić się do urzędu HMRC celem omówienia sprawy.

Jeżeli władze amerykańskie zdecydują się na modyfikację zasadniczych przepisów obowiązujących w USA na rzecz wprowadzenia dodatkowych lub dalej idących wyłączeń, urząd HMRC rozważy możliwość wprowadzenia tych modyfikacji do brytyjskich przepisów lub wytycznych. Wszelkie aktualizacje będą publikowane na stronie internetowej poświęconej FATCA: <http://www.hmrc.gov.uk/fatca/index.htm>, natomiast stosowne zmiany będą sukcesywnie wprowadzane do obowiązujących przepisów i wytycznych.

2. Instytucje finansowe

2.1 Wprowadzenie

Pierwszym krokiem, jaki musi zostać podjęty przez podmiot lub przedstawiciela podmiotu, jest określenie, czy – w myśl zapisów Umowy – jest on instytucją finansową. Zależy od tego zakres obowiązków danego podmiotu. Zapisy ustawy FATCA, na mocy przepisów amerykańskich, wprowadzają pojęcie zagranicznej instytucji finansowej. Dotyczy ono podmiotów nieamerykańskich spełniających kryteria instytucji finansowej. W myśl zapisów Umowy podmioty z Wielkiej Brytanii definiuje się jako brytyjskie instytucje finansowe, jeśli należą do co najmniej jednej z poniższych kategorii:

- Instytucja depozytowa - punkt 2.27
- Instytucja powiernicza - punkt 2.28
- Podmiot inwestujący - punkt 2.29
- Zakład ubezpieczeń - punkt 2.30
- Spółki holdingowe i centra skarbowe grup finansowych – punkt 2.31

Poszczególne kategorie instytucji finansowych muszą spełniać określone kryteria. W przypadku, gdy podmiot nie spełnia warunków definicji instytucji finansowej jest traktowany jako niefinansowy podmiot zagraniczny (zob. punkt 2.6).

Zgodnie z Umową każda instytucja finansowa z Wielkiej Brytanii jest klasyfikowana albo jako raportująca brytyjska instytucja finansowa albo jako nieraportująca brytyjska instytucja finansowa. Tak długo, jak brytyjskie instytucje finansowe działają zgodnie z prawodawstwem brytyjskim, nie podlegają opodatkowaniu odprowadzanemu od amerykańskiego źródła (w myśl S1471 Kodeksu Skarbowego Stanów Zjednoczonych).

Nieraportujące brytyjskie instytucje finansowe

Nieraportująca brytyjska instytucja finansowa to każda instytucja finansowa określona w ten sposób w Załączniku II do Umowy; lub instytucja stosownie zakwalifikowana w myśl zapisów art. 1. 1. (q) Umowy, czyli:

- współpracująca instytucja finansowa,
- instytucja finansowa z dokumentacją właścicielską,
- zwolniony uprawniony odbiorca, **lub**
- wyłączona instytucja finansowa.

Nieraportująca instytucja finansowa nie musi uzyskiwać numeru identyfikacyjnego GIIN, prowadzić procedur sprawdzających ani przysyłać raportów wymaganych na mocy postanowień Umowy. Niemniej istnieje sytuacja, w której podmiot traktowany jako współpracująca instytucja finansowa w rozumieniu postanowień Załącznika II może mieć obowiązki sprawozdawcze. Mamy z nią do czynienia, gdy podmiot podlega kryteriom instytucji finansowej z lokalną bazą klientów i prowadzi amerykańskie rachunki raportowane (zob. punkt 2.13). Zarejestrowana współpracująca instytucja finansowa ma obowiązek uzyskania numeru identyfikującego GIIN (zob. punkt 2.15).

Raportujące brytyjskie instytucje finansowe

Każda brytyjska instytucja finansowa, która nie jest nieraportującą brytyjską instytucją finansową jest raportującą brytyjską instytucją finansową. Ma obowiązek prowadzenia procedur sprawdzających i realizacji wymogów sprawozdawczych.

2.2 Instytucje finansowe z Wielkiej Brytanii (brytyjskie instytucje finansowe)

Umowa dotyczy brytyjskich instytucji finansowych. W myśl jej zapisów brytyjską instytucją finansową jest każda instytucja finansowa z siedzibą w Wielkiej Brytanii oraz każdy oddział instytucji finansowej zlokalizowanej w Wielkiej Brytanii, ale posiadającej siedzibę gdzie indziej (wlicza się tu brytyjskie oddziały amerykańskich instytucji finansowych).

Najczęściej łatwo jest stwierdzić, czy dana instytucja finansowa ma siedzibę lub lokalizację w Wielkiej Brytanii. Bywa jednak, że kwestia nie jest do końca jednoznaczna.

W takich przypadkach HMRC stara się określić status podmiotu (wynikający z Umowy) na podstawie rezydencji podmiotu dla celów podatkowych. Jeśli instytucja finansowa posiada rezydencję dla celów podatkowych w Wielkiej Brytanii, HMRC traktuje ją jako podmiot objęty zapisami Umowy. Rezydencja w Wielkiej Brytanii dla celów podatkowych opiera się na następujących przesłankach:

- Odnośnie do spółek
- o spółka została zarejestrowana w Wielkiej Brytanii lub jest centralnie zarządzana albo kontrolowana w Wielkiej Brytanii.
  - Odnośnie do spółek bez siedziby w Wielkiej Brytanii
- o spółka jest płatnikiem podatku dochodowego od przedsiębiorstw, ale tylko w wypadku, gdy prowadzi działalność w Wielkiej Brytanii za pośrednictwem stałego przedstawicielstwa w Wielkiej Brytanii.
  - Odnośnie do trustów
- o jeśli wszyscy powiernicy są rezydentami dla celów podatkowych w Wielkiej Brytanii, trust ma siedzibę w Wielkiej Brytanii. Jeśli część (nie wszyscy) powiernicy są rezydentami dla celów podatkowych w Wielkiej Brytanii, trust ma siedzibę w Wielkiej Brytanii pod warunkiem, że jego założyciel jest zarówno rezydentem jak i mieszkańcem Wielkiej Brytanii w celach podatkowych.
- o jeśli kontrola działalności spółki i kierowanie nią mają miejsce w Wielkiej Brytanii.

W przypadku, gdy podmiot jest podwójnym rezydentem, tzn. jest rezydentem zarówno w Wielkiej Brytanii jak i innym państwie, ma obowiązek przestrzegania przepisów brytyjskich odnośnie do wszystkich raportowanych rachunków prowadzonych na terenie Wielkiej Brytanii.

Wybór klasyfikacji podmiotu (tzw. wybór pola) dla Urzędu Podatkowego Stanów Zjednoczonych nie ma znaczenia w procesie ustalania, czy dany podmiot objęty jest postanowieniami Umowy.

2.3 Podmioty zależne i oddziały

Raportujące instytucje finansowe z Wielkiej Brytanii to m.in.: filie (podmioty zależne) lub oddziały podmiotów spoza Wielkiej Brytanii (w tym podmiotów amerykańskich), prowadzące działalność jako instytucja powiernicza, instytucja depozytowa, podmiot inwestujący, podmiot dominujący (spółka holdingowa), spółka skarbowa lub zakład ubezpieczeń na terenie Wielkiej Brytanii.

Podmioty zależne i oddziały brytyjskich instytucji finansowych ze statusem rezydenta dla celów podatkowych, których lokalizacja nie znajduje się na terenie Wielkiej Brytanii nie są objęte postanowieniami Umowy ani traktowane w kategoriach brytyjskich instytucji finansowych. Podlegają przepisom obowiązującym w jurysdykcji, gdzie posiadają swoją lokalizację. Są to albo przepisy amerykańskie albo prawodawstwo wdrożone na podstawie umowy zawartej między daną jurysdykcją a Stanami Zjednoczonymi.

Jeżeli jednak podmioty zależne i oddziały działają w charakterze podmiotów zakładających rachunki finansowe, które będą prowadzone w Wielkiej Brytanii przez brytyjską instytucję finansową (podlegając tym samym wymogom regulacyjnym obowiązującym w Wielkiej Brytanii), rachunki te objęte będą zapisami Umowy. Instytucja finansowa prowadząca rachunki będzie zobowiązana prowadzić właściwe procedury sprawdzające i składać stosowne raporty na ręce HMRC.

Przykład 1

Grupa Albion Bank PLC z siedzibą w Londynie sprawuje kontrolę właścicielską nad następującymi podmiotami:

- filią S zlokalizowaną w Edynburgu,
- zagraniczną filią D zlokalizowaną w jurysdykcji partnerskiej 1,
- zagraniczną filią F zlokalizowaną w jurysdykcji partnerskiej 2,
- zagraniczną filią X zlokalizowaną na terenie Euroazji, oraz
- zagraniczną filią Y zlokalizowaną w Nowym Jorku

Zgodnie z zapisami Umowy:

- Albion Bank w Londynie wraz z filią S to instytucje finansowe z Wielkiej Brytanii, zobowiązane składać sprawozdania w urzędzie HMRC.
- Filie D i F Umowa klasyfikuje jako instytucje finansowe z jurysdykcji partnerskich, zobowiązane składać sprawozdania we właściwych organach znajdujących się na terenie ich jurysdykcji.
- X to ograniczona zagraniczna instytucja finansowa identyfikowana (na mocy regulacji dot. odprowadzania podatku/raportowania) jako wyłączona zagraniczna instytucja finansowa – JEŻELI Euroazja nie podpisała porozumienia ze Stanami Zjednoczonymi i JEŻELI X nie może podpisać bezpośrednio umowy z IRS ze względu na przeszkody prawne. Tak czy inaczej X musi (w miarę umocowań prawnych) spełniać wymogi określone w przepisach amerykańskich.
- Filia Y przygotowuje sprawozdania dla Urzędu Skarbowego Stanów Zjednoczonych, dotyczące posiadaczy rachunków z Wielkiej Brytanii.

Przykład 2 – Bank zagraniczny ma oddział w Wielkiej Brytanii

Bank Oceania w Australii posiada oddział Z (przedstawicielstwo stałe dla celów podatkowych) w Londynie.

- Ponieważ Z to przedstawicielstwo stałe dla celów podatkowych, zlokalizowane na terenie Wielkiej Brytanii, jest traktowane w kategoriach brytyjskiej instytucji finansowej i obejmują je zapisy Umowy. Ma zatem obowiązek przestrzegania regulacji brytyjskich oraz przygotowania dla HMRC sprawozdań na temat wszystkich raportowanych rachunków.

2.4 Podmioty powiązane

W myśl FATCA podmiot uznaje się za powiązany z innym podmiotem, jeżeli jeden z nich kontroluje drugi bądź oba podlegają temu samemu zarządowi (sprawowanemu w ramach grupy podmiotu powiązanego).

W tym kontekście kontrola dotyczy także pośrednich lub bezpośrednich praw właścicielskich względem ponad 50% głosów lub wartości podmiotu.

Uznano, że podmiot niebędący członkiem grupy podmiotu powiązanego nie jest instytucją

finansową, jeśli:

- nie prowadzi rachunków finansowych (innych niż konta prowadzone dla członków grupy podmiotu powiązanego);
- nie znajduje się w posiadaniu rachunku ani nie otrzymuje płatności podlegających amerykańskiemu podatkowi od żadnego podmiotu pobierającego podatek, innego niż członek grupy podmiotu powiązanego;
- nie realizuje żadnych płatności podlegających amerykańskiemu podatkowi na rzecz osób innych niż członkowie grupy podmiotu powiązanego, którzy nie są ograniczonymi instytucjami finansowymi lub ograniczonymi oddziałami; oraz
- nie wyraził zgody na prowadzenie sprawozdawczości jako podmiot finansujący lub innego rodzaju występowanie w charakterze pośrednika (odnośnie do zapisów Umowy) w imieniu jakiegokolwiek instytucji finansowej (wlicza się tu członków grupy podmiotu powiązanego).

Podmioty powiązane są istotne w kontekście obowiązków nakładanych na brytyjskie instytucje finansowe – odnośnie do podmiotów powiązanych, które są wyłączonymi instytucjami finansowymi.

W sytuacji, gdy brytyjska instytucja finansowa posiada podmioty powiązane, które – w związku z jurysdykcją, w której działają – nie są w stanie wywiązać się z obowiązków FATCA, musi traktować podmiot powiązany jako wyłączonej instytucji finansowej i realizować dotyczące jej obowiązki – zgodnie z zapisami art. 4 Umowy. Dalsze informacje dotyczące tych zobowiązań opisano w punkcie 9.4.

Wyłączenia podmiotów inwestujących

Podmioty inwestujące, które otrzymały kapitał założycielski od członka grupy, do której należą nie są podmiotami inwestującymi w myśl zapisów Umowy. W ujęciu ogólnym inwestycja w kapitał założycielski to wkład w kapitał zakładowy (inwestycja przejściowa) podmiotu inwestującego. Najczęściej wiąże się to z ustanowieniem progu wydajności przed sprzedażą udziałów w podmiocie niepowiązanym inwestorom lub z innymi celami ustalonymi przez zarządzającego. W szczególności podmiot inwestujący nie powinien być traktowany jako podmiot powiązany bazujący na wkładzie kapitału założycielskiego przez członka grupy, jeśli:

- członek grupy dostarczający kapitał założycielski dostarcza ten kapitał podmiotom inwestującym, które zamierza sprzedać niepowiązanym inwestorom;
- podmiot inwestujący powstał w ramach prowadzonej działalności;
- jakiegokolwiek udziały w kapitale przekraczające 50% całkowitej wartości majątku podmiotu inwestującego mają zostać utrzymane przez nie więcej niż 3 lata od daty nabycia; **oraz**
- w przypadku udziałów w kapitale utrzymywanych przez ponad 3 lata jego wartość nie przekracza 50% całkowitej wartości majątku podmiotu inwestującego.

2.5 Wyłączone instytucje finansowe

Wyłączona instytucja finansowa to instytucja finansowa nieobjęta zapisami ustawy FATCA. Z sytuacją taką mamy do czynienia w następujących okolicznościach:

- Instytucja finansowa znajduje się w jurysdykcji, która nie podpisała umowy międzyrządowej z USA i nie zawarła umowy FATCA z Urzędem Skarbowym Stanów Zjednoczonych (IRS); lub

- Instytucja finansowa została zakwalifikowana przez IRS jako wyłączona instytucja finansowa (na podstawie analizy poważnego naruszenia norm). W takim wypadku instytucja finansowa z Wielkiej Brytanii może zostać uznana za wyłączoną instytucję finansową tylko, jeżeli wystąpiły przypadki istotnego nieprzestrzegania obowiązków, zaś po przeprowadzeniu dochodzenia nie podjęto żadnych czynności odnośnie to tych przesłanek. W takich okolicznościach dane dotyczące brytyjskiej instytucji finansowej mogą zostać opublikowane w wersji elektronicznej przez IRS zaś instytucja finansowa przestanie podlegać zapisom Umowy.

Dalsze szczegóły dotyczące przestrzegania regulacji brytyjskich podano w punkcie 10.

2.6 Niefinansowe podmioty zagraniczne

Niefinansowy podmiot zagraniczny to podmiot spoza USA, który nie jest instytucją finansową. Nie jest ani podmiotem aktywnym ani pasywnym.

Kryteria określania aktywnych niefinansowych podmiotów zagranicznych

Przyjęto, że aktywny niefinansowy podmiot zagraniczny musi spełniać jedno z następujących kryteriów:

- mniej niż 50% dochodu brutto niefinansowego podmiotu zagranicznego za poprzedni rok kalendarzowy lub inny odpowiedni raportowany okres jest dochodem biernym oraz gdy mniej niż 50% aktywów posiadanych przez niefinansowy podmiot zagraniczny przez poprzedni rok kalendarzowy lub inny odpowiedni okres raportowany są aktywami, które przynoszą lub są posiadane dla osiągnięcia dochodu biernego.

- akcje niefinansowego podmiotu zagranicznego są przedmiotem regularnego obrotu na giełdach papierów wartościowych lub niefinansowy podmiot zagraniczny jest podmiotem powiązany z podmiotem, którego akcje są przedmiotem obrotu na giełdach papierów wartościowych. Zob. punkt 3.10, gdzie podano zasady stosowania tej reguły zgodnie z zapisami Umowy.

- niefinansowy podmiot zagraniczny powstał na terytorium Stanów Zjednoczonych, a wszyscy właściciele płatności są rezydentami na terytorium Stanów Zjednoczonych w dobrej wierze. Definicja terytorium Stanów Zjednoczonych została podana w art. 1(1)(b) Umowy.

- niefinansowy podmiot zagraniczny jest rządem spoza Stanów Zjednoczonych, politycznym pionem takiego rządu (np. stanem, prowincją, hrabstwem, powiatem), organem państwowym pełniącym funkcję rządu spoza Stanów Zjednoczonych lub jego politycznym ramieniem, rządem terytorium Stanów Zjednoczonych, organizacją międzynarodową, nieamerykańskim bankiem emisyjnym albo podmiotem, którego jedynym właścicielem jest jedna z wymienionych wyżej instytucji.

- co do zasady wszystkie czynności niefinansowego podmiotu zagranicznego polegają na posiadaniu (w całości lub w części) przeważającej części akcji lub finansowaniu i świadczeniu usług jednemu lub więcej podmiotów zależnych, które prowadzą handel lub działalność gospodarczą inną niż działalność instytucji finansowej. Niemniej podmiot nie jest aktywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym, jeśli funkcjonuje (albo pragnie funkcjonować) w charakterze funduszu inwestycyjnego takiego jak: fundusz private equity, fundusz venture capital, fundusz typu leveraged buyout lub jakkolwiek inny podmiot inwestycyjny, którego celem jest nabycie lub tworzenie spółek, a następnie posiadanie udziałów w tych spółkach jako aktywa lub

inwestycje. W tych okolicznościach podmiot będzie pasywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym.

- niefinansowy podmiot zagraniczny nie prowadzi działalności gospodarczej i nie prowadził wcześniej takiej działalności, jednakże inwestuje kapitał w majątek w celu prowadzenia działalności gospodarczej innej niż działalność instytucji finansowej; zakłada się, że niefinansowy podmiot zagraniczny nie kwalifikuje się do tego wyjątku po okresie 24 miesięcy od daty powstania (początkowej organizacji) niefinansowego podmiotu zagranicznego.

- niefinansowy podmiot zagraniczny nie był instytucją finansową przez ubiegłe 5 lat oraz jest w trakcie procesu likwidacji majątku lub reorganizacji w celu kontynuacji lub odnawiania działań w dziedzinie innej niż działalność instytucji finansowej.

- niefinansowy podmiot zagraniczny zajmuje się głównie prowadzeniem transakcji finansowych lub zabezpieczających ryzyko na rzecz lub z podmiotami powiązаныmi, które nie są instytucjami finansowymi oraz nie finansuje lub nie świadczy usług transakcji zabezpieczających ryzyko dla żadnego podmiotu niebędącego podmiotem powiązany pod warunkiem, że grupa takich powiązanych podmiotów jest przede wszystkim zaangażowana w działalność inną niż działalność instytucji finansowej.

- niefinansowy podmiot zagraniczny traktuje się jako wyłączony niefinansowy podmiot zagraniczny (z wyłączeniem raportujących bezpośrednio niefinansowych podmiotów zagranicznych oraz sponsorowanych raportujących bezpośrednio niefinansowych podmiotów zagranicznych) – zgodnie z opisem przedstawionym w stosownym przepisach skarbowych Stanów Zjednoczonych; **lub**

- niefinansowy podmiot zagraniczny spełnia wszystkie wymienione niżej wymogi:

- o został powołany do życia i jest prowadzony w jurysdykcji zgodnej ze statusem rezydencyjnym wyłącznie dla celów religijnych, charytatywnych, naukowych, artystycznych, kulturalnych oraz edukacyjnych; lub został powołany do życia i działa w jurysdykcji zgodnej ze statusem rezydencyjnym i jest organizacją zawodową, ligą biznesu, izbą handlową, organizacją pracy, organizacją rolniczą lub ogrodniczą, ligą obywatelską albo organizacją działającą wyłącznie w celu promowania dobrobytu społecznego;

- o jest zwolniony z podatku dochodowego w państwie swojej rezydencji;

- o nie posiada udziałowców lub członków, którzy są właścicielami lub beneficjentami jego dochodu lub majątku;

- o odpowiednie przepisy prawa państwa rezydencji tego podmiotu lub jego statut nie pozwalają na dystrybucję jego dochodu lub majątku osobie prywatnej lub podmiotowi niebędącemu podmiotem charytatywnym, z wyjątkiem działalności zgodnej z charytatywnym celem podmiotu lub na dystrybucję jako zapłatę lub rozsądną rekompensatę za świadczone usługi lub zapłatę odzwierciedlającą cenę rynkową nabytego przez ten podmiot majątku; oraz

- o odpowiednie przepisy państwa siedziby tego podmiotu lub jego statutu wymagają, aby w przypadku likwidacji lub rozwiązania tego podmiotu, wszelki majątek został przekazany na rzecz podmiotu rządowego lub organizacji non-profit lub przypadł w udziale rządowi państwa rezydencji tego podmiotu lub reprezentacji tego rządu w terenie.

Dochody bierne

Pojęcie „dochody bierne” oznacza część dochodów brutto, w skład której wchodzi następujące komponenty:

1. Dywidendy, w tym zastępcze kwoty dywidend;

2. Odsetki;
3. Dochody równoważne odsetkom, w tym odsetki zastępcze i kwoty otrzymywane w związku z pulą umów ubezpieczenia, jeśli otrzymywane kwoty zależą – w części lub całości – od efektywności puli;
4. Czynsze i honoraria autorskie inne niż czynsze i honoraria autorskie powstałe w wyniku aktywnego prowadzenia handlu lub działań biznesowych – choćby w części – przez pracowników niefinansowego podmiotu zagranicznego;
5. Renty;
6. Nadwyżka zysków względem strat ze sprzedaży bądź wymiany majątku, która jest podstawą dochodów biernych opisanych w punktach 1-5;
7. Nadwyżka zysków względem strat z przeprowadzonych transakcji (w tym transakcji terminowych, kontraktów terminowych itp.) towarowych. Niniejszy punkt nie dotyczy:
  - (i) towarowych transakcji zabezpieczających opisanych w paragrafie 954©(5)(A) Kodeksu Skarbowego Stanów Zjednoczonych, zaszerogowanych w oparciu o traktowanie podmiotu w kategoriach kontrolowanej spółki zagranicznej; ani
  - (ii) zysków lub strat z prowadzenia aktywnej działalności biznesowej w dziedzinie sprzedaży towarów – pod warunkiem, że wszystkie towary podmiotu zagranicznego stanowią majątek opisany w ustępach (1), (2) lub (8) paragrafu 1221(a) Kodeksu Skarbowego Stanów Zjednoczonych;
8. Nadwyżka zysków w walucie obcej względem strat w walucie obcej;
9. Dochody netto z kontraktów na sumy nominalne. Są to instrumenty finansowe, które pozwalają na dokonanie płatności przez jedną stronę drugiej w określonych odstępach czasowych wyliczonych odnośnie do określonego indeksu opartego o kwotę sumy nominalnej w zamian za określone wynagrodzenie lub obietnicę realizacji płatności w podobnej wysokości (Uwaga: w Wielkiej Brytanii są to zwykle swapy);
10. Kwoty otrzymane w związku z pieniężną umową ubezpieczenia; lub
11. Kwoty zarobione przez zakład ubezpieczeń w związku z wykorzystaniem rezerw na umowy ubezpieczenia i umowy renty

Niemniej jednak z wyliczeń dochodów biernych wykluczono następujące kwoty:

1. Dochody pochodzące z odsetek, dywidend, czynszów lub honorariów autorskich otrzymane od osoby powiązanej, jeśli kwota może zostać przypisana do dochodu osoby powiązanej, który nie stanowi dochodu biernego. Dla celów niniejszego paragrafu, osoba jest osobą powiązaną z niefinansowym podmiotem zagranicznym, jeśli:
  - (A) jest osobą fizyczną, korporacją, spółką, trustem lub majątkiem, która/y kontroluje niefinansowy podmiot zagraniczny lub podlega jego kontroli; lub
  - (B) jest korporacją, spółką, trustem lub majątkiem podlegającym kontroli tej samej osoby/osób, które kontrolują niefinansowy podmiot zagraniczny.
2. W przypadku niefinansowego podmiotu zagranicznego regularnie występującego w roli handlarza nieruchomości, o którym mowa w punkcie 6 powyżej (dotyczącym sprzedaży lub wymiany majątku, w wyniku których powstają dochody bierne), kontraktów terminowych, kontraktów na opcje lub podobnych instrumentów finansowych (w tym kontraktów na sumy nominalne i wszystkich instrumentów związanych z obrotem towarowym):
  - (i) wszelkie zyski lub straty (inne niż dywidendy bądź odsetki) z realizacji jakiegokolwiek transakcji (w tym transakcji zabezpieczających oraz transakcji, na mocy których dochodzi do fizycznej ugody) zawartych w normalnych warunkach działalności handlarza nieruchomości; oraz
  - (ii) jeśli handlarz nieruchomości zajmuje się także kupnem/sprzedażą papierów wartościowych, wszelkie zyski z każdej transakcji zawartej w normalnych warunkach działalności w charakterze podmiotu zajmującego się kupnem/sprzedażą papierów wartościowych.

Zastosowanie w stosunku do zakładów ubezpieczeń ogólnych

Ogólnie rzecz ujmując, zakłady ubezpieczeń ogólnych nie powinny być traktowane w kategoriach instytucji finansowych objętych FATCA, ale niefinansowych podmiotów zagranicznych (oczywiście jeśli nie prowadzą rachunków finansowych).

2.7 Zwolnieni uprawnieni odbiorcy

Podmioty, które są zwolnionymi uprawnionymi odbiorcami nie są obarczone żadnymi wymogami sprawozdawczymi ani rejestracyjnymi w stosunku do prowadzonych przez siebie kont finansowych. Co więcej, od raportujących instytucji finansowych z Wielkiej Brytanii nie wymaga się prowadzenia analiz ani tworzenia raportów dotyczących rachunków zarządzanych przez zwolnionych uprawnionych odbiorców.

Zwolnieni uprawnieni odbiorcy to podmioty należące do następujących kategorii:

- zagraniczny rząd lub dowolny pion zagranicznego rządu albo znajdująca się w całkowitym posiadaniu agencja lub zespół wykonawczy zagranicznego rządu. Zob. punkt 2.8, by przekonać się, jak się to odnosi do Wielkiej Brytanii.
- zagraniczny centralny bank emisyjny. Zob. punkt 2.9, by przekonać się, jak się to odnosi do Wielkiej Brytanii.
- organizacje międzynarodowe lub znajdujące się w całkowitym posiadaniu agencji lub zespoły wykonawcze organizacji międzynarodowych. Zob. punkt 2.10, by przekonać się, jak się to odnosi do Wielkiej Brytanii.
- rządy terytoriów Stanów Zjednoczonych.
- niektóre fundusze emerytalne. Zob. punkt 2.11, by przekonać się, jak się to odnosi do Wielkiej Brytanii.
- podmioty znajdujące się w całkowitym posiadaniu zwolnionych uprawnionych odbiorców.

Zwolnieni uprawnieni odbiorcy z Wielkiej Brytanii nie muszą rejestrować się w celu uzyskania numeru identyfikacyjnego GIIN.

2.8 Rząd brytyjski i brytyjskie organizacje rządowe

Wymienione poniżej organizacje i rząd brytyjski są nieraportującymi instytucjami finansowymi i należy je traktować jako zwolnionych uprawnionych odbiorców.

Obszary administracyjne, którym przekazano niezbędne pełnomocnictwa zgodnie z następującymi aktami prawnymi:

- Ustawa o Irlandii Północnej z roku 1998 (zmieniona zapisami Ustaw o Irlandii Północnej [Umowa z St. Andrews] z lat 2006 & 2007 oraz Ustawy o Irlandii Północnej z roku 2009);
- Ustawa o Szkocji z roku 1998;
- Ustawa o rządzie Walii z roku 2006;

Władze samorządowe w oparciu o poniższe prawodawstwo:

- Par. 33 Ustawy o samorządach z roku 2003
- Ustawa o samorządach (NI) z roku 1972 (zmieniona zapisami Ustawy o samorządach [zapisy różne] [NI] z roku 2010 oraz Ustawy o finansach samorządów [NI] z roku 2011)

- Samorządy lokalne, itd. - zgodnie z zapisami Ustawy o Szkocji z roku 1994
- Ustawa o samorządzie lokalnym w Walii z roku 1994

2.9 Banki centralne

Bank Anglii i wszystkie jego filie (pozostające pod pełną kontrolą Banku Anglii) to nieraportujące instytucje finansowe, które należy traktować jako zwolnionych uprawnionych odbiorców.

2.10 Organizacje międzynarodowe

Organizacje wymienione poniżej to nieraportujące instytucje finansowe, które należy traktować jako zwolnionych uprawnionych odbiorców.

Każde brytyjskie przedstawicielstwo:

- Międzynarodowego Funduszu Walutowego
- Banku Światowego
- Międzynarodowego Banku Odbudowy i Rozwoju Międzynarodowej Korporacji Finansowej
  - Postanowienia dot. Międzynarodowej Korporacji Finansowej z roku 1955 (SI 1995.nr 1954)
  - Międzynarodowego Stowarzyszenia Rozwoju
  - Azjatyckiego Banku Rozwoju Afrykańskiego Banku Rozwoju Wspólnoty Europejskiej
  - Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej
  - Europejskiego Banku Inwestycyjnego
  - Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju
  - Międzyamerykańskiego Banku Rozwoju

2.11 Fundusze emerytalne

Żaden fundusz ani program emerytalny utworzony w Wielkiej Brytanii i opisany w art. 3 (Definicje ogólne) Konwencji między Stanami Zjednoczonymi a Wielką Brytanią zawartej w roku 2001 w sprawie unikania podwójnego opodatkowania nie ma obowiązków sprawozdawczych. Tym samym raportujące instytucje finansowe z Wielkiej Brytanii nie są zobowiązane do weryfikacji ani raportowania rachunków prowadzonych przez takie fundusze czy programy emerytalne. Wyłączenie to dotyczy także odrębnych spółek powierniczych funkcjonujących w strukturze zwolnionego programu/funduszu emerytalnego.

W myśl przywołanej Konwencji „program emerytalny” to każdy plan, program, fundusz, trust lub inny mechanizm powołany do życia w Wielkiej Brytanii, który:

- 1) jest zwolniony z opłacania podatku dochodowego w Wielkiej Brytanii;
- 2) prowadzi działalność głównie w celu gwarantowania emerytur i zarządzania nimi, generując dochód w ramach prowadzonego programu.

Wlicza się tu wszystkie programy emerytalne zarejestrowane w Wielkiej Brytanii, również te widniejące w wykazach HMRC, a także programy emerytalne wymienione w Powiadomieniu IRS 2005-30, 2005-1 C.B. 988 w sprawie wzajemnej umowy dotyczącej brytyjskich umów emerytalnych (http://www.irs.gov/irb/2005-18_IRB/ar10.html#d0e1440)

Fundusz ochrony emerytur to także zwolniony uprawniony odbiorca i należy go traktować jako nieraportującą instytucję finansową

Przykład 1

Program emerytalny funkcjonujący na zasadach trustu nabywa plan inwestycji powierniczych (ang. Trustee Investment Plan, TIP) od raportującego brytyjskiego zakładu ubezpieczeń. Z racji tego, że kupna TIP dokonał zwolniony uprawniony odbiorca, raportująca brytyjska instytucja finansowa nie musi weryfikować ani raportować tego rachunku.

Przykład 2 – Zarządzanie zarejestrowanymi osobistymi programami emerytalnymi

W przypadku, gdy zakład ubezpieczeń występujący w roli powiernika lub administratora programu emerytalnego inwestuje środki w fundusz w imieniu inwestorów indywidualnych, raportująca instytucja finansowa prowadząca ten fundusz w imieniu zakładu ubezpieczeń nie musi weryfikować ani raportować omawianego rachunku, gdyż traktuje się ją w kategoriach rachunku znajdującego się w posiadaniu zwolnionego uprawnionego odbiorcy.

2.12 Współpracujące instytucje finansowe

Współpracujące instytucje finansowe to brytyjskie instytucje finansowe należące do tej kategorii w myśl zapisów Załącznika II bądź podmioty zakwalifikowane do niej w inny sposób w przepisach amerykańskich, funkcjonujące jako:

- zarejestrowane współpracujące instytucje finansowe;
- certyfikowane współpracujące instytucje finansowe;
- instytucje finansowe z dokumentacją właścicielską.

Jeśli chodzi o współpracujące instytucje finansowe, tylko te zarejestrowane lub – niekiedy – instytucje finansowe z lokalną bazą klientów (zob. punkt 2.13) mają obowiązek rejestracji w Urzędzie Podatkowym Stanów Zjednoczonych (IRS).

Istnieją dwa rodzaje podmiotów, które mogą skorzystać z tego wyłączenia:

i. Organizacje non-profit: w myśl zapisów Umowy są to współpracujące instytucje finansowe. Nie mają żadnych zobowiązań raportowych odnośnie do prowadzonych przez siebie rachunków finansowych. Organizacje non-profit to:

- jednostki zarejestrowane przez Komisję Charytatywną Anglii i Walii jako organizacje dobroczynne,
- jednostki zarejestrowane w urzędzie HMRC, opodatkowane zgodnie z ordynacją podatkową dla organizacji charytatywnych,
- jednostki zarejestrowane jako organizacje dobroczynne przez Szkockie Biuro Regulacji Charytatywnych,
- amatorskie kluby sportowe, które zarejestrowały działalność amatorską w urzędzie HMRC.

ii. Wobec instytucji finansowych z lokalną bazą klientów obowiązują ograniczone obowiązki raportowania, pod warunkiem że instytucje te spełniają określone kryteria.

2.13 Instytucje finansowe z lokalną bazą klientów

Zanim instytucja finansowa zostanie objęta tym wyłączeniem, musi zostać spełnionych (łącznie) 10 kryteriów. Instytucja finansowa powinna sama ocenić, czy je spełnia, a także znajdować się w posiadaniu dokumentacji potwierdzającej tę ocenę. Wykaz kryteriów:

a) instytucja finansowa musi być zarejestrowana w Wielkiej Brytanii i posiadać licencję zgodną z przepisami obowiązującymi w tym kraju.

Dotyczy to na przykład sytuacji, w której instytucja finansowa jest uprawnioną osobą w myśl par. 31 FSMA 2000 lub gdy zamknięte spółki inwestycyjne można traktować jako inwestycyjne spółki powiernicze zgodnie z s1158 ustawy o podatku od przedsiębiorstw z roku 2010 albo jako trusty kapitału wysokiego ryzyka zgodnie z s1158 ustawy o podatku od przedsiębiorstw z roku 2007;

b) instytucja finansowa nie może mieć stałej siedziby poza Wielką Brytanią – chyba że lokalizacja poza Wielką Brytanią pełni wyłącznie funkcje administracyjne, a jej istnienie nie zostało podane do wiadomości publicznej.

Dotyczy to również sytuacji, w której stała siedziba znajduje się na obszarze administracyjnym, który podpisał z USA umowę o stosowaniu zapisów ustawy FATCA.

c) Instytucji finansowej nie wolno starać się pozyskiwać potencjalnych posiadaczy rachunków spoza Wielkiej Brytanii. W tym zakresie faktu, iż instytucja finansowa prowadzi stronę internetową, nie można utożsamiać ze staraniami pozyskania posiadaczy rachunków spoza Wielkiej Brytanii - pod warunkiem, że strona ta nie mówi wyraźnie o tym, że instytucja finansowa oferuje rachunki i usługi osobom niezamieszkałym w Wielkiej Brytanii lub w inny sposób stara się pozyskać klientów z USA. Nie oznacza to, że osoby z USA zamieszkałe na terenie Wielkiej Brytanii nie mogą otworzyć rachunku. Nikt nie zamierza ograniczać tym osobom prawa dostępu do usług finansowych na terenie Wielkiej Brytanii.

Uznano, że instytucja finansowa nie czyni starań na rzecz pozyskania potencjalnych posiadaczy rachunków finansowych spoza Wielkiej Brytanii, jeśli reklamuje swoje usługi w prasie, radiu i telewizji, a podawane informacje trafiają poza teren Wielkiej Brytanii – pod warunkiem, że w ogłoszeniach nie ma mowy o tym, iż instytucja finansowa świadczy usługi na rzecz nierezydentów. Poza tym instytucja finansowa wydająca ulotki nie powinna być traktowana w kategoriach podmiotu starającego się pozyskać posiadaczy rachunków finansowych, nawet jeśli ulotki te mogą trafić w ręce osób amerykańskich znajdujących się na terenie Wielkiej Brytanii. Publikacja danych takich jak sprawozdania i zestawienia kont, gdzie informacje podaje się w celu realizacji wymogów związanych z normami notowań, standardami w zakresie ujawniania danych, przejrzystością podawanych treści czy zasadami AIM nie jest tożsama z podejmowaniem działań na rzecz pozyskania klientów spoza Wielkiej Brytanii.

d) Instytucja finansowa:

- jest zobowiązana (w myśl brytyjskich przepisów podatkowych) prowadzić sprawozdawczość – np. raporty wymagane zgodnie z postanowieniami Załącznika 23 FA 2011 albo potrącenie należnego podatku z rachunków znajdujących się w posiadaniu rezydentów brytyjskich; lub
- ma obowiązek określić, czy posiadacz rachunku jest rezydentem brytyjskim w ramach procedury AML/KYC.

Jeśli chodzi o produkty ubezpieczeniowe, w niniejszym punkcie jest mowa o następujących systemach podatkowych/sprawozdawczych:

- system sprawozdawczy dotyczący zdarzeń powodujących powstanie obowiązku podatkowego;
- system „dochód minus koszty” (I-E).
- podatek progu podstawowego odliczony od udziałów w zakupionej rencie dożywotniej.e) Przynajmniej 98% rachunków (liczonych w oparciu o wartość podaną przez instytucję finansową) musi znajdować się w posiadaniu rezydentów Wielkiej Brytanii lub innego państwa

członkowskiego Unii Europejskiej. Wlicza się tu konta osób z USA, jeśli zamieszkują na terenie Wielkiej Brytanii. Dotyczy to rachunków osób indywidualnych i podmiotów. Obowiązkiem instytucji finansowej jest doroczna ewaluacja poziomu spełnienia kryteriów. Pomiaru można dokonać w dowolnym dniu poprzedzającego roku kalendarzowego, a następnie odnieść do analogicznego dnia roku kolejnego (daty w poszczególnych latach muszą być te same).

f) Z zastrzeżeniem poniższego podpunktu g) począwszy od 1 lipca 2014 r. instytucja finansowa nie prowadzi rachunków na rzecz (i) szczególnych osób amerykańskich, które nie zamieszkują na terenie Wielkiej Brytanii (dotyczy to również osób amerykańskich, które mieszkały w Wielkiej Brytanii, gdy otwierały rachunek, ale później przestały tam mieszkać),

(ii) wyłączonych instytucji finansowych ani (iii) pasywnych niefinansowych podmiotów zagranicznych, gdzie osoby sprawujące kontrole to obywatele lub rezydenci amerykańscy dla celów podatkowych niebędący rezydentami Wielkiej Brytanii.

Jeśli instytucja finansowa z lokalną bazą klientów prowadzi rachunki finansowe dla obywateli amerykańskich, którzy są rezydentami Wielkiej Brytanii, rachunki te nie muszą być raportowane do HMRC – chyba że ich posiadacze przestaną być rezydentami Wielkiej Brytanii.

g) Instytucja finansowa - przed (albo najpóźniej) 1 lipca 2014 r. - musi wdrożyć polityki i strategię ukierunkowane na sprawdzenie, czy prowadzi rachunki finansowe dla osób opisanych w podpunkcie f). Jeśli okaże się, że tak, będzie zobowiązana albo do sporządzenia stosownego raportu na temat ich istnienia tak, jakby była raportującą instytucją finansową z Wielkiej Brytanii, albo do ich zamknięcia, tudzież przekazania raportującej instytucji finansowej, raportującej zagranicznej instytucji finansowej (Model 1) albo amerykańskiej instytucji finansowej.

Oznacza to, że jeśli rachunki finansowe oferowano szczególnym osobom amerykańskim, wyłączonym instytucjom finansowym lub pasywnym niefinansowym podmiotom zagranicznym, gdzie osobami sprawującymi kontrolę są obywatele lub rezydenci amerykańscy - przed 1 lipca 2014 roku - instytucji finansowej nadal przysługuje prawo traktowania jej w kategoriach podmiotu z lokalną bazą klientów (w przypadku sporządzenia stosownego raportu na temat takich rachunków).

h) Odnosnie do każdego rachunku finansowego, którego posiadaczem jest osoba fizyczna niezamieszkująca na terenie Wielkiej Brytanii lub podmiot, a rachunek ten został założony przed datą wdrożenia przez instytucję finansową polityk i procedur opisanych w podpunkcie (g), instytucja finansowa jest zobowiązana do dokonania przeglądu tych rachunków zgodnie z procedurami stosowanymi wobec istniejących rachunków, opisanymi w Załączniku I do Umowy - po to, by zidentyfikować wszelkie amerykańskie rachunki raportowane oraz rachunki znajdujące się w posiadaniu wyłączonych instytucji finansowych. Jeśli rachunki takie zostaną wykryte, należy je zamknąć lub przenieść do uczestniczącej zagranicznej instytucji finansowej, raportującej zagranicznej instytucji finansowej (Model 1), amerykańskiej instytucji finansowej i objąć obowiązkiem sprawozdawczym realizowanym przez instytucję finansową tak, jakby była ona raportującą instytucją finansową z Wielkiej Brytanii.

Takie rozwiązanie pozwala instytucji finansowej z lokalną bazą klientów zachować status przy jednoczesnym objęciu obowiązkiem sprawozdawczym kont założonych przed przyjęciem wymogów opisanych w niniejszym punkcie. Oznacza to, że jeśli instytucja finansowa z lokalną bazą klientów posiada rachunek raportowany, spoczywa na niej obowiązek zarejestrowania go i podania informacji o jego istnieniu (lub zamknięciu).

i) Wszystkie podmioty powiązane z instytucją finansową (gdzie podmiot powiązany jest także taką instytucją) muszą posiadać rejestrację na terenie Wielkiej Brytanii. Muszą też spełniać wymogi nakładane na instytucje finansowe z lokalną bazą klientów – z wyjątkiem planów emerytalnych klasyfikowanych w kategorii zwolnionego uprawnionego odbiorcy.

j) Instytucja finansowa nie może stosować polityk ani praktyk, które mogłyby utrudniać otwarcie lub prowadzenie rachunków dla szczególnych osób amerykańskich, które są rezydentami Wielkiej Brytanii.

2.14 Wylączenia z przepisów amerykańskich dostępne dla brytyjskich instytucji finansowych

W poniższych częściach opracowania opisano kategorie współpracujących instytucji finansowych określone w przepisach amerykańskich, dostępne dla brytyjskich instytucji finansowych zgodnie z postanowieniami Umowy.

- Zarejestrowane współpracujące instytucje finansowe (punkt 2.15)
- Certyfikowane współpracujące instytucje finansowe (punkt 2.21)
- Instytucje finansowe z dokumentacją właścicielską (punkt 2.25)

2.15 Zarejestrowane współpracujące instytucje finansowe

W punktach 2.16 - 2.20 opisano szczegółowo poszczególne kategorie zarejestrowanych współpracujących instytucji finansowych.

Każda brytyjska instytucja finansowa zakwalifikowana do kategorii zarejestrowanej współpracującej instytucji finansowej ma obowiązek uzyskania z Urzędu Podatkowego Stanów Zjednoczonych (IRS) numeru identyfikacyjnego GIIN oraz składania corocznych sprawozdań w urzędzie HMRC.

2.16 Nieraportujący członkowie uczestniczących grup zagranicznych instytucji finansowych (1471-5 (f) (1) (i) (B))

Instytucja finansowa może być traktowana jako zarejestrowana współpracująca instytucja finansowa, jeśli spełnia następujące kryteria:

- 30 czerwca 2014 r. lub w dniu otrzymania numeru GIIN (w zależności od tego, która z tych dat jest wcześniejsza) instytucja finansowa dokonała wdrożenia polityk i procedur umożliwiających identyfikację i raportowanie:
  - o istniejących amerykańskich rachunków raportowanych;
  - o amerykańskich rachunków raportowanych otwartych najwcześniej 1 lipca 2014 roku;
  - o rachunków, które stały się amerykańskimi rachunkami raportowanymi w wyniku zmiany w okolicznościach;
  - o rachunków prowadzonych przez niefinansowe podmioty zagraniczne.
- Po przeprowadzeniu przez instytucję finansową wymaganej weryfikacji rachunków założonych przed wdrożeniem właściwych polityk i procedur, instytucja finansowa
  - identyfikuje rachunek jako amerykański rachunek raportowany, lub
  - przyjmuje do wiadomości zmianę w okolicznościach odnośnie do statusu posiadacza rachunku i to, że konto staje się amerykańskim rachunkiem raportowanym.

Następnie – w ciągu sześciu miesięcy od wystąpienia któregoś z dwóch opisanych wyżej

scenariuszy – instytucja finansowa albo zamyka rachunek albo przekazuje go instytucji finansowej modelu 1, uczestniczącej instytucji finansowej lub amerykańskiej instytucji finansowej albo zgłasza istnienie rachunku urzędowi HMRC.

2.17 Kwalifikowane instrument zbiorowego inwestowania (1471-5 (f) (1) (i) (C))

Pojęcie kwalifikowanego instrumentu zbiorowego inwestowania (*ang. Qualified Collective Investment Vehicle, QCIV*) dotyczy podmiotów inwestujących znajdujących się w wyłącznym posiadaniu uczestniczących zagranicznych instytucji finansowych lub pod bezpośrednim nadzorem właścicielskim dużego inwestora instytucjonalnego (takiego jak fundusz emerytalny) – najczęściej nieobjętego postanowieniami ustawy FATCA w zakresie pobierania podatku i raportowania.

QCIV sam musi być podmiotem inwestującym podlegającym prawodawstwu brytyjskiemu oraz przepisom innych krajów, w których działa. Przyjęto, że fundusz podlega stosownym regulacjom, jeśli tym samym normom podlega zarządzająca nim osoba we wszystkich państwach, w których fundusz inwestycyjny został zarejestrowany i prowadzi swoją działalność.

Inwestorzy QCIV mogą być osobami inwestującymi w kapitał, bezpośrednio zadłużenie (gdzie udział przekracza 50 tysięcy USD) i innymi posiadaczami rachunków finansowych – pod warunkiem, że są to uczestniczące zagraniczne instytucje finansowe, zarejestrowane współpracujące instytucje finansowe, plany emerytalne sklasyfikowane jako zwolnieni uprawnieni odbiorcy, osoby amerykańskie niebędące szczególnymi osobami amerykańskimi, nieraportujące zagraniczne instytucje finansowe lub inni zwolnieni uprawnieni odbiorcy.

Każdy członek grupy podmiotów powiązanych musi być uczestniczącą zagraniczną instytucją finansową, zarejestrowaną współpracującą instytucją finansową, finansowaną zagraniczną instytucją finansową, niefinansową zagraniczną instytucją finansową lub zwolnionym uprawnionym odbiorcą.

2.18 Fundusze ograniczone (1471-5 (f) (1) (i) (D))

Podmioty inwestujące mogą otrzymać status funduszu ograniczonego, jeśli stosują zakaz sprzedaży jednostek funduszu szczególnym osobom amerykańskim, wyłączonym instytucjom finansowym, pasywnym niefinansowym podmiotom zagranicznym kontrolowanym przez osoby amerykańskie, a do tego fundusz spełnia następujące kryteria:

- Instytucja finansowa jest instytucją finansową tylko dlatego, że jest podmiotem inwestującym regulowanym jako fundusz inwestycyjny w Wielkiej Brytanii i innych państwach, gdzie jest zarejestrowany i prowadzi swoją działalność. W myśl niniejszego podpunktu przyjęto, że fundusz jest regulowany jak fundusz inwestycyjny jeśli zarządzająca nim osoba podlega stosownym regulacjom we wszystkich państwach, w którym fundusz inwestycyjny został zarejestrowany i prowadzi działalność.
- Udziały emitowane bezpośrednio przez fundusz podlegają odkupieniu lub przeniesieniu, a nie sprzedaży przez inwestorów na rynku wtórnym.
- Udziały, których fundusz nie wyemitował bezpośrednio sprzedają tylko dystrybutorzy niebędący uczestniczącymi instytucjami finansowymi, zarejestrowanymi współpracującymi instytucjami finansowymi, niezarejestrowanymi bankami lokalnymi ani dystrybutorami ograniczonymi. Pojęcie dystrybutora obejmuje: ubezpieczycieli, brokerów, dealerów i inne osoby

uczestniczące – w myśl postanowień umownych – razem z instytucją finansową w podziale papierów wartościowych i posiadające udziały (jako powiernik) w instytucji finansowej.

- Instytucja finansowa musi zapewnić, że na dzień 30 czerwca 2014 roku lub sześć miesięcy po dniu zarejestrowania się w charakterze współpracującej instytucji finansowej (w zależności od tego, która z tych dat jest wcześniejsza) wszelkie umowy dotyczące podziału udziałów w kapitale lub zadłużeniu wyraźnie zabraniają zbycia lub przekazania tych udziałów (oprócz udziałów dzielonych i posiadanych przez uczestniczącą instytucję finansową) szczególnym osobom amerykańskim, wyłączonym instytucjom finansowym, pasywnym niefinansowym podmiotom zagranicznym kontrolowanym przez co najmniej jednego istotnego właściciela amerykańskiego.

- Poza tym przed podanym wyżej terminem prospekt emisyjny i wszelkie materiały reklamowe instytucji finansowej muszą zawierać informację, że nie wolno sprzedawać, zbywać ani przekazywać udziałów w instytucji finansowej na rzecz szczególnych osób amerykańskich, wyłączonych instytucji finansowych i pasywnych niefinansowych podmiotów zagranicznych kontrolowanych przez co najmniej jednego istotnego właściciela amerykańskiego. Jedynym wyjątkiem jest sytuacja, w której udziały dzieli i posiada uczestnicząca instytucja finansowa.

- Instytucja finansowa ma obowiązek zapewnić, że na dzień 30 czerwca 2014 roku lub sześć miesięcy po zarejestrowaniu się jako współpracująca instytucja finansowa (w zależności od tego, która data jest wcześniejsza) każda umowa przez nią zawarta, dotycząca podziału udziałów w kapitale lub zadłużeniu, wymaga od dystrybutora powiadomienia instytucji finansowej o zmianie statusu dystrybutora, określonego w Rozdziale 4, w ciągu 90 dni od wprowadzenia zmiany.

- Instytucja finansowa zawiadamia HMRC o każdym dystrybutorze, który stracił swój status i ma obowiązek rozwiązać umowę o współpracy z nim w ciągu 90 dni od otrzymania powiadomienia o zmianie statusu dystrybutora. Jeśli chodzi o udziały w kapitale lub zadłużeniu, należące do instytucji finansowej i wyemitowane przez dystrybutora, instytucja finansowa dokona wykupu tych udziałów, przekształcenia ich na bezpośrednie aktywa funduszu lub przeniesienia ich pod kontrolę innego dystrybutora w ciągu 6 miesięcy od dnia, w którym miała miejsce zmiana statusu dystrybutora.

- Odnosnie do istniejących rachunków bezpośrednich instytucji finansowej znajdujących się w posiadaniu uprawnionego odbiorcy udziałów w instytucji finansowej, instytucja prowadzi weryfikację tych rachunków zgodnie z procedurą (i harmonogramem czasowym) stosowaną w przypadku istniejących rachunków – w celu określenia ewentualnych rachunków amerykańskich lub kont znajdujących się w posiadaniu wyłączonej instytucji finansowej. Bez względu na powyższe instytucja finansowa nie ma obowiązku weryfikacji rachunków inwestorów indywidualnych, którzy nabyli swoje udziały w czasie, gdy umowy dystrybucyjne instytucji finansowej i jej prospekt emisyjny zawierały informacje o wyraźnym zakazie wydawania i/lub sprzedaży akcji podmiotom amerykańskim i osobom fizycznym o statusie rezydenta amerykańskiego. Instytucja finansowa nie musi weryfikować rachunków inwestorów, którzy nabyli akcje na okaziciela – do czasu zapłaty. Po zapłacie dokumentacja rachunku staje się obowiązkowa.

- W dniu 30 czerwca 2014 r. lub sześć miesięcy po zarejestrowaniu instytucji finansowej jako współpracującej instytucji finansowej (w zależności od tego, która z dat jest wcześniejsza) instytucja finansowa musi poinformować urząd HMRC, że nie dokonała identyfikacji (w wyniku weryfikacji) żadnego rachunku amerykańskiego ani rachunku znajdującego się w posiadaniu

wyłączonej instytucji finansowej. Jeżeli natomiast nastąpiła identyfikacja takich rachunków, instytucja finansowa musi je albo wykupić albo przekazać podmiotowi zależnemu lub innej instytucji finansowej będącej uczestniczącą instytucją finansową, raportującą instytucją finansową (Model 1) lub amerykańską instytucją finansową.

• Do 30 czerwca 2014 roku lub dnia zarejestrowania się jako współpracująca instytucja finansowa (w zależności od tego, która data jest wcześniejsza) zagraniczna instytucja finansowa ma obowiązek wdrożenia polityk i procedur gwarantujących, że:

1) instytucja finansowa nie otwiera ani nie prowadzi rachunków (ani nie realizuje płatności podlegających podatkowi) na rzecz żadnych szczególnych osób amerykańskich, wyłączonych instytucji finansowych, pasywnych niefinansowych podmiotów zagranicznych kontrolowanych przez co najmniej jednego obywatela albo rezydenta amerykańskiego. Jeśli odkryje taki rachunek, ma obowiązek zamknięcia go w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym dowiedziała się, że posiadacz rachunku jest taką osobą; lub

2) instytucja finansowa raportuje każdy rachunek znajdujący się w posiadaniu (a także każdą płatność podlegającą podatkowi na rzecz) szczególnej osoby amerykańskiej, wyłączonej instytucji finansowej, pasywnego niefinansowego podmiotu zagranicznego kontrolowanego przez co najmniej jedną osobę będącą obywatelem lub rezydentem amerykańskim – w taki sposób i w takim zakresie, jakby była uczestniczącą instytucją finansową.

Z perspektywy instytucji finansowej stanowiącej część grupy podmiotów powiązanych wszystkie inne instytucje finansowe w grupie podmiotów powiązanych są uczestniczącymi instytucjami finansowymi, zarejestrowanymi współpracującymi instytucjami finansowymi, finansowanymi instytucjami finansowymi, nieraportującymi instytucjami finansowymi albo zwolnionymi uprawnionymi odbiorcami.

2.19 Kwalifikowani wydawcy kart kredytowych (1471-5 (f) (1) (i) (E))

Kwalifikowany wydawca kart kredytowych to podmiot, który:

- jest instytucją finansową tylko dlatego, że pełni funkcję wydawcy kart kredytowych przyjmującego depozyty jedynie, gdy klient dokonuje płatności przekraczającej należne saldo z karty, który to wydawca nie zwraca w trybie natychmiastowym nadpłaty klientowi; oraz
- wdraża polityki i procedury (do dnia 30 czerwca 2014 roku lub daty rejestracji w charakterze współpracującej instytucji finansowej – w zależności od tego, która z tych dat jest wcześniejsza) - w celu zablokowania depozytu klienta przekraczającego kwotę 50.000 USD tudzież zadbania o to, by depozyt klienta przekraczający tę kwotę podlegał refundacji klientowi w ciągu 60 dni.

Warunki odnoszące się do kwalifikowanych wydawców kart kredytowych znajdują także zastosowanie w stosunku do innych wydawców kart i pieniędzy elektronicznych. Zob. punkt 3.21

2.20 Finansowane podmioty inwestujące (1471-5 (f) (1) (i) (F))

Finansowy podmiot inwestujący to podmiot posiadający ustalenia umowne w zakresie realizacji procedur sprawdzających i wykonywania obowiązków sprawozdawczych przez podmiot finansujący.

Podmiot finansujący (najczęściej zarządzający funduszem) to podmiot uprawniony do

zarządzania finansowaną instytucją finansową (zwykle funduszem lub subfunduszem będącym instytucją finansową [ale nie amerykańskim kwalifikowanym pośrednikiem], płatnikiem podatku będącym spółką zagraniczną lub płatnikiem podatku będącym zagranicznym trustem) oraz do zawierania umów w imieniu finansowanej instytucji finansowej. Sponsor jest zobowiązany zarejestrować się w Urzędzie Podatkowym Stanów Zjednoczonych (IRS) jako podmiot finansujący, a także – jeśli podmiot finansowany prowadzi rachunku raportowane – zarejestrować w IRS każdy z zarządzanych funduszy albo podfunduszy (ewentualnie ich podzbiory) w charakterze podmiotów finansowanych.

Sponsor ponosi odpowiedzialność za zachowanie zgodności z postanowieniami FATCA w imieniu finansowanych funduszy. W razie potrzeby przysługuje mu prawo zlecenia realizacji norm FATCA stronie trzeciej. Przykładem może być identyfikacja i dokumentacja rachunków. Sponsor musi zapewnić, że nowi inwestorzy w zarządzanych funduszach zostali objęci właściwą dokumentacją dla celów FATCA. Zajmuje się tym najczęściej agent transferowy występujący w roli strony trzeciej świadczącej usługi.

W przypadku zaistnienia relacji między sponsorem a podmiotem finansowanym odpowiedzialność prawna za przeprowadzenie wymaganych procedur sprawdzających i wykonanie zobowiązań sprawozdawczych spoczywa na podmiocie finansowanym.

W sytuacji, gdy sponsor występuje w imieniu wielu funduszy, klasyfikacja konta jako rachunku nowego lub istniejącego może opierać się na stwierdzeniu, czy dane konto jest nowe dla sponsora (zarządzającego funduszem) [nie dla funduszu]. Zob. poniższy komentarz dotyczący funduszy zagranicznych i usługodawców wielozadaniowych. Dzięki takiemu rozwiązaniu zarządzający funduszem nie musi dokonywać wielokrotnego pozyskiwania dokumentacji FATCA od tego samego posiadacza rachunku (jeśli posiadacz ten dokonał inwestycji w przynajmniej dwa finansowane fundusze). Jeśli sponsor jest w stanie połączyć rachunki w ten sposób, należy je zsumować, by określić, czy przekraczają sprawozdawczy próg de minimis (zob. punkt 4.15, by poznać dalsze szczegóły sumowania finansowanych funduszy).

W zależności od schematu konstrukcyjnego ostatecznego programu sprawozdawczego sponsor raportuje do urzędu HMRC wszystkich posiadaczy rachunków zarządzanych funduszy.

Raportowanie finansowanych funduszy zagranicznych

W praktyce zarządzający funduszem działa na rzecz funduszy zlokalizowanych w różnych jurysdykcjach. Pełniąc rolę sponsora, musi realizować zadania w imieniu poszczególnych funduszy i brać pod uwagę wymagania podatkowe obowiązujące w każdej lokalizacji funduszu.

Przykład 1

Brytyjski podmiot zarządzający funduszami zajmuje się administracją różnych rodzajów funduszy w Wielkiej Brytanii i państwie, które podpisało umowę międzyrządową (Państwo IGA 1). Podmiot ten może zarejestrować się jako sponsor wszystkich bądź wybranych funduszy w każdej z administrowanej jurysdykcji. Sponsor ten

- przygotowuje sprawozdania dla urzędu HMRC w imieniu zarządzanych funduszy brytyjskich, **oraz**
- przygotowuje sprawozdania dla urzędu podatkowego Państwa IGA 1 w imieniu tamtejszych funduszy.

Przykład 2

Jak wyżej, tylko dodatkowo brytyjski podmiot zarządzający funduszem zarządza funduszami w państwie, które nie podpisało stosownej umowy międzyrządowej. W tym przypadku zarządzający funduszem musi przysłać do Stanów Zjednoczonych sprawozdania w imieniu funduszy zlokalizowanych w tym państwie.

Usługodawcy wielozadaniowi

Z podobną sytuacją mamy do czynienia, gdy podmiot zarządzający funduszami współpracuje z różnymi agentami transferowymi w zakresie wielorakich zbiorów funduszy na terenie tego samego państwa. W takim przypadku zarządzający funduszem nie wie, czy istniejący posiadacz rachunku należącego do jednego ze zbiorów funduszy otwiera nowy rachunek w innym zbiorze funduszy. Ten fakt nie stanowi przesłanki uniemożliwiającej zarządzającemu funduszem występowanie w roli sponsora dla obu zbiorów funduszy, ale oznacza, że pełne korzyści płynące z finansowania (np. brak konieczności ponownej dokumentacji istniejących posiadaczy rachunków przy realizacji nowych inwestycji) mogą nie zostać zrealizowane w przypadku podjęcia współpracy z różnymi usługodawcami.

2.21 Współpracujące instytucje finansowe

W myśl zapisów Umowy w skład nieraportujących instytucji finansowych z Wielkiej Brytanii wchodzi różne kategorie współpracujących instytucji finansowych, zwolnieni uprawnieni odbiorcy i zwolnione instytucje finansowe – zgodnie z postanowieniami regulacji amerykańskich. W paragrafach 2.22-2.25(a) znajdują się szczegóły dotyczące poszczególnych kategorii współpracujących instytucji finansowych. Nie mają one obowiązku rejestracji w Urzędzie Podatkowym Stanów Zjednoczonych ani uzyskania numeru identyfikacyjnego GIIN.

2.22 Niezarejestrowany bank lokalny (1471-5 (f) (2) (i))

Niezarejestrowane banki lokalne to zwykle małe regulowane banki lokalne, związki kredytowe i podobne podmioty, które są przede wszystkim instytucjami depozytowymi. Mogą działać bez generowania zysku.

Nie mogą mieć siedziby poza Wielką Brytanią; nie wlicza się tu lokalizacji, która nie jest reklamowana publicznie, gdzie instytucja finansowa realizuje wyłącznie zadania wsparcia administracyjnego. Niezarejestrowane banki lokalne są zobowiązane do wdrażania polityk i procedur zabraniających podejmowanie działań na rzecz pozyskania klientów spoza Wielkiej Brytanii. Obowiązuje także limit całkowitych aktywów: 175 milionów USD na podmiot i 500 milionów USD na grupę podmiotów powiązanych. Każdy podmiot powiązany z niezarejestrowanym bankiem lokalnym jest również zobowiązany spełnić te wymogi.

2.23 Instytucje finansowe prowadzące jedynie rachunki o niskiej wartości (1471-5 (f) (2) (ii))

Instytucja finansowa **nie może**:

- być podmiotem inwestującym,
- posiadać rachunków finansowych, których wartość przekracza 50.000 USD;
- posiadać aktywów o wartości przewyższającej 50 milionów USD w bilansie na koniec ostatniego roku obrachunkowego;
- posiadać aktywów o wartości przewyższającej 50 milionów USD w skonsolidowanym bilansie, jeśli jest częścią grupy podmiotów powiązanych.

2.24 Finansowane zamknięte fundusze inwestycyjne (1.1471-5 (f) (2) (iii))

Ta kategoria przypomina finansowany podmiot inwestujący zaliczany do kategorii współpracującej instytucji finansowej. Wymogi kwalifikacyjne:

- instytucja finansowa musi być podmiotem inwestującym, który nie jest amerykańskim kwalifikowanym pośrednikiem, płatnikiem podatku będącym spółką zagraniczną ani płatnikiem podatku będącym zagranicznym trustem;

- instytucja finansowa ma obowiązek zawarcia porozumienia kontraktowego z podmiotem finansującym, który jest uczestniczącą instytucją finansową, raportującą instytucją finansową (Model 1) lub amerykańską instytucją finansową upoważnioną do zarządzania instytucją finansową oraz do zawierania umów w jej imieniu, w myśl których podmiot finansujący zgadza się prowadzić procedury sprawdzające, płacić podatki i wykonywać obowiązki sprawozdawcze tak, jakby instytucja finansowa była raportującą instytucją finansową;

- podmiot finansowany nie funkcjonuje w charakterze podmiotu inwestującego działającego na rzecz stron niepowiązanych; natomiast w podmiocie finansowanym znajduje się maksymalnie 20 osób fizycznych pozostających w posiadaniu udziałów w kapitale lub wierzytelnościach (z wyłączeniem udziałów znajdujących się w posiadaniu uczestniczącej instytucji finansowej, współpracujących instytucji finansowych, a także udziałów kapitałowych znajdujących się w posiadaniu podmiotu będącego stuprocentowym właścicielem i który sam jest finansowanym zamkniętym funduszem inwestycyjnym);

- podmiot finansujący ma obowiązek zarejestrować się w Urzędzie Podatkowym Stanów Zjednoczonych jako podmiot finansujący (nie musi rejestrować podmiotów finansowanych) i wykonywać obowiązki uczestniczącej instytucji finansowej albo raportującej instytucji finansowej (Model 1) odnośnie do podmiotu finansowanego.

2.25 Zagraniczne instytucje finansowe z dokumentacją właścicielską (1.1471-5(f) (3))

W ujęciu ogólnym klasyfikacja dotycząca zagranicznych instytucji finansowych z dokumentacją właścicielską została opracowana z myślą o zamkniętych pasywnych mechanizmach inwestowania, które są podmiotami inwestującymi, gdzie realizacja zobowiązań wynikających z Umowy byłaby zbyt uciążliwa ze względu na wielkość podmiotu. Zagraniczna instytucja finansowa z dokumentacją właścicielską musi zatem dostarczać wymagane dokumenty i wyrazić zgodę na powiadomienie drugiej instytucji finansowej (prowadzącej sprawozdawczość w jej imieniu) o każdej zmianie w okolicznościach. Zagraniczna instytucja finansowa z dokumentacją właścicielską musi spełniać następujące kryteria:

- instytucja finansowa nie może prowadzić rachunków finansowych na rzecz wyłączonych instytucji finansowych;
- instytucja finansowa nie może znajdować się w posiadaniu ani być członkiem grupy podmiotów powiązanych z instytucją finansową, która jest instytucją depozytową, instytucją powierniczą lub zakładem ubezpieczeń.

Instytucja finansowa, która przyjęła zobowiązania w imieniu podmiotu inwestującego musi wyrazić zgodę na przekazywanie wymaganych informacji dotyczących szczególnych osób amerykańskich. Niemniej nie ma obowiązku sprawozdawczego odnośnie do pośrednich posiadaczy podmiotów z dokumentacją właścicielską utrzymujących swoje udziały za pośrednictwem uczestniczącej zagranicznej instytucji finansowej, instytucji finansowej (Model 1), współpracującej instytucji finansowej (innej niż zagraniczna instytucja finansowa z dokumentacją

właścicielską), podmiotu będącego osobą amerykańską, zwolnionego uprawnionego odbiorcy lub wyłączonego niefinansowego podmiotu zagranicznego.

2.25 (a) Ograniczone fundusze Life Debt

Aby odzwierciedlić kategorie wymienione w regulacjach amerykańskich, niektóre ograniczone czasowo podmioty sekurytyzacyjne wykorzystujące spółki celowe, powołane do życia z myślą o utrzymaniu wiarygodności do terminu płatności lub momentu likwidacji spółki, traktuje się jako uczestniczące instytucje finansowe do dnia 31 grudnia 2016 roku.

W celu zakwalifikowania się do ulgi przejściowej podmiot sekurytyzacyjny musi spełnić warunek zostania powołanym do życia przed dniem 31 grudnia 2011 roku oraz odpowiadać przesłankom definicji spółki sekurytyzacyjnej w myśl CTA10/S623 oraz spełniać warunki określone w przepisach z roku 2006 dotyczących opodatkowania spółek sekurytyzacyjnych (SI2006/3296).

Zob. paragraf 2.40, gdzie znajdują się komentarze dotyczące spółek sekurytyzacyjnych.

2.26 Instytucja depozytowa

Instytucja depozytowa (depozytariusz) to instytucja przyjmująca depozyty w ramach swojej normalnej działalności bankowej (albo podobnej). Dla celów Umowy urząd HMRC traktuje jako depozytariuszy osoby prowadzące na terenie Wielkiej Brytanii działalność regulowaną zgodnie z definicją zawartą w ustawie o usługach i rynkach finansowych z roku 2000, na mocy art. 5 rozporządzenia z roku 2001 dotyczącego tejże ustawy (Działalność regulowana) (1).

Przykłady jednostek objętych definicją: podmioty podlegające prawu brytyjskiemu funkcjonujące jako banki oszczędnościowe lub komercyjne, związki kredytowe, stowarzyszenia branżowe, zapomogowe i budowlane.

W myśl art. 5 urząd HMRC stosuje stosowne wyłączenia dotyczące np. brokerów ubezpieczeniowych i akwizytorów. Determinantem tego, czy dany podmiot prowadzi działalność bankową lub podobną, są faktyczne czynności prowadzone przez ten podmiot.

W myśl obowiązujących przepisów również podmioty wydające karty płatnicze (gdzie wartość środków przekracza 50.000 USD), na których nalicza się środki do wydania w późniejszym terminie (np. karty płatnicze typu pre-paid), uznaje się za instytucje depozytowe – bez względu na fakt, iż podmioty te zostały wyłączone z definicji depozytariusza w myśl zapisów regulacji z roku 2011 w dziedzinie emitentów pieniędzy elektronicznych.

Podmioty świadczące wyłącznie usługi finansowe oparte o aktywa lub przyjmujące depozyty od osób jedynie w formie zabezpieczenia sprzedaży albo wynajęcia nieruchomości, udzielające kredytów zabezpieczonych nieruchomością lub prowadzące podobne działania finansowe (między podmiotem a osobą składającą depozyt) nie są depozytariuszami. Może to dotyczyć np. firm zajmujących się factoringiem lub rabatami na fakturach.

Przyjęto, iż podmioty ułatwiające przekaz środków pieniężnych poprzez poinstruowanie swoich agentów, by dokonali przekazu środków (przy czym podmioty te nie zajmują się finansowaniem transakcji) nie zajmują się działalnością bankową ani podobną, gdyż realizowane przez nie czynności nie noszą znamion przyjmowania depozytów.

2.27 Instytucja powiernicza

Instytucja powiernicza to instytucja utrzymująca aktywa finansowe na rzecz innych osób w ramach zasadniczej części działalności prowadzonej na terenie Wielkiej Brytanii.

W tym kontekście zasadniczą część to przynajmniej 20% dochodów brutto podmiotu z najkrótszego z ostatnich 3 okresów sprawozdawczych albo od początku prowadzenia działalności, pochodzących z utrzymywania aktywów na rzecz innych osób i realizacji powiązanych usług

finansowych.

Jeśli chodzi o podmioty nieposiadające sprawozdań z prowadzonych wcześniej operacji biznesowych (na dzień dokonywania ustaleń), przyjęto, iż utrzymują one aktywa finansowe na rzecz innych osób w formie zasadniczej części prowadzonej działalności, jeśli spodziewają się osiągnąć wyznaczony próg dochodu brutto w oparciu o przewidywane funkcje, aktywa i pracowników, przy czym szczególną uwagę zwraca się tu na cele i funkcje, odnośnie do których dany podmiot posiada określoną licencję (albo licencję taką posiadał któryś z poprzedników).

Usługi powiązane to dowolne usługi dodatkowe bezpośrednio związane z przechowywaniem aktywów w imieniu innych podmiotów przez instytucję. Przykłady:

- powiernictwo, prowadzenie rachunków, pobieranie opłat za przekaz;
- prowizje i opłaty za realizację i wycenę transakcji na papierach wartościowych;
- dochód wygenerowany z udzielania pożyczek klientom;

- dochód wygenerowany na kontraktach na różnicach i spreadach ofertowych związanych z aktywami finansowymi; oraz
- opłaty za świadczenie usług w zakresie poradnictwa finansowego, rozrachunków i rozliczeń.

Przykłady instytucji powierniczych: brokerzy, banki powiernicze, firmy powiernicze, izby rozrachunkowe. Brokerzy ubezpieczeniowi nie utrzymują aktywów w imieniu klientów i nie są objęci definicją instytucji powierniczej.

2.28 Podmiot inwestujący

Przepisy brytyjskie są tożsame z regulacjami amerykańskimi i stanowią, że podmiot podlega definicji podmiotu inwestującego, jeśli jest jednym z dwóch wymienionych poniżej podmiotów:

(i) Podmiot inwestujący zgodny z postanowieniami Umowy.

Podmiot należy do tej kategorii, jeśli prowadzi działalność biznesową (zob. poniżej) na rzecz lub w imieniu klienta (np. posiadacza rachunku), w skład której wchodzi co najmniej jeden z wymienionych niżej elementów:

- obrót narzędziami rynku pieniężnego (czeki, weksle, świadectwa depozytowe, instrumenty pochodne, itd.);
- obrót walutą;
- stopy procentowe i narzędzia indeksacyjne;
- obrót zbywalnymi papierami wartościowymi lub kontraktami na wartość surowców;
- zarządzanie indywidualnym lub zbiorowym portfelem aktywów;
- inne formy inwestowania, zarządzania lub dysponowania środkami pieniężnymi lub niepieniężnymi w imieniu innych osób;

Przyjęto, że podmiot prowadzi działalność biznesową w powyższym zakresie, jeśli jego dochód brutto wynikający z wymienionych wyżej elementów wynosi bądź przekracza 50% dochodu brutto podmiotu:

- w okresie trzyletnim, którego koniec przypada na 31 grudnia roku poprzedzającego rok dokonania ustaleń; lub
- w okresie, w którym podmiot istnieje

w zależności od tego, który z powyższych okresów jest krótszy.

(ii) Podmiot inwestujący, który przeszedł test aktywów finansowych i jest zarządzany przez instytucję finansową

Podmiot spełnia przesłanki powyższego kryterium (ii), jeśli jego dochód brutto można przypisać w głównej mierze inwestycjom, inwestycjom ponownym lub obrotowi na aktywach finansowych (tzw. „test aktywów finansowych”).

Znaczenie aktywów finansowych podano w regulacjach amerykańskich. Przykłady aktywów finansowych:

- dowolny składnik aktywów, który może być przedmiotem transakcji będącej transakcją inwestycyjną w myśl regulacji 14F Części 2B regulacji z roku 2006 dotyczących uprawnionych funduszy inwestycyjnych (w kwestiach podatkowych);
- umowa ubezpieczenia lub renty;
- towary; lub
- umowa dot. instrumentów pochodnych w myśl Części 7 ustaw o opodatkowaniu przedsiębiorstw z roku 2009.

W związku z powyższym podmiot inwestujący, którego aktywa składają się z udziałów bezpośrednich w nieruchomości lub gruncie, niezwiązanych z wierzytelnościami, nawet jeśli jest zarządzany przez inny podmiot inwestujący, nie jest podmiotem inwestującym.

Przyjęto, że podmiot inwestujący zdaje test aktywów finansowych [(i) powyżej], jeśli jego dochód brutto przypisywany takim działaniom wynosi lub przekracza 50% dochodu brutto podmiotu:

- w okresie trzyletnim, którego koniec przypada na 31 grudnia roku poprzedzającego rok dokonania ustaleń; lub
- w okresie, w którym podmiot istnieje w zależności od tego, który z powyższych okresów jest krótszy.

Jeżeli dochód brutto podmiotu wynika głównie z inwestycji, inwestycji ponownych lub obrotu na aktywach finansowych, a podmiotem zarządza instytucja finansowa realizująca któreś z wymienionych wcześniej działań (pośrednio lub bezpośrednio) za pośrednictwem strony trzeciej, przyjmuje się, że podmiot zarządzany jest podmiotem inwestującym.

W przypadku, gdy podmiotem zarządza osoba fizyczna, nie można go traktować jako podmiotu inwestującego, gdyż osoba fizyczna nie może być takim podmiotem.

W rozdziale 2.32 podano dalsze wytyczne dotyczące stosowania zasad w odniesieniu do programów inwestycji zbiorowych, natomiast w rozdziale 2.37 znajdują się szczegółowe wyjaśnienia w sprawie trustów.

2.28 (a) Doradcy inwestycyjni oraz Zarządzający portfelem inwestycyjnym

Dla celów umowy międzyrządowej przyjęto, że zarządzający portfelem inwestycyjnym to osoba upoważniona przez klienta do świadczenia usług w zakresie zarządzania inwestycyjnego odnośnie do portfela aktywów, zgodnie z wyznaczonymi parametrami. Zarządzający portfelem inwestycyjnym ma całkowitą swobodę rozporządzania aktywami klienta, podejmowania decyzji dotyczących wyboru aktywów, ich kupna i sprzedaży. Ma również prawo wyboru odpowiednich lokalizacji do przeprowadzenia transakcji. Osoby zarządzające portfelem inwestycyjnym mogą być zakwalifikowane do jednej z kategorii instytucji finansowej (zob. 2.1 powyżej).

Doradca inwestycyjny nie zawiera transakcji na portfelu aktywów bez zgody klienta. Doradztwo inwestycyjne może opierać się na wielu modelach biznesowych – począwszy od modelu stricte wykonawczego, gdzie doradca wykonuje po prostu polecenia klienta, a skończywszy na modelu opartym o specjalistyczne usługi inwestycyjne, który nie różni się w zasadzie niczym od zarządzania portfelem inwestycyjnym (klient ma jedynie prawo ostatecznego weta).

Jeśli jedynym działaniem podmiotu jest występowanie w charakterze doradcy inwestycyjnego, a inwestycje klienta utrzymują instytucje finansowe, które są wyłączonymi instytucjami finansowymi, przyjmuje się, że podmiot jest współpracującą instytucją finansową (zob. 2.21 powyżej).

2.29 Szczególny zakład ubezpieczeń

Zakład ubezpieczeń określa się mianem „szczególnego zakładu ubezpieczeń” tylko, jeśli oferowane przez niego produkty można zakwalifikować jako pieniężną umowę ubezpieczenia lub umowę renty albo jeśli realizowane są płatności w związku z tymi umowami.

W związku z powyższym towarzystwa ubezpieczeniowe oferujące jedynie ubezpieczenia ogólne lub czasowe ubezpieczenia na wypadek śmierci nie są instytucjami finansowymi. To samo dotyczy towarzystw reasekuracji oferujących jedynie umowy reasekuracji odszkodowania.

Szczególnym zakładem ubezpieczeń może być zarówno zakład ubezpieczeń jak i spółka holdingowa zrzeszająca zakłady ubezpieczeń. Niemniej sama spółka holdingowa jest traktowana jako szczególny zakład ubezpieczeń, jeśli emituje lub jest zobligowana do realizacji płatności odnośnie do pieniężnych umów ubezpieczenia i umów renty.

Brokerzy ubezpieczeniowi są zwykle częścią łańcucha płatności i dlatego nie należy ich klasyfikować jako szczególnych zakładów ubezpieczeń. Nie znajduje to zastosowania w przypadku, gdy są zobowiązani do realizacji płatności w myśl postanowień umowy ubezpieczenia lub renty.

2.30 Spółki holdingowe i centra skarbowe grup finansowych

Nie wszystkie podmioty prowadzące działalność jako podmiot dominujący (spółka holdingowa) czy centrum skarbowe są instytucjami finansowymi. Przyjęto, że podmioty dominujące i centra skarbowe stanowiące część grupy niefinansowej nie są instytucjami finansowymi, jeśli nie powołano ich do życia w związku z podmiotem inwestującym lub nie są przez taki podmiot wykorzystywane. (zob. poniżej – wytyczne w sprawie „powołania do życia w związku z” i „wykorzystywane przez”).

W obrębie grupy finansowej podmiot prowadzący następujące działania jest uważany za podmiot dominujący lub centrum skarbowe podlegające definicji instytucji finansowej:

- spółka holdingowa, której zasadnicza działalność obejmuje utrzymywanie (pośrednio lub bezpośrednio) pozostałych w obrocie aktywów przynajmniej jednego podmiotu powiązanego, który jest instytucją finansową;
- centrum skarbowe, którego zasadnicza działalność obejmuje zawieranie lub zabezpieczanie transakcji finansowych z podmiotami powiązаныmi bądź na ich rzecz, które to podmioty są instytucjami finansowymi z przynajmniej jednej z podanych poniżej przyczyn:
  - o zarządzają ryzykiem zmian cen czy wahań na rynku walutowym odnośnie do majątku znajdującego się w posiadaniu (albo mającego znaleźć się w posiadaniu) podmiotów powiązanych;
  - o zarządzają ryzykiem zmian stóp procentowych, zmian cen czy wahań na rynku walutowym odnośnie do pożyczek realizowanych (albo które mają zostać zrealizowane) przez podmioty powiązane;

o zarządzają ryzykiem zmian stóp procentowych, zmian cen czy wahań na rynku walutowym odnośnie do aktywów lub pasywów, które podlegają wykazaniu w sprawozdaniach finansowych podmiotów powiązanych;

o zarządzają kapitałem operacyjnym podmiotów powiązanych, inwestując w aktywa finansowe (bądź prowadząc obrót w ich obrębie) wyłącznie na rzecz i ryzyko tych podmiotów.

o występują w roli mechanizmu finansowania dla funduszy pożyczkowych wykorzystywanych przez podmioty powiązane.

- każda spółka holdingowa lub centrum skarbowe powołane do życia w związku z programem inwestycji zbiorowych, funduszem wzajemnym, funduszem wymiany handlowej, funduszem kapitału prywatnego, funduszem ochronnym, funduszem kapitału podwyższonego ryzyka, funduszem wykupu **lub podobnym mechanizmem inwestycyjnym utworzonym na bazie strategii inwestycyjnej polegającej na inwestowaniu i ponownym inwestowaniu w aktywa finansowe (lub na obrocie takimi aktywami).**

Uważa się, że podmiot dominujący lub centrum skarbowe zostały powołane do życia w związku z funduszem kapitału prywatnego (private equity) lub podobnym albo są wykorzystywane przez takie fundusze, jeśli spełnione są następujące przesłanki:

1. Działalnością inwestycyjną przedsiębiorstwa zarządza fundusz private equity, jego kierownik lub inne osoby zarządzane przez kierownika.

2. Podmiot dominujący wykorzystuje się w celu ułatwienia rozwiązywania kwestii bankowych lub finansowych.

3. Fundusz private equity lub podobny czerpią korzyści (finansowe lub inne) z istnienia podmiotu dominującego.

Jeśli - po wykupieniu przez fundusz private equity – powstanie podmiot dominujący, który oprócz posiadania akcji grupy portfelowej świadczy usługi zarządcze i inne na rzecz tej właśnie grupy, należy wziąć pod uwagę najważniejszy cel podmiotu dominującego.

Jeśli podmiot dominujący w strukturze inwestycyjnej funduszu private equity nie jest uważany za dystynktywny podmiot dominujący na podstawie czynników wymienionych powyżej, należy go traktować jako aktywny niefinansowy podmiot zagraniczny.

Jeśli grupa portfelowa znajdująca się w posiadaniu podmiotu dominującego sama nie jest grupą finansową, istnienie innych podmiotów inwestujących lub instytucji finansowych w ramach struktury funduszu private equity nie wpływa na zaklasyfikowanie podmiotu dominującego jako aktywnego niefinansowego podmiotu zagranicznego (jeżeli został tak właśnie zaklasyfikowany według kryteriów wymienionych powyżej).

W przypadku funduszu inwestującego w aktywa niefinansowe zarówno podmioty znajdujące się w bezpośrednim posiadaniu aktywów niefinansowych jak i pośredniczące podmioty dominujące nie powinny być klasyfikowane jako instytucje finansowe, jeśli przeszły test aktywów finansowych na bazie podmiotu. Fundusz (najważniejszy podmiot w strukturze) należy nadal traktować w kategoriach podmiotu inwestującego (jeśli zarządza nim w sposób profesjonalny instytucja finansowa).

2.31 Programy zbiorowego inwestowania

W niniejszym opracowaniu - jeśli nie wskazano inaczej – wszelkie odniesienia do programów zbiorowego inwestowania należy rozumieć tak, jak wynika to z definicji podanej w przepisach brytyjskich, czyli generalnie podobnie do brzmienia określonego w ustawie z roku 2000 o usługach i rynkach finansowych. Programem zbiorowego inwestowania jest również każda spółka z siedzibą

na terenie Wielkiej Brytanii, która:

- jest trustem inwestycyjnym w rozumieniu ustaw o podatkach dla przedsiębiorstw (zob. par. 1158 ustawy z roku 2010 o opodatkowaniu przedsiębiorstw);
- trustem kapitału podwyższonego ryzyka w rozumieniu części 6 ustawy z roku 2007 o opodatkowaniu przedsiębiorstw;

W myśl zapisów Umowy do podmiotów inwestujących zaliczamy następujące rodzaje podmiotów:

- programy zbiorowego inwestowania w rozumieniu ustawy z roku 2010 o usługach i rynkach finansowych;
- zamknięte przedsiębiorstwa inwestycyjne
- zarządzający funduszami
- zarządzający portfelem inwestycyjnym
- administratorzy funduszy
- agenci transferowi
- depozytariusze, oraz
- powiernicy trustów jednostkowych.

Niemniej jedynymi rachunkami finansowymi ważnymi z punktu widzenia zapisów Umowy są udziały w kapitale i wierzytelnościach programu zbiorowego inwestowania.

Jeśli - zgodnie z przepisami brytyjskimi – podmiot inwestujący jest programem zbiorowego inwestowania założonym przez osobę fizyczną, to tylko program zbiorowego inwestowania ma obowiązek sprawozdawczy odnośnie do rachunków finansowych (udziały w kapitale i wierzytelnościach) tego programu. Na przykład administrator funduszu lub powiernik trustu jednostkowego nie powinni być traktowani jako raportujące instytucje finansowe z racji występowania w roli programu zbiorowego inwestowania. Wyjątkiem jest sytuacja, w której zarządzający funduszem może być traktowany jako raportująca instytucja finansowa w myśl zapisów Regulacji 3(6), gdzie działa w imieniu programu zbiorowego inwestowania, który nie został założony przez osobę fizyczną (np. trustu jednostkowego)

Z powyższego wynika, że żaden podmiot inwestujący, który nie jest:

- programem zbiorowego inwestowania,
- ani zarządzającym bądź operatorem program zbiorowego inwestowania niezłożonego przez osobę fizyczną nie ma obowiązków sprawozdawczych w stosunku do udziałów w programie zbiorowego inwestowania.

Niemniej podmiot może mieć obowiązki sprawozdawcze, jeśli prowadzi rachunki finansowe inne niż konta objęte programem zbiorowego inwestowania – zob. punkt dotyczący podmiotów rozdzielających środki.

2.32 Platformy i inne podmioty rozdzielające środki

Podmioty rozdzielające środki – np.:

- niezależni doradcy finansowi,
- platformy funduszy,
- zarządcy majątku,
- brokerzy (w tym brokerzy wykonawczy),
- banki,
- stowarzyszenia budowlane, czy

- towarzystwa ubezpieczeniowe mogą być objęte definicją podmiotu inwestującego ze względu na udział w rozdzielaniu funduszy inwestycyjnych.

Istnieją dwa rodzaje podmiotów rozdzielających środki:

- podmioty funkcjonujące w charakterze pośrednika posiadającego tytuł do funduszu inwestycyjnego (np. powiernika) oraz,
- jednostki funkcjonujące tylko na bazie doradztwa.

Jeśli klient pojawi się w rejestrze programu zbiorowego inwestowania, odpowiedzialność za podanie informacji o kliencie spoczywa na funduszu. Jak wynika z podanego niżej przykładu, jeśli klient inwestuje za pośrednictwem platformy funduszu, odpowiedzialność za podanie informacji o kliencie może spoczywać na platformie.

Przykład 1

Platformy funduszy posiadają najczęściej tytuł prawny do udziału w programie zbiorowego inwestowania w imieniu swoich klientów (inwestorów) - jako powiernicy. Klienci uzyskują dostęp do platformy w celu nabywania i sprzedawania inwestycji oraz zarządzania swoim portfelem inwestycyjnym. Platforma zabezpiecza zamówienia klientów przy pomocy pakietów w funduszach inwestycji zbiorowych i innych aktywów. Jednakże tylko platforma widnieje w rejestrze akcjonariuszy danego programu zbiorowego inwestowania i to ona ponosi odpowiedzialność za raportowanie prowadzonych przez siebie rachunków finansowych.

Jeżeli działania doradców finansowych nie wykraczają poza świadczenie usług doradczych dla klientów i/lub występowanie w roli pośrednika między programem zbiorowego inwestowania lub platformą funduszy a klientem, to doradcy ci nie posiadają tytułu prawnego do aktywów i nie znajdują się w łańcuchu własności prawnej programu zbiorowego inwestowania. Doradców nie należy traktować zatem jako instytucji finansowych prowadzących rachunki finansowe w dziedzinie kont objętych doradztwem (zob. punkt 2.34 poniżej).

Platforma może prowadzić wieloraką działalność – np. występować w roli doradcy lub pośrednika między inwestorem a zasadniczą instytucją finansową (taką jak program zbiorowego inwestowania) w imieniu niektórych klientów. Poza tym posiada tytuł prawny do udziałów w imieniu innych klientów. Posiadając tytuł prawny, platforma jest instytucją finansową obciążoną obowiązkiem sprawozdawczym odnośnie do wspomnianych udziałów.

Z perspektywy platformy nie posiada ona rachunków, jeśli występuje w roli doradcy lub pośrednika. Jest to zgodne z traktowaniem centralnego depozytu papierów wartościowych (zob. 2.38)

2.33 Pełnomocnicy funduszy – dystrybutorzy w łańcuchu własności prawnej

Dystrybutorzy posiadający tytuł prawny w imieniu klientów, stanowiący część łańcucha prawnej własności udziałów w programach zbiorowego inwestowania są instytucjami finansowymi. Najczęściej są to instytucje powiernicze, ponieważ utrzymują aktywa w imieniu innych podmiotów.

Zdarza się, iż nie ma pewności co do tego, czy dystrybutor spełnia warunek, by 20% dochodu brutto podmiotu pochodziło z utrzymywania aktywów finansowych i powiązanych usług finansowych. Taka sytuacja może mieć miejsce, jeśli - na przykład - dochód pochodzący z funkcjonowania w charakterze powiernika odnotowany został w innej spółce należącej do grupy albo pojawił się w związku z prowizją, rabatem bądź z innego źródła i nie jest jasne, czy warunek procentowy został spełniony.

Tak czy inaczej, powiernicy funduszy, pełnomocnicy funduszy i platformy funduszy to instytucje finansowe, gdyż spełniają inne przesłanki definicji podmiotu inwestującego. W tym przypadku rachunki finansowe to konta prowadzone przez dystrybutora, zaś dystrybutor ponosi odpowiedzialność za wykonanie swoich zobowiązań wobec nich.

Urząd HMRC traktuje powierników funduszy, ich pełnomocników i platformy funduszy jako instytucje powiernicze, chyba że istnieją konkretne przesłanki pozwalające stwierdzić, że działalność prowadzona przez te podmioty objęta jest raczej definicją podmiotu inwestującego. W normalnej sytuacji podstawowym zadaniem powiernika, pełnomocnika czy platformy funduszu jest utrzymywanie aktywów finansowych w imieniu innych podmiotów.

Jeśli instytucja powiernicza chce doprowadzić do zsumowania rachunków, by ustalić ewentualne istnienie wcześniejszych rachunków powierniczych nieprzekraczających progu de minimis, musi uwzględnić wszystkie rachunki finansowe swoich klientów i nie ma tu żadnego znaczenia to, czy główny interes klienta związany jest z innym programem zbiorowego inwestowania.

2.34 Dystrybutorzy występujący wyłącznie w roli doradców

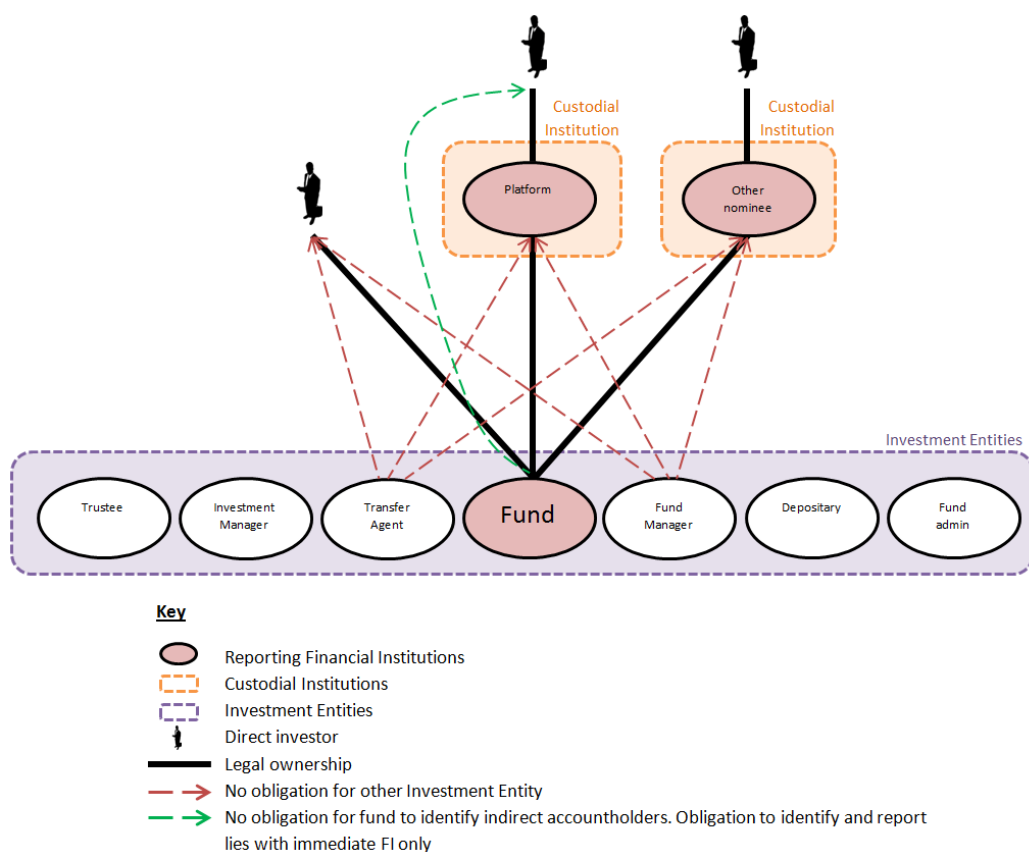
Obowiązkiem takich dystrybutorów (mogą to być doradcy finansowi) może jednak być (na wniosek instytucji finansowych) udzielenie wsparcia w procesie identyfikacji posiadaczy rachunków i uzyskaniu oświadczeń posiadaczy (zob. punkt 4.7).

To właśnie niezależni doradcy finansowi posiadają często najbardziej dogłębną wiedzę na temat inwestora, a także bezpośredni dostęp do klienta. Czyli to im najłatwiej jest zdobyć oświadczenia posiadacza rachunku. Niemniej urząd HMRC nie traktuje dystrybutorów występujących wyłącznie w roli doradców jako instytucji finansowych. Dystrybutorzy ci mają tylko obowiązki względem ustaleń kontraktowych poczynionych z instytucjami finansowymi, gdzie działają w charakterze usługodawców stron trzecich w stosunku do omawianych rachunków.

W praktyce wygląda to tak, że według urzędu HMRC poleganie na usługach stron trzecich w zakresie identyfikacji kontrahentów i zdobywania oświadczeń posiadacza rachunku na potrzeby ustawy FATCA powinno opierać się o zasady podobne do tych określonych w Regulacji 17 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy z roku 2007. Regulacja 17 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy z roku 2007 mówi o tym, że instytucje finansowe nie powinny być zobligowane do korzystania z usług dystrybutorów w celu sprostania wymogom FATCA i mogą same starać się uzyskać oświadczenie posiadacza rachunku.

2.35 Identyfikacja i sporządzanie raportów na temat udziałów w programach zbiorowego inwestowania

Na poniższym diagramie pokazano, jak urząd HMRC postrzega proces identyfikacji rachunków i sporządzania sprawozdań, zgodny z zapisami Regulacji odnośnie do programów zbiorowego inwestowania.

W zależności od tego, jak wygląda struktura funduszu, różne podmioty mogą zostać objęte definicją podmiotu inwestującego. Jeżeli jednak (zob. punkt 2.32) fundusz jest programem zbiorowego inwestowania w rozumieniu zapisów ustawy o usługach i rynkach finansowych z roku 2000, to tylko w stosunku do niego obowiązują wymogi Regulacji. Sam fundusz musi określić, która jednostka ponosi odpowiedzialność za identyfikację i sprawdzenie posiadaczy rachunków, którzy są szczególnymi amerykańskimi osobami, z także za przygotowanie stosownych raportów na ich temat - opierając się na własnej strukturze zarządzania i ustaleniach kontraktowych.

Przykład 1

Pełnoprawne fundusze w Wielkiej Brytanii (czyli pełnoprawne inwestycyjne pule powiernicze, otwarte spółki inwestycyjne i fundusze o przejrzystej strukturze podatkowej) mają obowiązek zatrudnienia zarządzającego funduszem, pełniącego jednocześnie funkcję operatora. To najczęściej właśnie na nim spoczywa odpowiedzialność za realizację wymogów regulacyjnych.

Zarządca funduszu odpowiada zatem zwykle za spełnianie wymogów związanych z rachunkami finansowymi funduszu - zgodnie

z brytyjskim prawem. Z drugiej strony operatorzy funduszu korzystają najczęściej z usług stron trzecich w zakresie prowadzenia administracji funduszu, utrzymania dokumentacji inwestorów, prowadzenia bilansów kont i realizacji transakcji (usługi świadczone przez agenta transferowego). W takich przypadkach operatorzy funduszu mają prawo wyznaczyć usługodawcę strony trzeciej, który będzie odpowiadał za identyfikację kont i realizację wymogów z zakresu raportowania, gdyż usługodawca ten posiada stosowną dokumentację.

Identyfikacja kont i wymogi z zakresu raportowania dotyczą tylko bezpośrednich posiadaczy rachunków funduszu. Obowiązkowa jest identyfikacja wszystkich bezpośrednich posiadaczy rachunków - zgodnie z wymogami procedur sprawdzających opisanymi w niniejszych notach. Wszelkie pośrednie rachunki prowadzone są przez instytucję finansową (platformę lub innego powiernika), a fundusz ma obowiązek określenia tylko posiadacza bezpośredniego (czyli instytucji finansowej). Natomiast instytucje finansowe pośredniczące mają własny obowiązek

identyfikowania swoich posiadaczy rachunków i składania raportów na ich temat.

W diagramie fundusz musiałby zidentyfikować wszystkich bezpośrednich posiadaczy rachunków (lewa strona), zaś instytucje finansowe dostarczyć informacje tylko w sprawie rejestru akcji. Raporty musiałyby zostać sporządzone odnośnie do wszystkich podmiotów będących szczególnie osobami amerykańskimi.

Instytucje powiernicze funkcjonujące w charakterze dystrybutorów (a nie fundusz) musieliby zidentyfikować swoich bezpośrednich posiadaczy rachunków i przygotować stosowne raporty na ich temat. Fundusz nie jest zobowiązany do identyfikacji ani przygotowania raportów na temat rachunków prowadzonych pośrednio przez inne instytucje finansowe.

Trusty inwestycyjne i trusty podwyższonego ryzyka

W przepisach zaklasyfikowano trusty inwestycyjne i trusty podwyższonego ryzyka jako podmioty inwestujące.

Pomimo tego, że trusty inwestycyjne i trusty podwyższonego ryzyka to raportujące instytucje finansowe z Wielkiej Brytanii, zwykle nie muszą one sporządzać sprawozdań na temat swoich udziałów ani papierów wartościowych będących przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych, ponieważ nie są to rachunki finansowe. W wielu przypadkach składają po prostu w urzędzie HMRC deklaracje zerowe – chyba że prowadzą inne rachunki finansowe. Jeśli chodzi o dalsze wytyczne odnośnie do „regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych”, więcej informacji podano w punkcie 3.10.

Każdy podmiot, który chce zostać uznanym za trust inwestycyjny lub trust podwyższonego ryzyka, musi uzyskać aprobatę urzędu HMRC dla celów ogólnych albo w ramach programu dla trustów podwyższonego ryzyka albo zgodnie z warunkami określonymi w par. 842 ICTA (1988) (jeśli chodzi o trusty inwestycyjne).

Wytyczne dotyczące wymogów aprobaty HMRC znajdują się w następujących opracowaniach:

trusty podwyższonego ryzyka: <http://www.hmrc.gov.uk/manuals/vcmmanual/index.htm>

trusty inwestycyjne: <http://www.hmrc.gov.uk/manuals/ctmanual/CTM47110.htm>

Akcje i papiery wartościowe trustów inwestycyjnych i trustów podwyższonego ryzyka są niezmiennie notowane na londyńskiej giełdzie. Podlegają zatem warunkom określonym w punkcie 3.10 i powinny być przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych. Nie stanowią rachunków finansowych.

2.36 Trusty

Trusty jako instytucje finansowe

Trust może być objęty definicją instytucji finansowej w zależności od charakteru prowadzonej działalności lub aktywów, które znajdują się w jego posiadaniu. Najczęściej trusty traktuje się jako instytucje finansowe, jeśli spełniają przesłanki definicji podmiotu inwestującego.

Według zapisów Umowy trust powinien być traktowany – w tych celach – jako podmiot.

Szczegółowy opis przesłanek, które muszą być spełnione przez podmiot, znajduje się w części 2.28 powyżej. Ogólnie rzecz biorąc, podmiot inwestujący to podmiot prowadzący działalność w imieniu klientów. W przypadku trustów oznacza to, że aby być instytucją finansową, trust musi być profesjonalnie zarządzany (czyli najczęściej powiernicy wybierają właściwie umocowanego zarządzającego, którego zadaniem jest zarządzanie aktywami trustu).

Zatem przyjmuje się, że trust jest podmiotem inwestującym (a co za tym idzie - instytucją finansową), jeśli:

- powiernik jest instytucją finansową;
- powiernik (działając w imieniu trustu) angażuje instytucję finansową w zarządzanie trustem; lub
- powiernik (działając w imieniu trustu) angażuje instytucję finansową w zarządzanie aktywami finansowymi na rzecz trustu.

Trust, który nie spełnia tych warunków, nie jest podmiotem inwestującym. Na przykład jeśli trust niezarządzany profesjonalnie ma rachunek depozytowy w instytucji finansowej i jeśli instytucja finansowa nie zarządza rachunkami ani funduszami na koncie, trust nie jest traktowany w kategoriach instytucji finansowej.

Zdarza się, że trust jest instytucją depozytową. Na przykład, jeśli trust świadczeń pracowniczych posiada akcje pracownika.

Zapisy Umowy mówią również o tym, że trust będący organizacją charytatywną należy traktować w kategoriach nieraportującej instytucji finansowej z Wielkiej Brytanii (zob. punkt 2.12).

Trusty, które nie są instytucjami finansowymi

Jeśli trust nie jest instytucją finansową, należy go traktować jako niefinansowy podmiot zagraniczny. Trzeba wtedy określić, czy trust jest aktywnym czy pasywnym niefinansowym podmiotem zagranicznych (zob. punkt 2.6).

W przypadku, gdy trust jest pasywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym, instytucje finansowe, w których trust prowadzi rachunki finansowe, są zobowiązane do przeprowadzenia wymaganych procedur sprawdzających – tak, by określić, czy któreś konta są rachunkami raportowanymi.

Rejestracja – trusty udokumentowane przez powiernika

Jeśli chodzi o trusty rezydujące w Wielkiej Brytanii, które są podmiotami inwestującymi, gdzie powiernik trustu jest raportującą zagraniczną instytucją finansową (Model 1), uczestniczącą zagraniczną instytucją finansową lub raportującą amerykańską instytucją finansową, zaś powiernik przekazuje wszelkie wymagane informacje dotyczące amerykańskich rachunków raportowanych trustu, sam trust należy traktować jako nieraportującą brytyjską instytucję finansową, która nie ma obowiązku rejestracji się w Urzędzie Podatkowym Stanów Zjednoczonych.

Rachunki trustu oraz sam trust traktuje się w kategoriach nieraportującej brytyjskiej instytucji finansowej, która nie ma obowiązku rejestracji się w Urzędzie Podatkowym Stanów Zjednoczonych.

W przypadku, gdy trust jest podmiotem inwestującym, gdyż zarządza nim instytucja finansowa, ale instytucja ta nie jest powiernikiem, trust ma obowiązek zarejestrować się jako podmiot inwestujący – chyba że jest w stanie skorzystać z funkcjonowania kategorii finansowanego podmiotu inwestującego lub instytucji finansowej z dokumentacją właścicielską.

Sprawozdawczość

Trusty będące podmiotami inwestującymi, ale nie mogące skorzystać ze statusu trustu udokumentowanego przez powiernika, finansowanego podmiotu inwestującego lub instytucji finansowej z dokumentacją właścicielską, mogą uczynić użytek z kategorii współpracujących, czyli skorzystać z usług stron trzecich w celu realizacji zobowiązań wynikających z Umowy. W każdym razie odpowiedzialność prawna spoczywa na truście.

Informacje objęte obowiązkiem sprawozdawczym w związku z funkcjonowaniem trustów, które są podmiotami inwestującymi, dotyczą udziałów w kapitale i wierzytelnościach trustu, zgodnie z zapisami punktu 3.8.

Dotyczy to udziałów znajdujących się w posiadaniu:

- założyciela trustu;
- beneficjenta objętego obowiązkową dystrybucją (pośrednio lub bezpośrednio) z trustu;
- beneficjenta objętego dystrybucją dobrowolną (pośrednio lub bezpośrednio) z trustu w roku kalendarzowym.

Informacje wymagane odnośnie do szczególnych osób amerykańskich:

- Imię i nazwisko
- Adres
- NIP (jeśli dotyczy)
- Nr konta lub odpowiednik funkcjonalny
- Saldo lub wartość rachunku

Saldo lub wartość

Saldo lub wartość, które należy podać w związku z osobą będącą uprawnionym odbiorcą części lub całości trustu, powinno dotyczyć ostatniej wartości wyliczonej przez instytucję finansową.

Saldo lub wartość dla beneficjenta objętego obowiązkową dystrybucją (pośrednio lub bezpośrednio) z trustu powinno dotyczyć aktualnej wartości netto kwot do zapłaty w przyszłości.

Jeśli szczególna osoba amerykańska znajduje się w posiadaniu obowiązkowych udziałów w truście, aktualna wartość netto jej przyszłych udziałów powinna zostać wyliczona na zasadzie aktuarialnej.

Jeśli założyciel trustu jest osobą amerykańską, całkowita wartość aktywów trustu musi zgadzać się z wartością wykorzystywaną przez powierników w celach ewaluacyjnych i opierać się na uznanych normach rachunkowości. Mimo, iż dopuszcza się wycenę notowanych na giełdzie papierów wartościowych na bazie właściwej stopy rynkowej w określonym dniu, można także dokonywać wyceny nienotowanych papierów wartościowych na podstawie pierwotnej wartości księgowej – chyba że trust skorzystał z innej podstawy obrachunkowej w normalnym procesie wyceny.

Płatności raportowane

Płatności podlegające obowiązkowi sprawozdawczemu to całkowite kwoty brutto wypłacane dowolnemu uprawnionemu odbiorcy i beneficjentom objętym obowiązkową lub dobrowolną dystrybucją w roku kalendarzowym lub innym właściwym okresie sprawozdawczym, w tym płatności zsumowane podlegające wykupowi (całkowitemu lub częściowemu) w ramach rachunku.

Pracownicze zachęty kapitałowe

Akcje pozostające w posiadaniu trustu w ramach programu pracowniczych zachęt kapitałowych mogą być częścią rachunku finansowego i podlegać obowiązkowi sprawozdawczemu, do którego wykonania zobowiązana jest instytucja finansowa prowadząca rachunek – z zastrzeżeniem niektórych pracowniczych zachęt kapitałowych, których nie traktuje się jako rachunków

finansowych zgodnie z zapisami Załącznika II do Umowy (zob. 3.13)

2.37 Spółki

W myśl zapisów Umowy spółki traktuje się jako podmioty. Ich rodzaj zależy od działalności danego przedsiębiorstwa. Spółka może należeć do każdej kategorii instytucji finansowej.

Jeśli spółka jest instytucją finansową, musi określić rachunki finansowe, które prowadzi - z uwzględnieniem udziałów kapitałowych obecnych w spółce. Oznacza to, że obowiązkiem spółki jest identyfikacja (i ewentualne przygotowanie sprawozdania na temat) udziałów w kapitale i zyskach partnerów będących szczególnymi osobami amerykańskimi.

2.38 Centralny depozyt papierów wartościowych (CDP)

W Wielkiej Brytanii CDP nie jest podmiotem prowadzącym rachunki finansowe. Uczestnicy brytyjskiego systemu rozliczania papierów wartościowych posiadający udziały zarejestrowane w CDP są albo samodzielnymi instytucjami finansowymi albo uzyskują dostęp do systemu za pośrednictwem instytucji finansowej (sponsora). To właśnie te instytucje finansowe prowadzą rachunki i właśnie ci uczestnicy i/lub sponsorzy ponoszą odpowiedzialność na wypełnianie obowiązku sprawozdawczego.

To samo dotyczy podmiotów brytyjskich, które są bezpośrednimi albo pośrednimi podmiotami zależnymi wykorzystywanymi jedynie w celu świadczenia usług dodatkowych względem działalności prowadzonej przez CDP (podmiot powiązany z CDP).

Relacja między systemem rozliczania papierów wartościowych a uczestnikami tego systemu nie jest rachunkiem finansowym, więc CDP i podmiot powiązany z CDP nie musi przygotowywać raportów w związku z udziałami znajdującymi się w posiadaniu uczestników (tudzież posiadanymi w ich imieniu).

Bez względu na powyższe zapisy, zgodnie z art. 5 par. 3 Umowy CDP może składać sprawozdania w imieniu takich uczestników odnośnie do udziałów zarejestrowanych jako usługi stron trzecich.

2.39 Osobowe spółki inwestycyjne

Osobowe spółki inwestycyjne muszą określić, czy podlegają definicji podmiotu inwestującego. Podobnie jak w przypadku trustów, jeśli osobową spółką inwestycyjną zarządza instytucja finansowa, spółka ta jest podmiotem inwestującym.

2.40 Fundusze sekurytyzacyjne

Poniższe zapisy dotyczą funduszy sekurytyzacyjnych powstałych po 1 grudnia 2012 r. Znajduje się w nich przykład przepływu gotówkowego związanego z zabezpieczeniem.

Jeśli chodzi o fundusze sekurytyzacyjne powstałe przed 1 grudnia 2012 r., zob. punkt 2.21 (podmioty inwestujące Limited Life Debt) podający zasady obowiązujące w okresie przejściowym.

Struktury sekurytyzacyjne znajdują się najczęściej w prawnym oddaleniu od instytucji finansowej, w związku z którą kojarzone są ryzyka i korzyści struktury. Zazwyczaj w skład struktury sekurytyzacyjnej wchodzi: podmiot emitujący, podmiot finansujący, sprzedawca, powiernik hipoteczny i kontrahenci.

Wobec wszystkich podmiotów wchodzących w skład struktury sekurytyzacyjnej należy stosować ogólne zasady determinujące to, czy dany podmiot można zdefiniować jako instytucję finansową. Oczekuje się, iż podmioty emitujące powinny zostać zaklasyfikowane jako podmioty inwestujące w związku z prowadzoną działalnością, trusty powinny zostać zaklasyfikowane zgodnie z zasadami dotyczącymi trustów, określonymi w punkcie 2.37, natomiast podmioty nadrzędne i finansujące należy traktować w kategoriach samodzielnych instytucji finansowych.

Fundusz sekurytyzacyjny będący instytucją finansową musi określić, czy prowadzi raportowane rachunki finansowe. Jeśli nie, jest zobowiązany do złożenia deklaracji zerowej.

Przykład programu sekurytyzacji wdrożonego po 1 stycznia 2012 roku.

Przeływy gotówkowe:

1. Dłużnik hipoteczny spłaca regularnie swoje zadłużenie w Banku A.
2. Bank A dokonuje identyfikacji właściwej spółki celowej, do której należą środki i wpłaca je do trustu.
3. Raz w miesiącu, w dniu dystrybucji, trust wypłaca środki spółce finansującej.
4. Spółka finansująca wypłaca środki Bankowi B w dniu płatności.
5. Bank B przekazuje środki organizacji Euroclear lub Clear Stream, prowadzącej wymianę obligacji.
6. Organizacja Euroclear lub Clear Stream przekazuje środki bankowi powierniczemu, który wpłaca je na rachunki posiadaczy obligacji. Posiadacze obligacji pobierają środki w banku powierniczym.

Z powyższego scenariusza wynikają następujące obowiązki sprawozdawcze:

- Hipoteki nie są objęte definicją rachunku finansowego, więc Bank A nie prowadzi rachunku finansowego i nie obowiązują go żadne obowiązki sprawozdawcze.
- Etapy 3-5 wiążą się z płatnościami realizowanymi między instytucjami finansowymi, więc płatności te nie podlegają raportowaniu. Obowiązek sprawozdawczy może jednak dotyczyć trustu, jeśli któraś z kontrolujących go osób jest szczególnie osobą amerykańską.

W etapie 6 powiernik prowadzi rachunki finansowe, na których znajdują się obligacje - dlatego będzie musiał określić, czy posiada raportowane rachunki. Jeśli tak, musi wywiązać się z obowiązku sprawozdawczego i podać, m.in. kwoty brutto wypłaconych odsetek.

2.41 Bezpośrednio raportujące niefinansowe podmioty zagraniczne i sponsorowane bezpośrednio raportujące niefinansowe podmioty zagraniczne

W Powiadomieniu 2013-69 Stany Zjednoczone zwróciły uwagę na zmiany przepisów polegające na wprowadzeniu nowej kategorii pasywnego niefinansowego podmiotu zagranicznego – bezpośrednio raportujący niefinansowy podmiot zagraniczny.

Według zapisów Powiadomienia bezpośrednio raportujący niefinansowy podmiot zagraniczny należy traktować jako zwolnionego uprawnionego odbiorcę. Jest on zobowiązany przysyłać bezpośrednio do Urzędu Skarbowego Stanów Zjednoczonych określone informacje dotyczące bezpośrednich i pośrednich istotnych właścicieli amerykańskich. Poza tym niefinansowy podmiot zagraniczny musi zarejestrować się w Urzędzie Skarbowym Stanów Zjednoczonych w celu uzyskania numeru GIIN.

Z zapisów Powiadomienia wynika także, że podmiot ma prawo sponsorować bezpośrednio raportujące niefinansowe podmioty zagraniczne (sponsorowane bezpośrednio raportujące niefinansowe podmioty zagraniczne).

Urząd HMRC dokona stosownej aktualizacji niniejszego punktu po otrzymaniu potwierdzenia wprowadzenia zmian w przepisach amerykańskich.

3. Rachunki finansowe

Rachunek finansowy to rachunek prowadzony przez instytucję finansową. Niemniej nie wszystkie rachunki są rachunkami finansowymi w rozumieniu zapisów Umowy. Np. rachunki ISA to rachunki zwolnione (zob. punkt 3.11).

Istnieje 5 kategorii rachunku finansowego:

Rachunki depozytowe (3.3)

Rachunki powiernicze (3.4)

Pieniężne umowy ubezpieczenia (3.6)

Umowy renty (3.7)

Udziały w kapitale i wierzytelnościach (3.8)

Każda kategoria rachunku finansowego podlega określonym wyłączeniom i zwolnieniom. Szczegóły opisano we właściwych punktach.

3.1 Wprowadzenie

Raportujące brytyjskie instytucje finansowe są zobowiązane dostarczać corocznie informacje urzędowi HMRC, dotyczące rachunków finansowych znajdujących się w posiadaniu szczególnych osób amerykańskich. W Umowie rachunki te są nazywane rachunkami raportowanymi.

Wobec tego każda instytucja finansowa, jeśli nie została wyłączona ze zobowiązań omawianych w niniejszych wytycznych, powinna określić:

- czy posiada w swej ofercie rachunki finansowe;
- jakiego rodzaju są rachunki finansowe, które oferuje;
- czy rachunki te znajdują się w posiadaniu szczególnych osób amerykańskich lub osób kontrolujących pasywny niefinansowy podmiot zagraniczny.

Dla celów postanowień Umowy pojęcie rachunku finansowego używane jest szeroko. Obejmuje produkty i zobowiązania, które normalnie traktowane byłyby jako 'rachunek' w legislacji brytyjskiej lub codziennym użytkowaniu handlowym. Wlicza się tu na przykład wszystkie pieniądze umowy ubezpieczenia (niezależnie od wartości gotówkowej odstąpienia od umowy), umowy renty oraz udziały w kapitale i wierzytelnościach.

Niemniej pakiety akcji i pakiety akcji obejmujące kredyty/skrypty dłużne znajdujące się w posiadaniu instytucji finansowej mogą być „instrumentami/kontraktami finansowymi” i podlegają obowiązkowi sprawozdawczemu, jeśli są prowadzone w ramach rachunku powierniczego (zob. punkt 3.4).

W przypadku, gdy instytucja finansowa występuje w roli brokera wykonawczego realizującego wytyczne sprzedażowe lub otrzymującego albo przekazującego te wytyczne innemu brokerowi wykonawczemu (na uznanej giełdzie, w ramach wielostronnego narzędzia handlowego tudzież nieunijnego odpowiednika tego narzędzia, za pośrednictwem izby rozrachunkowej lub bilateralnie), instytucja finansowa nie ma obowiązku traktowania mechanizmów stworzonych w celu wykonania instrukcji (lub otrzymania albo przekazania tej instrukcji) w kategoriach rachunku finansowego objętego Umową. Instytucje finansowe występujące w roli powiernika są zobowiązane prowadzić procedury sprawdzające i wywiązywać się z obowiązków sprawozdawczych (w razie potrzeby).

W określonych okolicznościach agenci ds. emisji nabywają akcje na 2-3 dni (maksymalnie na 7) i pozostają w ich posiadaniu jako pełnomocnicy głównego inwestora. Agent ds. emisji doprowadza do sytuacji, w której inwestor składa w depozycie swoje środki gotówkowe na podobny okres. Następuje połączenie obu elementów, natomiast akcje trafiają w ręce wyznaczonego powiernika inwestora. Aby nie tworzyć szeregu rachunku powierniczych otwieranych i zamykanych w ciągu 2-3 dni (i podlegających ewentualnemu obowiązkowi sprawozdawczemu), środków tych nie traktuje się w kategoriach rachunków finansowych pod warunkiem, że:

- Rachunek powstał i jest wykorzystywany wyłącznie w celu zabezpieczenia zobowiązań stron transakcji.

- Na rachunku znajdują się środki pieniężne przeznaczone na zabezpieczenie zobowiązania jednej ze stron powiązanych bezpośrednio z transakcją lub podobną płatnością albo aktywa finansowe zdeponowane na rachunku w związku z transakcją.
- Aktywa z rachunku, w tym wygenerowany na nich dochód, zostały opłacone lub w inny sposób rozdzielone na korzyść stron po zakończeniu transakcji.

Rachunki prowadzone przez instytucje finansowe

W odniesieniu do poszczególnych rodzajów rachunku finansowego słowo “prowadzenie” należy rozumieć w sposób następujący:

- Rachunek depozytowy jest prowadzony przez instytucję finansową zobligowaną do realizacji płatności związanych z tym rachunkiem.
- Rachunek powierniczy jest prowadzony przez instytucję finansową sprawującą powiernictwo nad aktywami w rachunku (wlicza się tu instytucje finansowe zarządzające aktywami w imieniu brokera działającego na rzecz posiadacza rachunku).
- Umowy renty i ubezpieczenia są prowadzone przez instytucję finansową zobligowaną do realizacji płatności związanych z umową.
- Przyjęto, iż udziały w kapitale lub wierzytelnościach instytucji finansowej (jeśli stanowią rachunek finansowy) są prowadzone przez tę instytucję, jeśli jest ona podmiotem inwestującym.

Instytucja finansowa jest uprawniona do prowadzenia wielu rodzajów rachunków finansowych. Np. instytucja depozytowa może prowadzić rachunki powiernicze i depozytowe. To, czy mamy do czynienia z rachunkiem finansowym, zależy od rodzaju rachunku. Przyjęto, że rachunek powstaje, jeśli od instytucji finansowej wymaga się, by uznała go w oparciu o istniejące procedury operacyjne albo stosownie do wymogów regulacyjnych/prawnych jurysdykcji, w której działa.

W przypadku, gdy klient skorzysta z prawa anulacji (tzn. zlikwiduje konto w okresie dopuszczalnym zapisami umowy), powstaje rachunek finansowy. Wartość podlegająca obowiązkowi sprawozdawczemu (jeśli takiemu podlega) to wartość zamknięcia.

Rachunki raportowane

Rachunek finansowy jest raportowanym rachunkiem amerykańskim, jeśli znajduje się w posiadaniu co najmniej jednej szczególnej osoby amerykańskiej albo podmiotu nieamerykańskiego powiązanego z przynajmniej jedną osobą kontrolującą, która jest szczególną osobą amerykańską.

Raportujące instytucje finansowe nie posiadające rachunków raportowanych muszą przysyłać co rok do urzędu HMRC deklarację zerową.

W części 4 i następnych opisano procedury sprawdzające, do realizacji których jest zobowiązana instytucja finansowa lub strona trzecia występująca w imieniu instytucji finansowej – w celu identyfikacji rachunków raportowanych.

W przypadku, gdy instytucja finansowa zaangażuje stronę trzecią do przeprowadzenia procedury sprawdzającej i realizacji obowiązku sprawozdawczego, obowiązek ten będzie nadal spoczywał na instytucji finansowej.

3.2 Posiadacze rachunków

Aby dokonać identyfikacji osoby bądź podmiotu będących posiadaczami rachunku w myśl postanowień Umowy, instytucja finansowa powinna określić rodzaj rachunku i warunki jego posiadania.

Trusty i masy spadkowe

Jeśli posiadaczem rachunku finansowego jest trust lub masa spadkowa, podmioty te należy traktować w kategoriach posiadacza rachunku (a nie właściciela czy beneficjenta). Nie eliminuje to wymogu określenia osób kontrolujących trust czy masę spadkową (jeśli trust jest pasywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym).

Jeśli chodzi o rejestry akcji, gdzie rejestr akcji emitenta stał się przedmiotem nabycia (np. firma A przejęła firmę B), a udziałowcy firmy B nie zareagowali ani nie przyjęli oferty, nazywamy ich udziałowcami niewyrażającymi zgody. Po zakończeniu przejęcia wynagrodzenie trafia w ręce powiernika, który zarządza nim w imieniu udziałowca niewyrażającego zgody dopóki ten nie upomni się o należne zyski. Jednakże w takiej sytuacji powiernik nie staje się posiadaczem rachunku – ponieważ pierwotne pakiety akcji (udziały w kapitale) nie są rachunkami finansowymi (chyba że zastosowanie znajdują postanowienia punktu 3.8).

Spółki

W przypadku, gdy rachunek finansowy prowadzony jest w imieniu spółki będącej instytucją finansową, to spółka jest posiadaczem rachunku, a nie partnerzy wchodzący w jej skład.

Rachunki znajdujące się w posiadaniu osób innych niż instytucja finansowa

Osoba – inna niż instytucja finansowa – znajdująca się w posiadaniu rachunku finansowego prowadzonego w imieniu innej osoby, taka jak:

- agent,
- powiernik,
- pełnomocnik,
- sygnatariusz,
- doradca inwestycyjny, lub
- pośrednik

nie powinna być traktowana jako posiadacz rachunku odnośnie do takiego konta w myśl postanowień Umowy. Jeśli rachunek finansowy nie spełnia warunków rachunku pośredniego (punkt 3.15), osoba, w imieniu której prowadzony jest rachunek, jest posiadaczem rachunku.

Przykład 1

Jeśli rodzic otwiera rachunek dla dziecka, posiadaczem rachunku jest dziecko.

Rachunki wspólne

W przypadku wspólnego posiadania rachunku finansowego jego wartość/saldo przypisuje się w pełni wszystkim współposiadaczom rachunku. Dotyczy to zarówno sumowania jak i sprawozdawczości.

Jeśli posiadaczami rachunku są wspólnie osoba fizyczna i podmiot, obowiązkiem instytucji finansowej jest odrębne przeprowadzenie procedur sprawdzających i odrębne raportowanie w stosunku do osoby fizycznej i podmiotu (posiadaczy rachunku).

Pieniężne umowy ubezpieczenia i umowy renty

Pięiężna umowa ubezpieczenia lub umowa renty znajdują się w posiadaniu każdej osoby uprawnionej do dostępu do wartości umowy (np. na podstawie kredytu, wypłaty, rezygnacji, itd.) albo mającej prawo zmienić beneficjenta w myśl zapisów umowy.

W przypadku, gdy nikt nie ma dostępu do wartości umowy lub prawa do zmiany beneficjenta, posiadaczem rachunku jest każda osoba wymieniona w umowie jako właściciel oraz każda osoba uprawniona do otrzymywania przyszłych płatności w myśl zapisów umowy. Po ustaleniu

zobowiązania do zapłaty określonej kwoty zgodnie z umową, każda osoba uprawniona do otrzymania płatności staje się posiadaczem rachunku.

Pieniężne wspólne umowy ubezpieczenia na życie i od drugiego zgonu

Pieniężne wspólne umowy ubezpieczenia na życie i od drugiego zgonu zawierane są czasem przez małżonków. Polisy tego rodzaju zabezpieczają obie strony, ale nie są wypłacane w wypadku śmierci pierwszej osoby. Zamiast tego polisa pozostaje w pełnej mocy do momentu zgonu drugiej osoby lub rezygnacji z ubezpieczenia.

Jeśli jedną z osób ubezpieczonych na życie jest osoba amerykańska (a drugą osoba spoza Stanów Zjednoczonych), mamy do czynienia z rachunkiem raportowanym, w przypadku którego obowiązek sprawozdawczy realizowany jest co roku. Gdyby osoba amerykańska zmarła w trakcie obowiązywania polisy, konto przestałoby być amerykańskim rachunkiem raportowanym.

3.3 Rachunek depozytowy

Określenie „rachunek depozytowy” oznacza każdy rachunek prowadzony w celach komercyjnych, rachunek rozliczeniowy, oszczędnościowo-rozliczeniowy, terminowy lub oszczędnościowy lub rachunek, potwierdzeniem którego jest certyfikat depozytowy, certyfikat oszczędnościowy, certyfikat inwestycyjny, certyfikat zadłużeniowy lub inny podobny instrument prowadzony przez instytucję finansową w związku z wykonywaną działalnością bankową lub podobną.

Konto nie musi być rachunkiem oprocentowanym. Do rachunków depozytowych zaliczamy każde saldo kredytowe na karcie kredytowej (definicja salda kredytowego nie obejmuje sald kredytowych będących przedmiotem spornych płatności, ale obejmuje salda kredytowe wynikające z refundacji zakupów) wydanej przez firmę wyspecjalizowaną w kartach kredytowych, działającą w branży bankowej lub podobnej.

Niemniej uznano, iż rachunkami depozytowymi nie są karty kredytowe wydawane przez podmioty wdrażające polityki i procedury (do 30 czerwca 2014 r. lub w dniu rejestracji jako instytucja finansowa – w zależności od tego, która data jest wcześniejsza) z myślą albo o niedopuszczeniu do powstania depozytu klienta przekraczającego kwotę 50.000 USD albo o dopilnowaniu, by każdy depozyt klienta przekraczający kwotę 50.000 USD został zrefundowany klientowi w ciągu 60 dni.

Jeżeli instytucja finansowa zdecyduje się zastosować próg dla rachunków depozytowych, to rachunek karty kredytowej będzie raportowany tylko w sytuacji, gdy po zastosowaniu zasad sumowania (zob. punkt 4.14):

- nie będzie innych rachunków, a saldo przekracza 50.000 USD
- całkowite saldo na wszystkich zsumowanych rachunkach depozytowych (wliczając w to saldo karty kredytowej) przekraczać będzie kwotę 50.000 USD

Zob. punkt 2.19 zawierający informacje dotyczące podmiotów będących wydawcami kart kredytowych.

Definicją rachunku depozytowego objęto również kwoty znajdujące się w posiadaniu zakładu ubezpieczeń działającego zgodnie z postanowieniami umowy o wypłatę lub naliczenie odsetek. Jednakże kwoty znajdujące się w posiadaniu zakładu ubezpieczeń oczekującego na płatność w związku z pieniężną umową ubezpieczenia, której termin upłynął, nie stanowią rachunku depozytowego.

3.4 Rachunek powierniczy

Rachunek powierniczy to konto (inne niż umowa ubezpieczenia lub renty) prowadzone na

rzecz innej osoby znajdującej się w posiadaniu dowolnego instrumentu finansowego lub kontraktu inwestycyjnego. Instrumenty/kontrakty finansowe, które można prowadzić w ramach takich rachunków to m.in.:

- udziały lub akcje spółek,
- noty, obligacje, skrypty dłużne i inne zaświadczenia o zadłużeniu,
- transakcje walutowe lub towarowe,
- CDS-y,
- swapy oparte o indeks niefinansowy,
- nominalne kontrakty bazowe (są to zwykle kontrakty, gdzie jedna strona wypłaca określone kwoty drugiej w regularnych odstępach czasowych, których wysokość zależy od określonego indeksu i ustalonej kwoty głównej - za ustalonym wynagrodzeniem, albo gdzie jedna strona przedstawia obietnicę takiej wypłaty).
- umowy ubezpieczenia lub renty,
- dowolne opcje lub inne instrumenty pochodne wykorzystywane na korzyść innej osoby.

Pieniężna umowa ubezpieczenia lub umowa renty nie są rachunkami powierniczymi, ale mogą stanowić aktywa będące częścią takich rachunków. Jeśli są aktywami na rachunkach powierniczych, ubezpieczający zobowiązany jest jedynie do podania powiernikowi wartości gotówkowej/za rezygnację odnośnie do pieniężnej umowy ubezpieczenia.

Rachunkiem powierniczym nie są instrumenty/kontrakty finansowe (takie jak akcje w przedsiębiorstwie) znajdujące się w posiadaniu pełnomocnika finansowanego przez emitenta własnych akcji (pod każdym innym względem są one analogiczne do akcji utrzymywanych w rejestrze akcji emitenta).

Zabezpieczenie

Bez względu na powyższe definicja rachunku powierniczego obejmuje wszystkie rachunki prowadzone na rzecz innych osób/podmiotów oraz ustalenia, zgodnie z którymi powstało zobowiązanie zwrócenia środków gotówkowych lub aktywów innej osobie/podmiotowi.

Transakcje takie jak pobieranie marż czy tworzenie zabezpieczeń w imieniu kontrahenta mogą być objęte definicją rachunku powierniczego. W stosowaniu tej interpretacji ważne będą konkretne warunki ustaleń kontraktowych, ale wszelkie zobowiązania w zakresie zwrotu zabezpieczeń w chwili zakończenia umowy oraz – ewentualnie – realizacji płatności pośrednich (np. odsetki) na rzecz kontrahentów w czasie trwania umowy stanowią rachunek finansowy w myśl postanowień ustawy FATCA.

3.5 Umowa ubezpieczenia

Umowa ubezpieczenia to kontrakt - inny niż umowa renty - którego zapisy mówią o tym, że ubezpieczający wyraża zgodę na realizację wypłaty środków w wyniku zaistnienia określonych zdarzeń powiązanych ze śmiercią, chorobą, nieszczęśliwym wypadkiem, powstaniem zobowiązań ubezpieczeniowych lub ryzykiem w obrębie nieruchomości.

3.6 Pieniężna umowa ubezpieczenia

Pieniężna umowa ubezpieczenia to umowa ubezpieczenia przewidująca możliwość wykupu lub wypowiedzenia umowy (określona bez dokonywania potrąceń z tytułu wcześniejszej rezygnacji z umowy lub związanych z udzieleniem ubezpieczonemu pożyczki przez ubezpieczyciela) albo umowa, na podstawie której posiadacz polisy może zaciągnąć kredyt. Definicja obejmuje wszystkie pieniężne umowy ubezpieczenia bez względu na ich wartość wykupu lub wypowiedzenia.

Najprawdopodobniej brytyjskie produkty objęte powyższą definicją to:

- obligacje inwestycyjne
- polisy spłaty kapitału
- renty odroczone w fazie akumulacji
- plany maksymalnego oszczędzania oraz oszczędnościowe polisy asekuracji

Definicja pieniężnej umowy ubezpieczeniowej nie obejmuje:

- umów reasekuracji odszkodowania, zawartych między dwoma zakładami ubezpieczeń;
- terminowych umów ubezpieczeń na życie i ochronę, w tym refundacji składek ubezpieczeniowych wynikających z anulowania lub wypowiedzenia polisy, ograniczeń ubezpieczonej kwoty, korekt błędów związanych z zaległymi składkami i bonusów dla ubezpieczonego.

Określając wartość wykupu lub wypowiedzenia pieniężnej umowy ubezpieczenia, nie uwzględnia się kwot płatnych w wypadku śmierci ubezpieczonego objętego polisą ubezpieczenia na życie.

W momencie, gdy polisa staje się przedmiotem roszczenia, zaś wymagana kwota powinna zostać zapłacona, nie powstaje nowy rachunek. Cały czas mamy do czynienia z tą samą polisą.

3.7 Umowa renty

Mowa tu o kontrakcie, według którego instytucja finansowa zgadza się dokonywać płatności przez pewien czas. Ich wysokość zależy (w części lub całości) od przewidywanej długości życia co najmniej jednej osoby. W warunkach brytyjskich definicją umowy renty objęte są wszystkie renty określone w dokumencie „IPTM4000 Purchased Life Annuities”.

Przyjęto, iż następujące mechanizmy nie są umowami renty w myśl postanowień ustawy FATCA:

- renty dożywotnie – zgodnie z opisem w punkcie 3.11 są to produkty wyłączone
- renty bieżące – zob. IPTM6205
- czasowe polecenia zapłaty

Reasekuracja umów renty między dwoma zakładami ubezpieczeń nie podlega zapisom definicji.

3.8 Udział w kapitale lub wierzytelnościach podmiotu inwestującego

Jeśli podmiot inwestujący jest zarządzającym aktywami, doradcą inwestycyjnym lub podobnym podmiotem, jego udziały w kapitale i wierzytelnościach są wyłączone z definicji rachunku finansowego. Wygląda to podobnie jak w przypadku udziałów w kapitale i wierzytelnościach należących do podmiotów będących tylko i wyłącznie instytucjami depozytowymi lub powierniczymi.

Udziały w kapitale i wierzytelnościach (jeśli nie są udziałami będącymi przedmiotem obrotu na regularnym rynku) to rachunki finansowe jedynie w odniesieniu to podmiotów będących podmiotami inwestującymi, ponieważ:

- dochód brutto podmiotu wiąże się z inwestowaniem, ponownym inwestowaniem lub prowadzeniem handlu w obszarze aktywów finansowych, którymi zarządza instytucja finansowa obejmująca inny podmiot inwestujący, **lub**
- podmiot funkcjonuje jako (albo uważa się za) program zbiorowego inwestowania, fundusz wzajemny, fundusz wymiany, fundusz kapitału prywatnego, fundusz kapitału podwyższonego ryzyka, fundusz ochronny, fundusz wykupu lub inny mechanizm inwestycyjny powołany do życia

na bazie strategii inwestycyjnej polegającej na inwestowaniu, ponownym inwestowaniu lub obrocie aktywami finansowymi.

W przypadku spółki będącej instytucją finansową pojęcie „udział w kapitale” oznacza udział w kapitale lub zyskach spółki.

W przypadku trustu będącego instytucją finansową pojęcie „udział w kapitale” oznacza albo udziały znajdujące się w posiadaniu dowolnej osoby uznanej za zarządzającego trustem lub beneficjenta jego całości bądź części albo w posiadaniu innej osoby fizycznej sprawującej ostateczną kontrolę nad trustem.

Szczególne osoby amerykańskie traktuje się jako beneficjentów trustu, jeśli:

- mają prawo do obowiązkowej dystrybucji (pośredniej albo bezpośredniej) z trustu; lub
- objęto je dystrybucją dobrowolną (pośrednio lub bezpośrednio) z trustu

3.9 Udział w kapitale lub wierzytelnościach spółki holdingowej lub centrum skarbowego grupy finansowej

Rachunkiem finansowym jest każdy udział w kapitale lub wierzytelnościach (oprócz udziałów będących przedmiotem regularnego obrotu) w spółce holdingowej lub centrum skarbowym pod warunkiem, że:

- w skład podmiotów powiązanych wchodzi podmioty inwestycyjne lub pasywne niefinansowe podmioty zagraniczne, a dochód generowany przez te podmioty wynosi nie mniej niż 50% zsumowanego dochodu wygenerowanego przez grupę powiązanych podmiotów;
- kwota wykupu albo zwrotu wygenerowana na udziałach zależy – pośrednio lub bezpośrednio – od związków z podmiotami inwestującymi lub niefinansowymi podmiotami zagranicznymi będącymi członkami grupy powiązanych podmiotów;
- wartość udziałów zależy (pośrednio lub bezpośrednio) głównie od związku z aktywami, na podstawie których tworzone są płatności objęte opodatkowaniem; **lub**
- udziały powstają głównie w celu uniknięcia zobowiązań sprawozdawczych lub podatkowych (opisanych w części 4).

3.10 Udział w kapitale lub wierzytelnościach, które są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych

Z postanowień Umowy jasno wynika, że jeśli chodzi o instytucje depozytowe i powiernicze, a także o szczególne zakłady ubezpieczeń, jedynymi raportowanymi udziałami w kapitale lub zadłużeniu są udziały, których klasa została określona w celu niewypełniania obowiązku sprawozdawczego wynikającego z Umowy.

Zasady są inne dla podmiotów inwestujących, które są instytucjami finansowymi tylko dlatego, że są podmiotami inwestującymi. W ich przypadku zapisy Umowy wykluczają udziały w kapitale i wierzytelnościach będące przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych.

W związku z postanowieniami Umowy uznano, iż udziały w kapitale lub wierzytelnościach są „przedmiotem regularnego obrotu”, jeśli są notowane na uznanej giełdzie papierów wartościowych. Urząd HMRC traktuje pojęcie „przedmiot regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych” zgodnie ze znaczeniem nadanym w Części 1005(3) ITA 2007. Proszę jednak zapoznać się z ograniczeniami przedstawionymi poniżej.

Jeżeli udziały w kapitale i wierzytelnościach są „przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych”, nie ma konieczności sprawdzania co rok, czy zawarto jakies

transakcje. Takie podejście jest zgodne z regułami stosowanymi przez urząd HMRC, natomiast w skład „uznanych giełd papierów wartościowych” wchodzi: Londyńska Giełda Papierów Wartościowych (*ang. London Stock Exchange*), AIM i PLUS.

Główne rynki Londyńskiej Giełdy Papierów Wartościowych i rynek notowany na giełdzie PLUS spełniają przesłanki definicji uznanego amerykańskiego rynku papierów wartościowych, gdyż są to rynki regulowane w UE według Tytułu III MiFID i zostały umieszczone w wykazie FSA rynków regulowanych.

Natomiast rynki kwotowań PLUS i AIM, a także rynki handlowe PLUS nie są uważane za rynki regulowane zgodnie z Tytułem III MiFID.

Niemniej urząd HMRC postrzega je jako rynki spełniające wymogi, gdyż są to rynki wymiany utworzone jako uznane mechanizmy wymiany przez FSA. Są również uznanymi giełdami w myśl zapisów umowy między USA a Wielką Brytanią o unikaniu podwójnego opodatkowania (w art. 23 użyto pojęcia „notowany” lub „dopuszczony do obrotu” na uznanej giełdzie papierów wartościowych) i jest o nich mowa w części 1005 ITA.

Ograniczenia dotyczące udziałów będących przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych

Aby nie dopuścić do powstania ryzyka, że podmiot obchodzi obowiązek sprawozdawczy wynikający z FATCA, szukając notowań, gdzie nie ma mowy o szeroko dostępnej spółce inwestycyjnej, urząd HMRC zawsze traktuje w kategorii rachunków finansowych wszystkie udziały w kapitale lub wierzytelnościach, które powstały z myślą o ominięciu obowiązku sprawozdawczego wynikającego z zapisów Umowy. Wlicza się tu udziały spełniające zasadnicze kryteria regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych.

W wypadku podjęcia próby ustanowienia udziałów lub klasy udziałów w celu ominięcia obowiązku sprawozdawczego wynikającego z Umowy wszystkie udziały w kapitale i wierzytelnościach staną się raportowane. Dzięki temu powinien zostać osiągnięty również cel polegający na niewymaganiu od najważniejszych instytucji finansowych, by składały sprawozdania w sprawie swoich udziałów. Zapisy dotyczą raportów z miejsc, gdzie sprawozdawczość ma zasadnicze znaczenie.

Oceniając czy dane udziały lub ich klasy zostały ustanowione z myślą o ominięciu obowiązku sprawozdawczego, urząd HMRC bierze pod uwagę cały szereg czynników **takich jak:**

- czy podmiot inwestujący podlega regulacjom brytyjskim;
- czy spełnia warunki HMRC związane z niektórymi ulgami podatkowymi (np. odnośnie do aprobaty HMRC względem trustów inwestycyjnych lub trustów podwyższonego ryzyka);
- czy spółka spełnia warunek rzeczywistej różnorodności struktury własności (np. regulacja 9A w SI 2006/964) dotyczący określonych korzyści podatkowych ograniczonych do funduszy, które mają być ogólnie dostępne dla wielu inwestorów;
- czy inwestor ma prawo wykupić swój udział po wartości netto składnika aktywów;
- w jakim stopniu aktywa znajdujące się w portfelu głównym narażone są na ryzyko inwestycyjne lub handlowe (np. większość trustów inwestycyjnych wymieniono w Rozdziale 15 Brytyjskiego Regulaminu Giełdowego [fundusze inwestycyjne zamknięte]. Zapisy tego regulaminu wymagają od firm wdrożenia ogólnodostępnej polityki inwestycyjnej pokazującej, jak dane przedsiębiorstwo zamierza zarządzać swoimi aktywami z myślą o ograniczeniu ryzyka inwestycyjnego), oraz
- czy produkt jest reklamowany za pomocą prospektu emisyjnego.

UWAGA: to nie jest wyczerpująca lista czynników branych pod uwagę przez urząd HMRC. W razie potrzeby HMRC analizuje każdy przypadek odrębnie.

3.11 Produkty wyłączone z definicji rachunku finansowego

W Załączniku II do Umowy określono produkty niskiego ryzyka (odnośnie do prawdopodobieństwa ich wykorzystania w celu unikania płacenia podatków), których nie należy traktować jako rachunki finansowe.

Zapisy Umowy dopuszczają możliwość aktualizacji Załącznika II w celu uwzględnienia innych produktów niskiego ryzyka lub usunięcia produktów, których nie obejmuje już definicja niskiego ryzyka.

W punktach 3.12-3.13 wymieniono rachunki brytyjskie wyłączone z definicji rachunku finansowego i uwzględnione w Załączniku II do Umowy.

3.12 Produkty i rachunki emerytalne

Wszystkie rachunki i produkty emerytalne zdefiniowane w ramach:

- brytyjskiego systemu emerytalnego zgodnie z częścią 4 ustawy o finansach z roku 2004;
- niezarejestrowanych mechanizmów emerytalno-rentowych, gdzie:

o wkłady roczne ograniczone są do £50,000 GBP; **oraz**

o do wkładów pieniężnych nie ma dostępu przed ukończeniem 55. roku życia z wyjątkiem zachorowania na ciężką chorobę,

nie są rachunkami finansowymi, więc instytucja finansowa nie ma zobowiązań sprawozdawczych w myśl ustawy FATCA odnośnie do tych rachunków i produktów. Dla jasności – odnosi się to zarówno do fazy akumulacji jak i fazy dekulacji programu emerytalnego, umowy lub mechanizmu.

Zarejestrowane programy emerytalne

Zarejestrowany program emerytalny to mechanizm lub kontrakt zarejestrowany (bądź uznany za zarejestrowany) w urzędzie HMRC. Każdy program lub kontrakt emerytalny, który uzyskał akceptację podatkową najpóźniej 5 kwietnia 2006 roku (albo którego zatwierdzony status podatkowy został przyznany najpóźniej 6 kwietnia 2006 roku, ale był czasowo cofnięty tak, że program został faktycznie zaakceptowany w dniu 5 kwietnia 2006 roku), automatycznie stał się zarejestrowanym programem emerytalnym od dnia 6 kwietnia 2006 roku.

Odroczone kontrakty emerytalne podlegające wykupieniu, które zabezpieczają korzyści powstałe w wyniku funkcjonowania zarejestrowanego programu emerytalnego traktuje się w kategoriach zarejestrowanych programów emerytalnych od daty zakupu.

Faza akumulacji

Faza akumulacji polega na akumulacji oszczędności (bądź narastaniu korzyści) w zarejestrowanym programie emerytalnym lub innym mechanizmie emerytalno-rentowym. Jeśli chodzi o zarejestrowane programy emerytalne, faza akumulacji obejmuje:

- Indywidualne polisy osobowe/akcjonariusza
- Grupowe polisy osobowe / renty akcjonariusza
- Mechanizmy samodzielnej inwestycji w emeryturę
- Dobrowolne programy dodatkowe
- Zdefiniowane programy beneficjentów
- Zdefiniowane programy wkładów pracowniczych
- Grupowe programy nabywcze
- Executive Pension Schemes

Faza dekulacji

Faza dekulacji polega na korzystaniu ze zgromadzonych wcześniej środków, kiedy to emeryt

lub osoby od niego zależne wydają zaoszczędzone pieniądze przez resztę życia. „Emerytura” została zdefiniowana w par. 165 ust. 2 ustawy o finansach z roku 2004. Jej definicja obejmuje korzystanie z renty lub dochodu oraz środków emerytalnych wypłacanych bezpośrednio z programu emerytalnego.

Poniżej przedstawiono rodzaje rent emerytalnych (czyli takich, które są finansowane z oszczędności zgromadzonych w ramach zarejestrowanego systemu emerytalnego):

- Renta dożywotnia

o Renta dożywotnia to umowa między zakładem ubezpieczeń a członkiem programu emerytalnego, zgodnie z którą członek programu przekazuje część lub całość swoich środków emerytalnych zakładowi ubezpieczeń, zaś zakład ubezpieczeń wypłaca regularnie ustaloną kwotę członkowi programu przez resztę jego życia. Wlicza się tu wszelkie rodzaje rent spełniające kryterium renty dożywotniej w myśl par. 3 Załącznika FA 2004.

- Emerytura programowa

o Administrator programu może zabezpieczyć swoje zobowiązanie do zapłacenia członkowi emerytury programowej poprzez wykupienie umowy renty od zakładu ubezpieczeń lub emerytura jest wypłacana bezpośrednio z programu.

- Renta dożywotnia dla osób chorych

o Renta dożywotnia dla osób chorych gwarantuje wypłatę środków przez całe życie w taki sam sposób jak renta dożywotnia lub emerytura programowa. Większe środki wypłaca się osobom cierpiącym na określone schorzenia, gdyż przewidywana długość ich życia jest krótsza.

- Renta wzmocniona

o Renta wzmocniona gwarantuje wypłatę środków przez całe życie w taki sam sposób jak renta dożywotnia lub emerytura programowa.

- Renta krótkoterminowa

o Renta krótkoterminowa to umowa między zakładem ubezpieczeń a członkiem programu emerytalnego, gdzie członek przekazuje część swojego funduszu emerytalnego zakładowi ubezpieczeń, który wypłaca regularnie określone kwoty na rzecz członka programu przez okres nie dłuższy niż 5 lat.

Emerytury transgraniczne

W przypadku, gdy brytyjska instytucja finansowa (regulowana w Wielkiej Brytanii i podlegająca brytyjskim przepisom) prowadzi działalność związaną z finansowaniem rent i emerytur poza Wielką Brytanią (ale nie za pośrednictwem stałej siedziby w państwie, gdzie dana osoba jest rezydentem), nie mamy do czynienia z rachunkiem finansowym – jeśli:

- emerytura została wyłączona z definicji rachunku finansowego w myśl zapisów innej umowy FATCA zawartej między Stanami Zjednoczonymi a inną jurysdykcją partnerską, **oraz**

- rachunek lub produkt gwarantowane przez instytucję finansową z Wielkiej Brytanii podlegają tym samym wymogom i czynnościom kontrolnym zgodnie z prawem innej jurysdykcji partnerskiej, które obowiązywałyby gdyby ten rachunek czy produkt powstały w tejże jurysdykcji i prowadzone były przez instytucję finansową z tej samej jurysdykcji.

Przykład 1

Brytyjski zakład ubezpieczeń zajmuje się bezpośrednim finansowaniem rozwiązań emerytalno-rentowych w Holandii, ale nie ma tam stałej siedziby. Oferowany przez niego rachunek emerytalny jest całkowicie zgodny z prawem holenderskim (odnośnie do rent i podatków), czyli

byłby zwolniony z postanowień FATCA w myśl umowy międzyrządowej USA-Holandia, gdyby rachunek finansowy prowadził zakład ubezpieczeń z siedzibą w Holandii.

Jeśli rachunek lub produkt nie spełniają tych kryteriów, mamy do czynienia z emeryturą niezarejestrowaną w Wielkiej Brytanii. Cały czas może to być rachunek wyłączony, jeśli:

- wkłady roczne nie przekraczają kwoty 50.000 GBP; oraz
- nie ma dostępu do wpłaconych kwot przed ukończeniem 55. roku życia z wyjątkiem zachorowania na ciężką chorobę.

Umowy „Holloway”

Są to umowy stałego ubezpieczenia zdrowotnego wydane przez przyjazne stowarzyszenie w rozumieniu ustawy o przyjaznych stowarzyszeniach z roku 1992 (c. 40).

Wlicza się tu długoterminowe umowy ubezpieczenia oferowane lub realizowane przez przyjazne stowarzyszenia w systemie Holloway, w ramach którego świadczone są stałe usługi zdrowotne i który gwarantuje dodatkowo korzyści inwestycyjne, jeśli korzyści te:

(a) pochodzą z nadwyżek zgromadzonych przez przyjazne stowarzyszenie i rozdzielonych wśród posiadaczy polis; oraz

(b) wypłaca się posiadaczom polis w dniu zapadalności polisy, w ramach świadczeń emerytalnych, bliskim po śmierci ubezpieczonego lub w inny sposób określony przez zapisy umowy lub regulamin konkretnego stowarzyszenia.

3.13 Inne produkty i rachunki zwolnione z opodatkowania

Poniższe rachunki lub produkty nie stanowią rachunków finansowych w rozumieniu obowiązujących przepisów:

- Indywidualne konta oszczędnościowe (ang. Individual Savings Accounts, ISA) - zgodnie z definicją w regulacji ISA z roku 1998 (SI 1998 nr 1870) i poprawkach do niej
- Konta ISA dla juniorów - zgodnie z definicją w regulacji ISA z roku 1998 (nr 1870) i poprawkach do niej
- Fundusze powiernicze dla dzieci - zgodnie z definicją w ustawie o funduszach powierniczych dla dzieci z roku 2004 i poprawkach do niej
- Obligacje premium - emitowane przez NS&I (UK National Savings and Investments - Krajowe oszczędności i inwestycje w Wielkiej Brytanii)
- Obligacje bonusowe dla dzieci - emitowane przez NS&I
- Certyfikaty stałego oprocentowania oszczędności - emitowane przez NS&I
- Certyfikaty oszczędności powiązanych z indeksem - emitowane przez NS&I
- Nieopodatkowane plany oszczędnościowe - emitowane przez przyjazne stowarzyszenia w rozumieniu ustawy o przyjaznych stowarzyszeniach z roku 1992 (c. 40)
- Systemy opcji na akcje „Save As You Earn” - zaakceptowane przez urząd HMRC w myśl zapisów Załącznika 3 do ustawy o podatku dochodowym (zarobki i renty) z roku 2003*.
- Plany zachęcające do gromadzenia udziałów - zaakceptowane przez urząd HMRC zgodnie z zapisami Załącznika 2 do ustawy o podatku dochodowym (zarobki i renty) z roku 2003*.
- Plany opcji na akcje firm - zaakceptowane przez urząd HMRC zgodnie z zapisami Załącznika 4 do ustawy o podatku dochodowym (zarobki i renty) z roku 2003*.

- Renty związane z pilnymi potrzebami.

*Przyjęto, że programy wymiany opcji i programy wymiany zysków zatwierdzone przez HMRC zgodnie z zapisami Załącznika 9 do Ustawy o Dochodzie i Korporacjach z roku 1988,

które poprzedzały zatwierdzone programy (tudzież zostały przez nie zastąpione) zgodne z zapisami Ustawy o Podatku Dochodowym (Zarobki i Renty) z roku 2003, nie są rachunkami finansowymi w myśl omawianego prawodawstwa.

3.14 Rachunki osób nieżyjących

Rachunki osób nieżyjących nie są rachunkami finansowymi, jeśli brytyjska instytucja finansowa, które je prowadzi, otrzymała formalne powiadomienie (i znajduje się w jego posiadaniu) o śmierci posiadacza rachunku – np. odpis świadectwa zgonu, zaświadczenie koronera lub kopię testamentu. Taki rachunek nie jest raportowany w roku śmierci posiadacza, a także w latach kolejnych.

3.15 Rachunki pośrednie (Rachunki escrow)

Rachunki spełniające poniższe wymogi nie są rachunkami finansowymi.

Rachunki prowadzone przez brytyjską instytucję finansową dla niefinansowego pośrednika (np. firmy prawniczej lub organizacji zrzeszającej agentów nieruchomości) i stworzone w celu:

- realizacji polecenia sądu, wykonania zasądzonego wyroku lub rozwiązania innego problemu prawnego, gdzie niefinansowy pośrednik działa w imieniu zasadniczego klienta; **lub**

- dokonania sprzedaży, wymiany lub wynajęcia nieruchomości lub majątku osobistego, przy czym dodatkowo spełnione są następujące warunki:

- o na rachunku znajdują się tylko i wyłącznie środki finansowe przeznaczone na zabezpieczenie zobowiązania jednej ze stron związanej bezpośrednio z transakcją lub podobną płatnością albo z aktywami finansowymi zdeponowanymi na rachunku w związku z transakcją;

- o rachunek został stworzony jedynie z myślą o zabezpieczeniu zobowiązania stron transakcji;

- o aktywa rachunku (w tym wygenerowany na nich dochód) zostaną wypłacone lub rozdzielone w inny sposób na rzecz stron po zakończeniu transakcji;

- o rachunek nie jest zabezpieczającym rachunkiem depozytowym ani podobnym kontem utworzonym w związku ze sprzedażą lub wymianą aktywów finansowych; oraz

- o rachunek nie jest powiązany z rachunkiem karty kredytowej.

Rachunkami finansowymi nie są również rachunki oferowane przez niefinansowych pośredników występujących w roli pośrednika (np. rachunki nieprawne typu Escrow), spełniające wymogi określone powyżej.

W przypadku, gdy rachunek finansowy nie spełnia powyższych kryteriów, zob. punkt 3.16.

3.16 Rachunki niewyznaczone/wyznaczone

Jeżeli rachunek finansowy (znajdujący się w posiadaniu niefinansowego pośrednika takiego jak radca prawny) nie spełnia wymogów określonych w punkcie 3.15, ale jest rachunkiem gromadzącym w puli fundusze zasadniczych klientów niefinansowego pośrednika, przy czym:

- jedyną osobą wymienioną na rachunku finansowym prowadzonym przez instytucję finansową jest niefinansowy pośrednik; **oraz**

- niefinansowy pośrednik nie musi ujawniać ani przekazywać informacji o swoich zasadniczych klientach instytucji finansowej w celach związanych z procedurami AML/KYC lub innymi wymogami regulacyjnymi;

to, pod warunkiem spełnienia obu wymogów, instytucja finansowa musi jedynie przeprowadzić procedurę sprawdzającą w stosunku do niefinansowego pośrednika.

Wyznaczony rachunek klienta to konto prowadzone przez instytucję finansową, administrowane przez niefinansowego pośrednika, przy czym zasadniczy klienci tego pośrednika

mogą zostać zidentyfikowani przez instytucję finansową.

W tej sytuacji instytucja finansowa powinna (jeśli otrzyma stosowny wniosek) przygotować i złożyć sprawozdanie dotyczące posiadaczy rachunków klienta zasadniczego.

3.17 Rachunki wydzielone

Jeżeli powołano zarządzającego portfelem inwestycyjnym (zob. 2.28a), który ma świadczyć bezpośrednio usługi w zakresie zarządzania inwestycjami prowadzonymi przez prawnego właściciela aktywów w formie rachunków wydzielonych, to rachunki te nie są rachunkami finansowymi zarządzającego portfelem inwestycyjnym, ale należy je traktować w kategoriach rachunków powierniczych instytucji powierniczej (która będzie musiała traktować inwestorów jako posiadaczy rachunków – gdyż nie istnieje fundusz rozdzielający).

Proszę zauważyć, że w przypadkach, gdy zarządzający portfelem inwestycyjnym sprawuje kontrolę nad aktywami w imieniu klientów (występując w roli instytucji powierniczej), rachunki te podlegają raportowaniu, ponieważ zarządzający portfelem inwestycyjnym jest objęty definicją instytucji powierniczej.

Zdarza się, że zarządzający portfelem inwestycyjnym nie sprawuje powiernictwa na rzecz swoich klientów (np. zarządzający portfelem inwestycyjnym sprawujący powiernictwo w charakterze agenta działającego w imieniu klientów albo gdy rachunki powiernicze są rachunkami pełnomocnika w puli), ale dysponuje informacjami potrzebnymi do przeprowadzenia procedury sprawdzającej lub spełnienia obowiązku sprawozdawczego.

Zarządzający portfelem inwestycyjnym jest raportującą instytucją finansową dla tych rachunków na mocy swojego statusu podmiotu inwestującego, jeśli:

- tylko on posiada bezpośrednią wiedzę na temat klientów i ich rachunków, oraz
- realizuje procedury AML/KYC w ramach tych rachunków.

Pełne ujawnienie rozrachunków i rozliczeń (Model B)

Jeśli świadczone są usługi z zakresu zarządzania majątkiem, często instytucje finansowe zawierają układy mające na celu usprawnienie procesu rozliczania transakcji obejmujących papiery wartościowe. Wykorzystują w tym celu systemy i infrastrukturę IT stron trzecich, zwłaszcza gdy rozwiązania te współpracują z międzynarodowymi systemami rozrachunkowo-rozliczeniowymi (przedsiębiorstwa rozrachunkowe).

Powstaje wtedy trójstronna relacja między zasadniczym klientem, brokerem/zarządzającym majątkiem i przedsiębiorstwem rozrachunkowym – broker wchodzi tu w relację opartą na pełnym ujawnieniu rozrachunków i obliczeń, zaś w stosunku do klienta występuje w roli agenta.

Aby uniknąć wątpliwości, przyjęto, że w sytuacji, gdy broker/zarządzający majątkiem otworzył rachunek (albo subkonto) w przedsiębiorstwie rozrachunkowym w imieniu zasadniczego klienta i wypełnia wszystkie obowiązki w dziedzinie weryfikacji, sprawdzenia i raportowania odnośnie do zasadniczego klienta, administracja rachunków finansowych pozostaje w gestii brokera/zarządzającego majątkiem, a nie przedsiębiorstwa rozrachunkowego.

Broker/zarządzający majątkiem może pozwolić firmie rozrachunkowej prowadzić sprawozdawczość w swoim imieniu.

Firma rozrachunkowa traktuje brokera/zarządzającego majątkiem jako swojego klienta (gdyż jest instytucją finansową), czyli jako osobę, dla której prowadzi rachunek finansowy. W związku z tym jest zobowiązana do prowadzenia sprawozdawczości i klasyfikacji.

Pojęcie brokera/zarządzającego majątkiem odnośnie do ujawnionych w pełni rozrachunków i rozliczeń obejmuje każdą instytucję finansową działającą w imieniu inwestora zasadniczego, jeśli chodzi o realizację, składanie i przekazywanie zamówień. Obejmuje zatem również doradców finansowych, jeśli ich działalność polega nie tylko na doradztwie.

3.18 Rachunki nieużywane

Brytyjskie instytucje finansowe mogą stosować standardowe procedury operacyjne, by zaklasyfikować rachunek jako nieużywany. Jeśli procedury te nie znajdują zastosowania, mogą zaklasyfikować rachunek jako nieużywany w rozumieniu zapisów Umowy, jeśli:

- na rachunku nie odnotowano żadnej aktywności przez ostatnie trzy lata,
- posiadacz rachunku nie kontaktował się z instytucją finansową w sprawie rachunku lub innego konta przez ostatnie sześć lat,
- rachunek nie jest powiązany z innym aktywnym rachunkiem należącym do tego samego posiadacza.

Brytyjskie instytucje finansowe powinny klasyfikować rachunki w oparciu o dokumentację dot. posiadacza rachunku już znajdującą się w ich posiadaniu. Jeśli analiza tych dokumentów wskazuje, iż rachunek nieużywany jest rachunkiem raportowanym, instytucja finansowa powinna przygotować stosowne sprawozdanie – mimo, iż nie miała żadnego kontaktu z posiadaczem rachunku. Jeśli zamknęła rachunek i przelała saldo z rachunku klienta na rachunek salda nieobjętego roszczeniem (jego opis jest tutaj nieistotny), prowadzonego przez bank, żaden raportowany rachunek klienta nie istnieje.

Rachunek przestaje być nieużywany, jeśli:

- w rozumieniu standardowych procedur operacyjnych rachunku nie można uznać za rachunek nieużywany;
- posiadacz rachunku nawiązał kontakt z instytucją finansową w sprawie przedmiotowego rachunku lub innego konta posiadacza prowadzonego przez instytucję finansową. Wlicza się tu posiadaczy wcześniejszych rachunków, których salda przelano na rachunek salda nieobjętego roszczeniem;
- posiadacz rachunku zainicjował realizację transakcji na nieużywanym rachunku lub innym swoim koncie prowadzonym przez instytucję finansową.

W takiej sytuacji instytucja finansowa jest zobowiązana ustalić status posiadacza rachunku tak, jakby miała do czynienia z nowym rachunkiem.

Nieużywane fundusze

Jeżeli dokonano zamknięcia funduszu, ale pozostali dłużnicy i nie zakończono postępowań windykacyjnych, fundusz nie powinien być traktowany jako podmiot inwestujący w rozumieniu postanowień Umowy.

3.19 Prolongaty

Nie należy uznawać za tworzenie nowego rachunku sytuacji, w której część albo całość dochodów wygenerowanych na produkcie terminowym nadającym się do wykupu przesunięto – automatycznie lub przy udziale posiadacza rachunku – w ramy nowego produktu terminowego.

3.20 Kredyty konsorcjalne

Odnośnie do działań związanych z kredytem konsorcjalnym podmiot występujący w roli głównego zarządzającego/banku frontingowego/agenta (dalej: „Agent”) konsorcjalnego kredytu finansowego nie jest sam w sobie wystarczającym powodem, by traktować go w kategoriach podmiotu inwestującego czy podmiotu powierniczego (instytucji finansowych) pod warunkiem, że inne działania biznesowe nie powodują takiej klasyfikacji omawianego podmiotu.

Jeśli pożyczkobiorca występuje z wnioskiem o duży lub skomplikowany kredyt lub wiele rodzajów kredytu, najczęściej realizacji takiego wniosku podejmuje się grupa kredytodawców nazywana „konsorcjum”, działająca w ramach umowy o kredyt konsorcjalny.

Jeden bank z konsorcjum występuje zwykle w roli Agenta ułatwiającego proces codziennego zarządzania kredytem. Rolą Agenta jest bycie agentem dla wszystkich kredytodawców (nie dla kredytobiorcy), koordynacja i zarządzanie wszelkimi aspektami udzielonej pożyczki po zawarciu właściwej umowy. Agent działa jako punkt kontaktowy między kredytobiorcą a kredytodawcami w konsorcjum. Zajmuje się także monitoringiem przestrzegania przez kredytobiorcę warunków przyznanego kredytu.

W zasadzie funkcje Agenta są wyłącznie operacyjne. Np. kredytobiorca opłaca wszystkie odsetki i spłaca cały kapitał kredytu, plus uiszcza inne opłaty wynikające z umowy kredytu. Robi to na rachunek Agenta, a ten przekazuje zgromadzone środki na konta poszczególnych kredytodawców. Podobnie kredytodawcy przekazują środki Agentowi, a dopiero ten przelewa je na konto kredytobiorcy. Warunki umowy kredytu konsorcjalnego dają zazwyczaj Agentowi prawo realizacji powyższych zadań za odpowiednim wynagrodzeniem.

W tych okolicznościach uczestnictwo kredytodawcy w kredycie konsorcjalnym, w którym działa Agent brytyjskiej instytucji finansowej dla oraz w imieniu konsorcjum pożyczkodawców, do których należy kredytodawca, nie prowadzi do powstania rachunku powierniczego prowadzonego przez brytyjskiego Agenta.

Pożyczkodawcy dysponują swoimi udziałami w kredycie bezpośrednio (nie za pośrednictwem Agenta) i dlatego uczestnictwo kredytodawcy nie jest tożsame z utworzeniem rachunku powierniczego prowadzonego przez brytyjskiego Agenta.

3.21 Emitenci pieniądza elektronicznego (e-pieniądze)

W poniższej tabeli zaprezentowano niektóre typy e-pieniądza

Produkt	Czy jest to rachunek finansowy w rozumieniu ustawy FATCA?	Komentarz
E-Talon	Nie	Brak
Karta płatnicza	Tak	Jeśli gotówkę wypłacono w ramach udzielonego kredytu, to mówimy o rachunku finansowym. Jest to rachunek depozytowy. Może być wyłączony z definicji tylko, jeśli zagraniczna instytucja finansowa – producent spełnia warunki wyłączenia.
Przedpłacona karta płatnicza	Tak	Jeśli gotówkę wypłacono w ramach udzielonego kredytu, to mówimy o rachunku finansowym. Jest to rachunek depozytowy. Może być wyłączony z definicji tylko, jeśli zagraniczna instytucja finansowa – producent spełnia warunki wyłączenia.
Rachunek usług kupieckich	Możliwe, że tak	Jeśli gotówkę przechowuje się na rachunku usług kupieckich, to nie jest to rachunek depozytowy, ale powierniczy. Jeżeli opłaty za usługi kupieckie po prostu przepływają przez system, ale nie są zatrzymywane na rachunku, to płatności te nie stanowią rachunku

		finansowego. Jeśli definicja obejmuje rachunek usług kupieckich, jedynym podobnym zwolnieniem w prawodawstwie amerykańskim cieszy się rachunek escrow, ale rachunek usług kupieckich nie jest takim rachunkiem.
--	--	---

Poza tym każdy rachunek, który w innych okolicznościach zostałby objęty definicją rachunku finansowego (depozytowy, inwestycyjny, powierniczy, ubezpieczeniowy), nie może przestać być traktowany jako rachunek finansowy tylko dlatego, że jest prowadzony w formie elektronicznej. Na przykład internetowy rachunek depozytowy (nazywany czasem e-portfelem) traktuje się dokładnie tak samo, jak tradycyjny rachunek depozytowy.

4. Procedury sprawdzające

4.1 Wymogi ogólne

W myśl zapisów Umowy instytucje finansowe odpowiadają za identyfikację i raportowanie rachunków finansowych znajdujących się w posiadaniu szczególnych osób amerykańskich.

Instytucja finansowa może zlecić stronie trzeciej wykonanie tych zobowiązań, ale pozostają one w zakresie odpowiedzialności instytucji finansowej i każde niedopełnienie obowiązku identyfikacyjnego lub sprawozdawczego będzie postrzegane w kategoriach niedopełnienia zawinonego przez instytucję finansową.

Przykład 1

Fundusz może skorzystać z usług agenta transferowego lub innej osoby (np. FA) albo zewnętrznego usługodawcy, by przeprowadzić procedury sprawdzające. Jednakże w przypadku wystąpienia nieprawidłowości w procesie realizacji wymogów legislacyjnych wina leżeć będzie po stronie instytucji finansowej (w tym przypadku funduszu).

W celu identyfikacji posiadaczy kont instytucja finansowa musi wdrożyć przynajmniej jeden z przedstawionych niżej procesów:

- Poszukiwanie indicia
- o instytucja finansowa może dokonać identyfikacji raportowanych rachunków w oparciu o poszukiwanie US indicia w dokumentacji i danych zgromadzonych w związku z prowadzeniem lub otwarciem rachunku. Mogą to być np. dane gromadzone w celu zapewnienia zgodności z zasadami AML/KYC.
  - Oświadczenie posiadacza rachunku
  - o identyfikacja na podstawie oświadczenia posiadacza rachunku lub osoby kontrolującej pasywny niefinansowy podmiot zagraniczny (jeśli dotyczy).
  - Informacje dostępne publicznie (dotyczy jedynie podmiotów)
- o instytucja finansowa może określić status FATCA posiadacza rachunku (podmiotu) na podstawie informacji dostępnych publicznie.

4.2 Dopuszczalne dowody w postaci dokumentów

Instytucja finansowa (lub usługodawca strony trzeciej działający w imieniu instytucji finansowej) może przyjąć dowody w postaci dokumentów w celu weryfikacji statusu posiadacza rachunku pod warunkiem, że dokumenty te (w wersji oryginalnej lub w postaci certyfikowanej kopii) spełniają jedno z poniższych kryteriów:

- Certyfikat rezydencji wystawiony przez odpowiedni urząd podatkowy państwa, w którym posiadacz rachunku jest rezydentem (według zapewnień posiadacza rachunku). Może to być np.

certyfi kat dotyczący rezydencji dla celów podatkowych w Wielkiej Brytanii, wystawiony przez urząd HMRC.

- Dowolny dowód tożsamości wystawiony przez uprawniony organ rządowy (taki jak agencja rządowa czy jednostka samorządu), gdzie widnieje imię i nazwisko danej osoby i który jest standardowo używany w celach identyfikacji. Może to być paszport lub prawo jazdy.
- Każde oświadczenie finansowe, raport kredytowy wystawiony przez osobę trzecią, oświadczenie o upadłości oraz raport Amerykańskiej Komisji Papierów Wartościowych i Giełd.
- Dowolny dokument, o którym mowa w brytyjskim załączniku do porozumienia o kwalifikowanych pośrednikach, dopuszczany oprócz formularzy W-8 lub W-9.

Dokumenty wymienione w brytyjskim załączniku do porozumienia o kwalifikowanych pośrednikach to:

1) Odnośnie do osób fizycznych (co najmniej jeden z poniższych dokumentów):

- a) Paszport
- b) Krajowy dowód osobisty
- c) Książeczka wojskowa
- d) Prawo jazdy
- e) Pozwolenie na broń wydane przez brytyjską policję

2) Odnośnie do osób prawnych:

- a) Spółki: kopia umowy spółki,
- b) Korporacje: kopia świadectwa rejestracji lub statutu,
- c) Trusty: kopia umowy powierniczej lub innego kontraktu wskazującego na powołanie i umocowanie powierników, albo uwierzytelniony odpis tych umów.

4.3 Zaświadczenia podatkowe

Zaświadczenia podatkowe wydawane przez Urząd Podatkowy Stanów Zjednoczonych (IRS) – np. seria W-8 i W-9 – są dopuszczalne przy ustalaniu statusu posiadacza rachunku. Ustalając status posiadacza rachunku, instytucje finansowe mogą opierać się na formularzach W-8 sprzed FATCA. Nie jest konieczne uzyskanie zaktualizowanej wersji formularza dopóki nie zostanie ogłoszony oficjalny wymóg aktualizacji formularzy W-8.

4.4 Formularze inne niż formularze IRS dla osób fizycznych

Instytucje finansowe uprawnione są do korzystania z własnych formularzy zamiast formularzy IRS, jeśli formularze własne podają wszystkie poniższe dane:

- imię i nazwisko oraz stały adres zamieszkania osoby;
- wszystkie państwa, w których osoba jest rezydentem dla celów podatkowych;
- numery NIP (jeśli je wydano) odnośnie do każdego wymienionego państwa.

W przypadku, gdy jakieś państwo nie wydaje numerów identyfikacji podatkowej, można zastosować „odpowiednik funkcjonalny”. Dla osób fizycznych może to być np. numer ubezpieczenia społecznego albo numer ubezpieczenia krajowego, numer obywatela albo numer identyfikacji personalnej, tudzież numer rejestracji rezydenta. Dla podmiotów może to być np. numer rejestracyjny firmy lub przedsiębiorstwa albo inna podobna forma identyfikacji.

Formularz musi być opatrzony datą i podpisany. Powinny mu towarzyszyć dowody w postaci dokumentów potwierdzające status danej osoby (zob. punkt 4.2).

W formularzu może znaleźć się prośba o podanie innych niezbędnych informacji, np. dotyczących procedur sprawdzających w obszarze AML. Formularze mogą mieć formę elektroniczną lub drukowaną.

Ustalając status posiadacza rachunku, instytucje finansowe mają prawo korzystania z własnych

formularzy celem weryfikacji odkrytych US indicia (zob. punkty 5.6-5.11).

4.5 Zasadność dokumentacji

Zaświadczenia podatkowe i inne dowody w postaci dokumentów (również oświadczenia posiadaczy rachunków) wykorzystywane w celu określenia statusu posiadacza są ważne bezterminowo z zastrzeżeniem zmian w okolicznościach powodujących modyfikację statusu posiadacza rachunku.

4.6 Archiwizacja dowodów w postaci dokumentów

Instytucje finansowe (lub reprezentujące je strony trzecie) prowadzące procedury sprawdzające zobowiązane są do utrzymania dokumentacji dowodowej lub wyników analiz dokumentacji gromadzonej w celu określenia statusu posiadacza rachunku przez okres sześciu lat od końca roku, w którym status ten został ustalony.

Dokumentacja dowodowa może być archiwizowana w formie oryginalnej, w postaci kserokopii lub w formacie elektronicznym.

Przyjęto, że instytucje finansowe niezobowiązane do utrzymywania kopii dokumentacji analizowanej w ramach procedur sprawdzających AML będą traktowane – w myśl zapisów Umowy – jako podmioty archiwizujące tego typu dokumentację, jeśli w zachowanych dokumentach wskazano na:

- datę przeglądu dokumentów;
- rodzaje poszczególnych dokumentów;
- nr identyfikacyjny dokumentu (np. numer paszportu), **oraz**
- ewentualne wykrycie US indicia.

Jeśli chodzi o istniejące warunki o wysokiej wartości, gdzie wymagane było zastosowanie i wdrożenie procedury zapytania opiekuna klienta, wyniki wyszukiwania elektronicznego, zapytania do opiekuna klienta (i odpowiedzi na nie) w ramach procedury zapytania opiekuna klienta – wszystkie te dane również muszą zostać zachowane przez okres sześciu lat od końca roku, w którym przeprowadzono procedurę sprawdzającą. Wytyczne w sprawie identyfikacji i roli opiekuna klienta znajdują się w punkcie 5.17.

4.7 Wymiana dokumentów

W zasadzie każdemu rachunkowi finansowemu powinien odpowiadać konkretny zestaw dokumentów. Dopuszcza się jednak sytuacje, w których dokumenty uzyskane przez instytucję finansową mogą być wykorzystane w związku z ponad jednym rachunkiem finansowym.

System jednooddziałowy

Instytucja finansowa może korzystać z dokumentacji dostarczonej przez klienta, jeśli istniejący klient otworzy nowy rachunek finansowy w tej samej instytucji finansowej i oba jego rachunki są traktowane jako rachunek pojedynczy bądź to samo zobowiązanie odnośnie do celów sprawozdawczych i realizacji procedur sprawdzających (zob. punkt 6.3).

Uniwersalny system rachunków

Instytucja finansowa może korzystać z dokumentacji dostarczonej przez klienta odnośnie do rachunku prowadzonego przez inny oddział tej samej instytucji lub oddział podmiotu powiązanego z instytucją finansową, jeżeli:

- instytucja finansowa traktuje wszystkie rachunki opierające się na tej samej dokumentacji jako pojedynczy rachunek w celach sprawozdawczych i związanych z prowadzeniem procedur sprawdzających, **oraz**

- instytucja finansowa i drugi oddział lub podmiot powiązany stanowią część uniwersalnego systemu rachunków, gdzie identyfikator klienta jest stosowany w celu systematycznego gromadzenia danych na temat wszystkich rachunków znajdujących się w posiadaniu danego klienta.

W tym scenariuszu instytucja finansowa musi być w stanie przekazać urzędowi HMRC niezbędne rejestry i dokumenty związane z sugerowanym statusem (albo zapis dowodów w formie dokumentacji, jeżeli instytucja finansowa nie jest zobowiązana posiadać kopii tych dowodów w celach AML).

System rachunków łączonych

Instytucja finansowa jest uprawniona do korzystania z dokumentacji dostarczonej przez klienta odnośnie do rachunku prowadzonego w innym oddziale tej samej instytucji lub oddziale należącym do członka grupy podmiotów powiązanej z instytucją finansową pod warunkiem, że:

- instytucja finansowa traktuje wszystkie rachunki opierające się na tej samej dokumentacji jako rachunki skonsolidowane, **oraz**
- instytucja finansowa i drugi oddział lub członek grupy powiązanych podmiotów korzystają z tego samego system informacyjny (elektronicznego lub standardowego) opisanego poniżej.

System rachunków łączonych musi umożliwiać instytucji finansowej swobodny dostęp do danych dotyczących charakteru dokumentacji, do informacji zawartych w dokumentach (w tym kopiach dokumentów) – tak, by mogła zatwierdzić zasadność stosowanej dokumentacji.

Jeśli instytucja finansowa odkryje fakty wywierające potencjalny wpływ na zasadność dokumentacji, system informacyjny musi jej umożliwić łatwą rejestrację tych danych.

Poza tym instytucja finansowa musi mieć możliwość wykazania jak i kiedy dokonała przekazu danych dotyczących tych faktów do systemu informacyjnego. Musi być w stanie udowodnić, że wszelkie informacje przekazane przez nią do systemu informacyjnego zostały właściwie przetworzone, zaś zasadność danych została poddana właściwym procedurom sprawdzającym.

Instytucja finansowa, która zdecydowała się bazować na statusie określonym dla posiadacza rachunku w systemie rachunków łączonych (nie uzyskawszy samodzielnie ani nie dokonawszy własnoręcznej weryfikacji kopii wymaganych dokumentów), **musi** być w stanie przedstawić – na wniosek urzędu HMRC – wszelkie dokumenty dotyczące sugerowanego statusu (albo zapis zweryfikowanych dokumentów dowodowych, jeśli nie ma obowiązku utrzymywania kopii stosownej dokumentacji dla celów AML).

4.8 Oświadczenie posiadacza rachunku

Instytucja finansowa może korzystać z oświadczeń posiadaczy rachunków będących osobami fizycznymi w następujących okolicznościach:

- aby ustalić rezydencję dla celów podatkowych posiadacza nowego rachunku indywidualnego;
- w celu zdobycia amerykańskiego numeru NIP od posiadacza nowego rachunku indywidualnego, który jest amerykańskim rezydentem dla celów podatkowych, **lub**
- by wykazać, że osoba nie jest szczególną osobą amerykańską, obywatelem Stanów Zjednoczonych ani amerykańskim rezydentem dla celów podatkowych, nawet jeśli stwierdzono występowanie US indicia odnośnie do istniejącego rachunku o niższej lub wysokiej wartości znajdującego się w posiadaniu tej osoby.

Oświadczenia posiadaczy rachunków są wymagane od podmiotów w następujących okolicznościach:

- aby ustalić status podmiotu w sytuacji, gdy instytucja finansowa nie może samodzielnie określić, czy posiadacz rachunku jest szczególną osobą amerykańską w oparciu o informacje znajdujące się w jej posiadaniu lub dostępne publicznie;
- aby ustalić status instytucji finansowej, która nie jest ani instytucją finansową z Wielkiej Brytanii ani instytucją finansową z jurysdykcji partnerskiej - chyba że status instytucji da się ustalić na podstawie wykazu publikowanego przez Urząd Skarbowy Stanów Zjednoczonych;
- aby ustalić, czy podmiot jest pasywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym;
- aby ustalić rezydencję dla celów podatkowych osoby kontrolującej pasywny niefinansowy podmiot zagraniczny.

Oświadczenie posiadacza może mieć dowolny format, zaś samo pojęcie „oświadczenie posiadacza rachunku” obejmuje zaświadczenia podatkowe takie jak formularze serii W wydawane przez IRS tudzież inne podobne i przyjęte formularze.

Nie dopuszcza się natomiast możliwości polegania na oświadczeniu posiadacza rachunku dostarczonego przez niego osobiście, jeśli instytucja finansowa ma powody przypuszczać, że jest ono niewiarygodne lub nieprawidłowe albo zaszła zmiana okoliczności prowadząca do modyfikacji statusu posiadacza rachunku.

4.9 Potwierdzenie zasadności oświadczenia posiadacza rachunku

Instytucja finansowa otrzymująca oświadczenie posiadacza rachunku musi wziąć pod uwagę inne uzyskane dane na temat danej osoby, by upewnić się, że oświadczenie jest zasadne.

Przykład 1

W przypadku, gdy posiadacz rachunku dostarcza US indicia (np. adres na terenie Stanów Zjednoczonych), a następnie składa oświadczenie, z którego wynika, że nie jest rezydentem Stanów Zjednoczonych dla celów podatkowych, instytucja finansowa musi zbadać, czy oświadczenie to jest zasadne.

W przypadku, gdy instytucja finansowa opiera się na wynikach procedury AML przeprowadzonej przez stronę trzecią i nie otrzymała bezpośrednio żadnego oświadczenia, może zażądać od strony trzeciej, by ta uzyskała stosowne oświadczenie w celach prawnych. Strona trzecia powinna potwierdzić zasadność takiego oświadczenia – w oparciu o informacje, które posiada.

Podkreślimy, że jeśli oświadczenie posiadacza zostało złożone bezpośrednio w instytucji finansowej, nie ma obowiązku potwierdzenia u strony trzeciej, że przeprowadzone przez nią procedury AML/KYC zapewniają o jego zasadności. Zasadność ta winna zostać potwierdzona przez instytucję finansową – w oparciu o posiadane przez nią informacje. Czyli jeśli doradca finansowy (*FA, Financial Advisor*) przeprowadził procedurę AML, przyjmuje się, iż instytucja finansowa nie musiała się zapoznać z dokumentami przeanalizowanymi przez tego doradcę – chyba że ta sama dokumentacja trafiła w ręce instytucji finansowej.

Przykład 2

Instytucja finansowa otrzymała od osoby fizycznej wniosek o otwarcie nowego rachunku (mogło się to odbyć przez telefon). Instytucja finansowa przeprowadziła procedurę AML i sprawdziła tożsamość osoby składającej wniosek (imię i nazwisko, adres, data urodzenia), porównując złożone informacje z danymi udostępnionymi przez agencję referencji kredytowych. Informacje były zgodne, tożsamość wnioskującego została potwierdzona.

Instytucja finansowa może wywiązać się ze swych obowiązków legislacyjnych poprzez poświadczenie zasadności oświadczenia posiadacza rachunku, wynikające ze zgodności jego treści z innymi informacjami podanymi we wniosku o otwarcie konta oraz resztą danych dotyczących danej osoby, znajdujących się w posiadaniu instytucji. W przypadku, gdy inne dane nie są dostępne, zasadność zaświadczenia potwierdza się na podstawie informacji podanych we wniosku o założenie konta.

Jeśli wniosek o założenie konta złożono przez telefon, posiadacz rachunku otrzyma wydruki, w tym podaną przez siebie odpowiedź na pytanie dotyczące złożonego oświadczenia oraz inne podane informacje. Jeśli jakieś dane nie są zgodne z prawdą, posiadacz rachunku powinien skontaktować się z instytucją finansową w określonym terminie (np. w ciągu 30 dni). W przypadku, gdy instytucja finansowa nie otrzyma od posiadacza rachunku żadnej wiadomości w tym okresie, a jego oświadczenie spełniać będzie przesłanki zasadności, uznaje się, że wymóg został zrealizowany.

Przykład 3

Instytucja finansowa otrzymała wniosek o założenie nowego rachunku od osoby fizycznej, której doradzał niezależny doradca finansowy (ang. Independent Financial Adviser, IFA). Instytucja finansowa zawierzyła doradcy IFA, iż przeprowadził on procedurę AML. Ponadto otrzymała stosowne potwierdzenie w tym zakresie. Instytucja finansowa nie posiadała wcześniej żadnej wiedzy o tej osobie.

Wniosek o założenie rachunku został wysłany do instytucji finansowej bezpośrednio przez osobę fizyczną. Znajdują się w nim dane osobowe zainteresowanego (imię i nazwisko, adres zamieszkania, data urodzenia, dane kontaktowe takie jak numer telefonu i adres e-mail). Osoba fizyczna dołączyła również stosowne oświadczenie stwierdzające, że nie jest amerykańskim rezydentem dla celów podatkowych ani amerykańskim obywatelem.

Instytucja finansowa może wywiązać się ze swych obowiązków legislacyjnych poprzez poświadczenie zasadności zaświadczenia własnego, wynikające ze zgodności jego treści z innymi informacjami podanymi we wniosku o otwarcie konta oraz resztą danych dotyczących danej osoby, znajdujących się w posiadaniu instytucji. W przypadku braku innych informacji zasadność potwierdza się na podstawie samych danych z wniosku o założenie konta.

Przykład 4

Jak w przykładzie 2, ale instytucja finansowa zleciła doradcy finansowemu przeprowadzenie procedury sprawdzającej FATCA w jej imieniu.

Doradca przeprowadza testy AML i uzyskuje oświadczenie własne posiadacza rachunku, które potwierdza jego status FATCA. Instytucja finansowa spełnia wymogi Umowy po uzyskaniu od doradcy finansowego zapewnienia, że oświadczenie posiadacza jest zasadne.

Przykład 5

Jak w przykładzie 1, ale osoba została wprowadzona przez doradcę finansowego – mimo że instytucja finansowa nie zawierzyła procedurom AML doradcy i podjęła decyzję o samodzielnym ich przeprowadzeniu.

Instytucja finansowa może spełnić wymogi określone w Umowie, potwierdzając zasadność oświadczenia posiadacza rachunku na podstawie danych zawartych w poleceniu otwarcia konta lub innych informacji osobowych, które posiada. W przypadku braku innych danych, zasadność oświadczenia potwierdza się jedynie na bazie informacji podanych w poleceniu otwarcia rachunku.

4.10 Oświadczenie posiadacza nowego rachunku indywidualnego

Wymogi dotyczące oświadczenia posiadacza nowego rachunku indywidualnego są związane w

głównej mierze z ustaleniem rezydencji podatkowej posiadacza rachunku, zaś odnośnie do szczególnych celów Umowy z tym, czy posiadacz rachunku jest amerykańskim obywatelem.

Uzyskanie oświadczenia posiadacza rachunku

Z wyłączeniem okoliczności, w których rachunek finansowy jest rodzajem konta niepodlegającego czynnościom weryfikacyjnym, identyfikacji czy raportowaniu instytucja finansowa ma obowiązek uzyskać oświadczenie posiadacza rachunku, które pozwoli stwierdzić, czy jest on amerykańskim obywatelem. Proces uzyskiwania oświadczenia i dokumentacja powinny uwzględniać przypadki, gdy posiadacz rachunku jest rezydentem dla celów podatkowych w wielu krajach.

Kwestia obywatelstwa ma szczególne znaczenie przy ustalaniu, czy obywatel amerykański uważany jest za rezydenta Stanów Zjednoczonych dla celów podatkowych, nawet jeśli posiada taki status gdzie indziej.

Dla celów Umowy – jeśli na podstawie oświadczenia posiadacza stwierdza się, iż posiadacz nowego rachunku indywidualnego jest rezydentem Stanów Zjednoczonych dla celów podatkowych - istnieje także wymóg uzyskania amerykańskiego numeru NIP od posiadacza rachunku (zob. punkt 4.17).

Brzmienie oświadczenia posiadacza rachunku

Instytucja finansowa ma prawo wybrać formę brzmienia stosowanego w celu ustalenia rezydencji podatkowej posiadacza nowego rachunku indywidualnego. Brzmienie oświadczenia musi zapewnić możliwość tego, że posiadacz rachunku potwierdzi kraj/kraje, gdzie jest rezydentem dla celów podatkowych i swoje amerykańskie obywatelstwo.

Format oświadczenia posiadacza rachunku

Instytucje finansowe umożliwiają osobom fizycznym otwieranie rachunków na różne sposoby. Osoby te mogą na przykład inwestować swoje środki albo dokonywać zakupu produktów finansowych przez telefon, internet bądź na podstawie drukowanych formularzy. Mogą też realizować inwestycje, nie korzystając z żadnego formalnego procesu przewidzianego przez instytucję finansową, np. przesyłając czek/płatność z dołączonym na piśmie komentarzem (potrzebne jest wtedy późniejsze przesłanie dokumentacji uzupełniającej). Metoda złożenia oświadczenia nie musi być taka sama jak ta zastosowana przy otwarciu rachunku.

Oświadczenia można uzyskać, stosując dowolną z tych procedur. Poniższe przykłady mają zilustrować, jak działa proces, ale ich wykaz nie jest wyczerpujący.

Przykład 1 – wnioski składane telefonicznie

Osoba fizyczna dzwoni do instytucji finansowej i składa wniosek o otwarcie rachunku - zgodnie ze standardową procedurą.

Instytucja finansowa prosi posiadacza rachunku o podanie krajów, w których jest rezydentem dla celów podatkowych oraz pyta go, czy jest obywatelem amerykańskim. Osoba fizyczna udziela wymaganych odpowiedzi, a instytucja finansowa wprowadza stosowne informacje do swojego systemu. Następnie w dokumentach przesyłanych do klienta celem potwierdzenia złożenia dyspozycji o założenie rachunku powinna znaleźć się informacja o odpowiedzi na powyższe pytanie z zaznaczeniem, iż należy skontaktować się z instytucją finansową, jeśli w dokumentacji występują błędy.

Przykład 2 – wnioski składane przez internet

Osoba fizyczna wchodzi na stronę internetową instytucji finansowej i składa wniosek o otwarcie konta - zgodnie ze standardową procedurą. W zakładce otwierania rachunku, oprócz informacji

dotyczących danej osoby (imię i nazwisko, adres, itd.), trzeba zaznaczyć pole wskazujące na kraj/kraje, gdzie wnioskujący posiada rezydencję dla celów podatkowych oraz stwierdzić, czy posiada się amerykańskie obywatelstwo.

4.11 Oświadczenie posiadacza istniejącego rachunku indywidualnego

W przypadku stwierdzenia występowania US indicia, z których wynika, iż posiadacz rachunku może być obywatelem Stanów Zjednoczonych bądź rezydentem amerykańskim dla celów podatkowych, instytucja finansowa musi traktować konto jako rachunek raportowany.

Jednak jeżeli instytucja finansowa znajduje się w posiadaniu oświadczenia posiadacza rachunku potwierdzającego, iż nie jest on ani obywatelem ani rezydentem amerykańskim (albo dokonała weryfikacji i potwierdzenia takiego statusu na podstawie innych dokumentów uzyskanych w wyniku stosownych procedur), rachunek nie jest raportowany.

4.12 Oświadczenie posiadacza nowego rachunku podmiotu

W odniesieniu do niektórych rachunków podmiotów (zob. punkt 8.3) instytucja finansowa może dokonać identyfikacji posiadacza rachunku podmiotu na podstawie informacji, które posiada lub które są dostępne publicznie. W przypadku, gdy nie jest w stanie tego zrobić, ma obowiązek uzyskać oświadczenie posiadaczy rachunków podmiotów, zidentyfikowanych jako jedna z następujących jednostek:

- szczególna osoba amerykańska;
- instytucja finansowa, która nie jest ani brytyjską instytucją finansową ani instytucją finansową z jurysdykcji partnerskiej (czyli uczestniczącą zagraniczną instytucją finansową, współpracującą zagraniczną instytucją finansową, zwolnionym uprawnionym odbiorcą tudzież podmiotem w inny sposób wyłączonym, ale występującym w roli instytucji finansowej – zgodnie z zapisami stosownych amerykańskich przepisów skarbowych);
- pasywny niefinansowy podmiot zagraniczny.

Co do podmiotów będących pasywnymi niefinansowymi podmiotami zagranicznymi, instytucja finansowa musi dokonać identyfikacji osób kontrolujących i uzyskać oświadczenie posiadacza rachunku lub dowolnej osoby kontrolującej tak, by ustalić, czy jest to obywatel amerykański lub rezydent Stanów Zjednoczonych dla celów podatkowych. Ustalenie to może być dokonane w taki sam sposób, jak opisano dla nowych rachunków indywidualnych (punkt 4.10).

4.13 Oświadczenie posiadacza istniejącego rachunku podmiotu

Oświadczenie posiadacza rachunku jest tutaj wymagane w następujących okolicznościach:

- Jeśli posiadacz rachunku podmiotu został zidentyfikowany jako szczególna osoba amerykańska, instytucja finansowa ma obowiązek traktowania tego rachunku jako rachunku raportowanego - chyba że otrzymała oświadczenie posiadacza pozwalające stwierdzić, że nie jest on szczególną osobą amerykańską.
- Jeśli posiadacz rachunku nie jest instytucją finansową z Wielkiej Brytanii ani z jurysdykcji partnerskiej, należy go traktować jako wyłączoną instytucję finansową – chyba że otrzymano oświadczenie posiadacza definiujące podmiot jako współpracującą zagraniczną instytucję finansową, zwolnionego uprawnionego odbiorcę lub wyłączoną zagraniczną instytucję finansową – zgodnie z zapisami stosownych amerykańskich przepisów skarbowych.
- Jeśli posiadacz rachunku jest pasywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym (podmiot jest pasywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym jeśli nie jest aktywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym), instytucja finansowa zobowiązana jest uzyskać od niego oświadczenie posiadacza w celu ustalenia właściwego statusu – chyba że posiada informacje (lub informacje te są dostępne publicznie), na podstawie których może bezsprzecznie stwierdzić, iż

podmiot jest aktywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym.

- W przypadku, gdy saldo rachunku znajdującego się w posiadaniu co najmniej jednego pasywnego niefinansowego podmiotu zagranicznego przekracza kwotę 1.000.000 USD, wymagane jest oświadczenie posiadacza rachunku lub osoby kontrolującej.

4.14 Sumowanie

Aby określić, czy rachunki są raportowane i czy są to rachunki o niższej wartości lub rachunki o wysokiej wartości, instytucja finansowa musi wziąć pod uwagę sumowanie rachunków zarówno osób fizycznych jak i podmiotów (w określonych okolicznościach).

Kiedy stosowane są zasady sumowania?

Sumowanie (agregacja) jest procesem obowiązkowym w przypadku, gdy instytucja finansowa (opierając się na prawodawstwie brytyjskim) zdecydowała się zastosować progi w stosunku do raportowanych rachunków, określone w Załączniku 1 do Umowy. Agregację stosuje się również w celu określenia, czy dane konto jest rachunkiem o wysokiej wartości (zob. punkt 5.12).

Instytucja finansowa ma obowiązek sumowania wszystkich rachunków finansowych, które prowadzi lub które są prowadzone przez podmiot powiązany, ale tylko w zakresie, w którym obecny system komputerowy instytucji jest w stanie powiązać rachunki finansowe na bazie elementu danych (np. numeru identyfikacyjnego klienta lub podatnika).

Jeżeli rachunki da się powiązać na podstawie elementu danych i możliwy jest dostęp do szczegółowych sald, ale system nie generuje zsumowanego salda rachunków, instytucja finansowa musi zrealizować proces agregacyjny

Opiekun klienta

Instytucja finansowa może wyznaczyć opiekuna klienta zajmującego się rachunkami klientów. Wymogi w zakresie procedur sprawdzających mogą być różne (zob. xxxx) i zależą o wartości rachunków znajdujących się w posiadaniu danego klienta.

Przykład 1 – rachunek o niższej wartości

Osoba fizyczna posiada kilka rachunków w Banku A i przypisano jej opiekuna klienta. Stosując procedurę sprawdzającą, Bank A może zsumować konta, opierając się na numerze identyfikacji podatkowej. Zsumowane saldo rachunków klienta wynosi więcej niż 50.000 USD, ale nie przekracza miliona USD.

Bank A jest zobowiązany do przeprowadzenia procedury sprawdzającej dla rachunków o niższej wartości (zob. 5.4). Nie ma potrzeby, by Bank A realizował procedurę zapytania opiekuna klienta, gdyż nie został przekroczony próg dla rachunków o wysokiej wartości, wynoszący 1 milion USD.

Przykład 2 – rachunek o wysokiej wartości

Fakty są takie same jak w przykładzie 1, ale zsumowane saldo rachunków przekracza kwotę 1 miliona USD. Ponieważ zsumowane saldo wszystkich rachunków finansowych powiązanych wspólnym elementem danych wynosi ponad 1.000.000 USD, instytucja finansowa musi przeprowadzić również procedurę zapytania opiekuna/ów klienta przypisanych do osoby fizycznej po to, by ustalić, czy opiekun wie o innych rachunkach znajdujących się w bezpośrednim lub pośrednim posiadaniu tej samej osoby albo znajdujących się pod jej kontrolą tudzież przez nią stworzonych (w innej formie niż powiernictwo). (Zob. punkt 5.16 – opiekunowie klienta)

Produkty wyłączone

W sytuacji, gdy produkt nie jest traktowany jak rachunek finansowy, nie jest konieczne

uwzględnianie go w celu przeprowadzenia agregacji. Jeśli zatem osoba fizyczna posiada indywidualne konto oszczędnościowe (ISA) i parę rachunków depozytowych w tej samej instytucji finansowej, a systemy te da się połączyć, agregacji podlegają konta depozytowe, ale nie konto ISA.

Podmioty powiązane

Jeśli system komputerowy łączy rachunki podmiotów powiązanych (niezależnie od tego, gdzie się znajdują), instytucja finansowa ma obowiązek przeprowadzenia procesu sumowania, uwzględniając ewentualne progi sprawozdawcze. Wziąwszy je pod uwagę, instytucja finansowa ponosi odpowiedzialność tylko za te sprawozdania, które dotyczą prowadzonych przez nią rachunków. Oto przykłady takiej sytuacji:

Przykład

Bank A jest instytucją finansową z Wielkiej Brytanii i sprawuje kontrolę na podmiotem powiązaniem Bankiem B, który także jest instytucją finansową z Wielkiej Brytanii. Bank A jest w stanie powiązać rachunek depozytowy amerykańskiej osoby X z rachunkiem powierniczym prowadzonym w imieniu tej samej amerykańskiej osoby X przez Bank B – na podstawie numeru identyfikacji podatkowej ustalonym w procedurze sprawdzającej. Na rachunkach odnotowano następujące salda:

Rachunek depozytowy prowadzony przez Bank A – 30.000 USD;

Rachunek powierniczy prowadzony przez Bank B – 40.000 USD;

Z racji tego, iż zsumowane saldo/wartość wynosi 70.000 USD, konta mogą być rachunkami raportowanymi. Jednakże saldo rachunku depozytowego nie przekracza progu 50.000 USD dla rachunków depozytowych i dlatego nie jest to rachunek raportowany.

Natomiast rachunek powierniczy w tym przykładzie jest raportowany, gdyż zsumowane saldo przekracza próg 50.000 USD i nie zachodzą żadne przesłanki do zastosowania wyłączenia rachunku powierniczego.

Bank C jest zobowiązany raportować rachunek prowadzony dla osoby amerykańskiej X.

Gdyby Bank B znajdował się w innej jurysdykcji, musiałby raportować prowadzone rachunki, gdyby pełnił funkcję instytucji finansowej przestrzegającej postanowień umowy FATCA w tej jurysdykcji.

Sumowanie istniejących rachunków indywidualnych

W poniższych przykładach zaprezentowano możliwe rezultaty procesu sumowania:

Przykład 1 – Zastosowanie progu kwotowego 50.000 USD

Bank A podjął decyzję o zastosowaniu progów określonych w Załączniku I. Jest w stanie powiązać poniższe rachunki amerykańskiej osoby X po numerze identyfikacji podatkowej zdefiniowanym w wyniku procedury sprawdzającej:

Rachunek depozytowy z saldem w wysokości 25.000 USD;

Rachunek powierniczy z saldem w wysokości 20.000 USD.

Suma sald nie przekracza 50.000 USD, czyli niezależnie do typu żaden z rachunków nie jest raportowany.

Przykład 2 – Zastosowanie progu kwotowego 50.000 USD

Amerykańska osoba X posiada następujące konta:
Rachunek depozytowy z saldem w wysokości 45.000 USD;
Rachunek powierniczy z saldem w wysokości 7.000 USD.

Ponieważ zsumowana wartość wynosi 52.000 USD, rachunki potencjalnie podlegają raportowaniu. Niemniej saldo rachunku depozytowego nie przekracza progu 50.000 USD, czyli nie jest raportowane. W powyższym przykładzie rachunek raportowany to rachunek powierniczy, gdyż suma kont przewyższa 50.000 USD, a nie obowiązuje dla tego rachunku żadne wyłączenie.

Przykład 3 – Zastosowanie progu 250.000 USD dla pieniężnych umów ubezpieczenia

Firma B jest brytyjską instytucją finansową, która podjęła decyzję o zastosowaniu właściwych progów zgodnie z zapisami Załącznika I. Jest w stanie powiązać poniższe rachunku amerykańskiej osoby Y po numerze klienta zdefiniowanym w procedurze sprawdzającej:

Pięniężna umowa ubezpieczenia o wartości 230.000 USD;
Rachunek powierniczy z saldem w wysokości 30.000 USD.

Zsumowana wartość wskazuje na to, że rachunki mogą podlegać raportowaniu (wartość zsumowana przekracza 50.000 USD), ale z racji tego, że wartość pieniężnej umowy ubezpieczenia nie przekracza progu dla tego rodzaju rachunku, nie podlega ona raportowaniu. Nie obowiązuje żadne wyłączenie dla rachunku powierniczego, więc podlega on raportowaniu.

Przykład 4 – Zastosowanie progu 1 miliona USD dla rachunków o wysokiej wartości

Bank A jest w stanie powiązać rachunki amerykańskiej osoby Z na podstawie numeru identyfikacji podatkowej ustalonego w procedurze sprawdzającej:

Rachunek depozytowy z saldem wynoszącym 40.000 USD;
Rachunek powierniczy z saldem wynoszącym 980.000 USD.

Ponieważ zsumowane saldo przekracza kwotę miliona USD, uznaje się, że osoba amerykańska Z jest posiadaczem rachunku o wysokiej wartości. Niemniej saldo rachunku depozytowego jest mniejsze niż próg 50.000 USD dla rachunków depozytowych, więc konto nie jest rachunkiem raportowanym.

Przykład 5 – Sumowanie wspólnych rachunków

Dwie osoby amerykańskie posiadają razem 3 rachunki – każda z nich po indywidualnym rachunku depozytowym i obie wspólny rachunek depozytowy. Salda wyglądają następująco:

osoba A	\$35.000
osoba B	\$25,000
rach. wspólny	\$30,000

Element danych w systemie komputerowym instytucji finansowej pozwala powiązać rachunek wspólny zarówno z osobą A jak i osobą B. System pokazuje salda indywidualne, ale nie pokazuje salda łączonego. Brak salda łączonego nie wyklucza stosowania zasad agregacji.

Saldo wspólnego rachunku przypisuje się w całości poszczególnym posiadaczom. W naszym przykładzie zsumowane saldo osoby A wynosi 65.000 USD, zaś osoby B 55.000 USD. Ponieważ wartość obu rachunków przekracza 50.000 USD, są to rachunki raportowane.

Gdyby A nie była osobą amerykańską po agregacji raportowaniu podlegałoby jedynie konto osoby B.

Przykład 6 – Sumowanie sald ujemnych

Dwie osoby amerykańskie mają razem trzy rachunki, po jednym każda plus wspólne konto – wszystkie w tej samej instytucji finansowej. Salda wyglądają następująco:

osoba A	\$53,000
osoba B	\$49,000
rachunek wspólny (\$ 8,000)	– traktowany jako zero

Rachunki da się ze sobą powiązać, więc podlegają sumowaniu, ale w procesie agregacji salda negatywne traktuje się jak zero. Tak więc jedynym raportowanym rachunkiem – po zastosowaniu progów kwotowych – jest rachunek osoby A.

Raportowanie

Po zsumowaniu kont i ustaleniu, że rachunki są raportowane, sprawozdawczość należy prowadzić odrębnie dla każdego z nich. Instytucja finansowa nie może dokonywać konsolidacji rachunków dla celów sprawozdawczych.

Przykład 7 – odrębne raportowanie rachunków

Osoba Y (szczególna osoba amerykańska) posiada trzy rachunki depozytowe w banku Z. Ich salda przedstawiają się następująco:

Rachunek 0001	\$ 3,000
Rachunek 0002	\$32,000
Rachunek 0003	\$25,000

W sumie salda wynoszą 60.000 USD, a wszystkie rachunki są raportowane. Bank Z powinien raportować każdy rachunek oddzielnie i nie konsolidować informacji na jednej pozycji w celach sprawozdawczych.

Sumowanie istniejących rachunków podmiotów

Aby ustalić łączne saldo rachunków znajdujących się w posiadaniu podmiotu, zsumować należy wszystkie rachunki znajdujące się w posiadaniu podmiotu, jeśli instytucja finansowa zdecydowała się – na bazie przepisów brytyjskich – zastosować progi kwotowe określone w Załączniku I do Umowy, a jej system komputerowy jest w stanie powiązać rachunki na podstawie wspólnego elementu danych.

Przykład 8 – Sumowanie istniejących rachunków podmiotów

Osoba A (szczególna osoba amerykańska) posiada indywidualny rachunek depozytowy w banku X. Równocześnie sprawuje stuprocentową kontrolę nad podmiotem Y i pięćdziesięcioprocentową kontrolę nad podmiotem Z (oba te podmioty również posiadają rachunki depozytowe w banku X). Salda są następujące:

Indyw. rach. dep.	\$ 35,000
Rach. dep. podmiotu Y	\$130,000
Rach. dep. podmiotu Z	\$110,000

Bank X podjął decyzję o zastosowaniu progów z Załącznika I, a konta można ze sobą powiązać w systemie komputerowym banku X. Indywidualny rachunek depozytowy nie jest rachunkiem raportowanym, gdyż jego saldo nie przekracza 50.000 USD. Rachunki depozytowe podmiotów Y i Z też nie są raportowane, bo ich łączne saldo nie przekracza progu 250.000 USD dla istniejących rachunków podmiotów.

4.15 Sumowanie funduszy finansowanych

Sponsor kilku funduszy działa w ich imieniu i wypełnia za nie zobowiązania FATCA, jednak ostateczna odpowiedzialność za realizację tych zobowiązań spoczywa na finansowanej instytucji finansowej.

Sumowanie jest wymagane w przypadku kilku funduszy znajdujących się w tej samej grupie finansującej, a sponsor (lub usługodawca działający w jego imieniu) korzysta z tego samego systemu komputerowego łączącego rachunki.

W praktyce wygląda to tak, że sponsor (najczęściej zarządzający funduszem) korzysta z usług strony trzeciej (agenta transferowego) w procesie zarządzania relacjami klienta posiadaczy rachunków (inwestorów w funduszu). W przypadku, gdy różni usługodawcy świadczą usługi dla tego samego sponsora, systemy mogą nie być w stanie powiązać informacji o rachunkach w obrębie usługodawców i sumowanie jest obowiązkowe tylko na poziomie usługodawcy (agenta transferowego).

Na przykład w sytuacji, gdy sponsor zarządza wszystkimi relacjami z klientami za pośrednictwem jednego agenta transferowego, sumowanie powinno mieć miejsce na poziomie sponsora (w zakresie, jakim system łączy rachunki).

Jeśli natomiast sponsor zarządza dwiema pulami funduszy, dla każdej z nich korzystając z usług innego agenta transferowego, sumowanie możliwe jest tylko na poziomie puli funduszy/agenta transferowego, gdyż to właśnie na tym szczeblu prowadzona jest relacja z klientami. Sponsor dokonuje wtedy sumowania na poziomie agenta transferowego (w zakresie, jakim system łączy rachunki).

4.16 Konwersja walut

W przypadku, gdy rachunki prowadzone są w walucie innej niż USD, limity progowe należy przeliczyć na walutę, w której są prowadzone - przed ustaleniem, czy progi obowiązują. W tym celu skorzystać należy z kursu wymiany na dzień 31 grudnia roku objętego sprawozdaniem albo – w przypadku umowy ubezpieczenia lub renty – na dzień ostatniej rewaluacji umowy.

Jeśli chodzi o rachunki zamknięte, obowiązuje kurs z dnia zamknięcia rachunku.

Przykład 1

Kwota progowa dla istniejących indywidualnych rachunków depozytowych denominowanych w funtach brytyjskich przy kursie z dnia 31.12.2014 roku wynoszącym 1,6500 wyniosłaby 30.303 GBP (50.000 USD/1,6500).

Przykład 2

Na dzień 31.05.2014 wartość istniejącej umowy ubezpieczenia wynosi 155.000 GBP. Aby wyliczyć próg 250.000 USD, instytucja finansowa powinna skorzystać z kursu z dnia 31.05.2014.

Ewentualnie instytucja finansowa może dokonać konwersji sald niewyrażonych w dolarach amerykańskich na dolary amerykańskie, a następnie zastosować progi. Niezależnie od metody konwersji obowiązują reguły ustalania właściwego kursu wymiany. Raz wybrana metoda konwersji musi być regularnie stosowana. Oficjalne kursy wymiany można sprawdzać w serwisach: Reuters, Bloomberg, Financial Times albo na stronie urzędu HMRC (www.hmrc.gov.uk).

4.17 Numery identyfikacji podatkowej (NIP)

Jeśli ustalono, że posiadacz rachunku jest osobą amerykańską, instytucja finansowa ma obowiązek uzyskania amerykańskiego NIP-u w związku z szeregiem okoliczności. Amerykański NIP to amerykański federalny numer identyfikacji podatnika.

Odnośnie do istniejących raportowanych rachunków indywidualnych amerykański NIP jest

potrzebny, jeśli widnieje w dokumentacji raportującej instytucji finansowej. Jeśli nie istnieje, należy podać datę urodzenia, ale tylko jeśli znajduje się ona w posiadaniu raportującej instytucji finansowej.

W myśl zapisów Umowy urząd HMRC wprowadził legislację, zgodnie z którą raportujące instytucje finansowe zobowiązane są - począwszy od 1 stycznia 2017 roku - uzyskać amerykański NIP dla stosownych istniejących rachunków indywidualnych.

Natomiast począwszy od 1 stycznia 2014 roku, instytucje raportujące zobowiązane są otrzymać oświadczenie posiadacza rachunku od posiadaczy kont uznanych za rezydentów Stanów Zjednoczonych (oświadczenie musi zawierać NIP). Dotyczy to wszystkich nowych rachunków indywidualnych.

W przypadku, gdy posiadacz nowego rachunku indywidualnego nie poda amerykańskiego numeru NIP, a jego konto zostanie poddane aktywacji, rachunek należy traktować jako rachunek raportowany - niezależnie od tego, czy NIP dostarczono czy też nie.

Instytucja finansowa nie ma obowiązku sprawdzenia, czy amerykański NIP jest prawidłowy. Instytucja finansowa nie jest podmiotem odpowiedzialnym w sytuacji, gdy informacje podane przez osobę fizyczną są nieprawidłowe, a instytucja nie miała powodów kwestionować prawdziwości przedstawionych danych.

Instytucja finansowa nie jest ograniczona co do metod rejestracji numerów NIP. Np. nie musi przechowywać deklaracji podatkowych zawierających NIP.

4.18 Zmiana w okolicznościach

Przykładem zmiany w okolicznościach może być zmiana lub dodanie informacji o posiadaczu rachunku (w tym dodanie posiadacza, zmiana posiadacza, zastąpienie posiadacza, itd.) bądź zmiana lub dodanie informacji o rachunkach powiązanych z rachunkiem posiadacza.

Zmiana w okolicznościach ma znaczenie tylko wtedy, gdy zmiana lub dodanie informacji wpływa na status posiadacza rachunku w rozumieniu postanowień Umowy.

Rachunki powiązane to konta powiązane ze sobą na podstawie zasad agregacji lub w sytuacji, gdy nowy rachunek traktuje się w kategoriach istniejącego zobowiązania. Zob. punkt 4.14 (sumowanie) i punkt 6 (zobowiązania w obrębie istniejących rachunków).

Przykład 1

Ze zmianą w okolicznościach mamy do czynienia, gdy posiadacz istniejącego rachunku otwiera nowy rachunek powiązany z rachunkiem istniejącym w systemie komputerowym instytucji finansowej, a w procedurze otwierania nowego rachunku pojawił się amerykański numer telefonu. Zmiana ta będzie miała znaczenie tylko wtedy, gdy dojdzie do przekształcenia statusu posiadacza rachunku, czyli nastąpi wskazanie, że jest to osoba amerykańska lub osoba, która nie jest już osobą amerykańską.

Jeśli zmiana w okolicznościach uświadomi instytucji finansowej, że pierwotne oświadczenie posiadacza rachunku (np. to złożone przy zakładaniu nowego rachunku indywidualnego) jest nieprawidłowe lub budzące wątpliwości, instytucja ta nie może dłużej opierać się na takim oświadczeniu.

W takiej sytuacji instytucja finansowa powinna zdobyć nowe oświadczenie posiadacza rachunku, wyraźnie wskazujące na to, czy jest on obywatelem amerykańskim lub rezydentem amerykańskim dla celów podatkowych. Jeśli zmiana w okolicznościach pociąga za sobą modyfikację statusu posiadacza rachunku, instytucja finansowa zobowiązana jest dokonać bezzwłocznej weryfikacji obecnego statusu – tak, by zdążyć wypełnić obowiązek sprawozdawczy w kolejnym wymaganym (jeśli dotyczy) okresie.

W przypadku, gdy posiadacz rachunku nie zareaguje na wniosek instytucji finansowej o

złożenie nowego oświadczenia lub dostarczenie dokumentacji potwierdzającej jego status, instytucja finansowa powinna traktować taki rachunek jak amerykański rachunek raportowany aż do chwili otrzymania stosownych danych pozwalających na korektę statusu posiadacza rachunku.

4.18a Cesja lub sprzedaż pieniężnej umowy ubezpieczenia

Pięniężna umowa ubezpieczenia taka jak polisa ubezpieczenia na dożycie może być przedmiotem cesji lub sprzedaży przez faktycznego właściciela polisy (uprawnionego odbiorcę). Jej sprzedaż lub cesja doprowadzi jednak do tego, że raportująca instytucja finansowa będzie musiała przeanalizować status sprawozdawczy nowego uprawnionego odbiorcy.

Przykład 1

Osoba fizyczna zaciągnęła kredyt hipoteczny u kredytodawcy A. Częścią ustaleń jest posiadanie polisy ubezpieczenia na dożycie. Rozwiązanie to przysługuje kredytobiorcy i choć stanowi część ustaleń hipotecznych, to właśnie osoba fizyczna (kredytobiorca) jest uprawniona do otrzymania kwot wypłacanych w wyniku wykupienia lub rozwiązania polisy (np. może ona utrzymać kwoty płatne w ramach polisy na dożycie, jeśli jest w stanie spłacać raty hipoteczne ze źródeł alternatywnych). Kredytobiorca podpisuje umowę hipoteczną z innym kredytodawcą, ale z zachowaniem dotychczasowych zapisów dotyczących polisy na dożycie. W tym przypadku nie nastąpiła cesja tej polisy, nawet jeśli jest o niej mowa z zasadniczej umowy kredytu hipotecznego. Ubezpieczenie na dożycie jest rachunkiem indywidualnym i pozostaje w posiadaniu tego samego uprawnionego odbiorcy (kredytobiorcy).

Przykład 2

Ta sama osoba fizyczna zaciągnęła kredyt hipoteczny u kredytodawcy B. Częścią ustaleń jest wyłączenie polisy ubezpieczenia na dożycie. Jednakże w tym przypadku kredytodawca B (instytucja finansowa) czerpie bezpośrednie korzyści z tej polisy i jest uprawniony do otrzymywania płatności wynikających z wykupienia lub rozwiązania umowy ubezpieczenia albo kwot wypłacanych w przypadku śmierci pożyczkobiorcy. W tej sytuacji kredytodawca B jest posiadaczem rachunku podmiotu. Kredytobiorca podpisuje nową umowę o kredyt hipoteczny z kredytodawcą C, spłaca istniejące zadłużenie, a instytucja finansowa przekazuje korzyści płynące z polisy kredytodawcy C. Rachunek prowadzony przez kredytodawcę C traktowany jest jako nowy rachunek; raportująca instytucja finansowa musi określić status posiadacza nowego rachunku (kredytodawcy C). Jest prawie pewne, że kredytodawca C powinien być traktowany jako instytucja finansowa z Wielkiej Brytanii lub instytucja finansowa z innej jurysdykcji partnerskiej (stosownych ustaleń dokonuje się tutaj na podstawie informacji udostępnianych publicznie).

Przykład 3

Osoba fizyczna X zawarła umowę ubezpieczenia na dożycie z raportującą instytucją finansową. Jest to rachunek finansowy. Osoba fizyczna X sprzedaje korzyści płynące z polisy innej osobie – Y. Osoba fizyczna Y podlega procedurze sprawdzającej, gdyż jest posiadaczem nowego rachunku indywidualnego. To co innego niż otwarcie nowego rachunku, gdzie instytucja finansowa pozostaje w bezpośrednim kontakcie z osobą fizyczną. Jeśli osoba ta nie dostarczy wymaganych informacji, instytucja finansowa może po prostu zrezygnować z działań. W przypadku cesji instytucja finansowa nie ma tutaj nic do powiedzenia, więc musi podjąć starania na rzecz uzyskania wymaganych informacji od nowego właściciela polisy. Jeżeli nowy właściciel polisy nie dostarczy oświadczenia posiadacza rachunku – mimo starań instytucji finansowej na rzecz uzyskania takiego oświadczenia – konto stanie się rachunkiem raportowanym.³

4.19 Fuzja lub masowe nabycie rachunków

W przypadku, gdy instytucja finansowa dokonuje nabycia rachunków na podstawie fuzji lub masowego nabycia, jest uprawniona do polegania na statusie posiadaczy rachunków ustalonym przez poprzednią raportującą instytucję finansową (Model 1), amerykański podmiot pobierający podatek lub uczestniczącą instytucję finansową – pod warunkiem, że poprzednia instytucja finansowa wywiązała się z obowiązku przeprowadzenia właściwych procedur sprawdzających. Instytucja finansowa może nadal polegać na statusie posiadacza rachunku, dopóki nie ma powodów przypuszczać, że status ten jest wątpliwy lub nieprawidłowy.

Urząd HMRC może zażądać od instytucji finansowej przeprowadzenia próbnej weryfikacji nabytych rachunków, ukierunkowanej na ustalenie, czy status posiadacza rachunku – określony przez poprzednią instytucję finansową – jest wiarygodny. Status posiadacza rachunku podlega weryfikacji przez nabywającą instytucję finansową zgodnie z procedurą sprawdzającą, jeśli podmiot nabywający ma powody przypuszczać, że status ten jest niewłaściwy lub nastąpiła zmiana w okolicznościach. W przypadku, gdy współpracująca instytucja finansowa stanie się częścią grupy w wyniku fuzji lub nabycia, status każdego rachunku prowadzonego przez taką instytucję może zostać uznany za prawidłowy, jeśli nie nastąpiła zmiana w okolicznościach odnośnie do danego rachunku.

Brytyjska instytucja finansowa może traktować rachunki nabyte w wyniku fuzji lub masowego nabycia mających miejsce po 30 czerwca 2014 jako rachunki istniejące – dla celów zastosowania procedur identyfikacyjnych lub dokumentujących, kiedy to rachunki traktuje się tak, jakby zostały nabyte w dniu 30 czerwca 2014 roku.

Fuzja podmiotów inwestujących

Fuzja podmiotów inwestujących może różnić się od fuzji instytucji powierniczych lub depozytowych. Rachunki finansowe podmiotów inwestujących to udziały w kapitale i wierzycielnościach, czyli fuzja dwóch takich podmiotów prowadzi do powstania nowych rachunków w podmiocie kontynuującym funkcjonowanie.

Fuzja podmiotów inwestujących wiąże się najczęściej z tym, że fundusz kontynuujący funkcjonowanie przejmuje aktywa funduszu przejmowanego w zamian za emisję akcji lub jednostek na rzecz inwestorów funduszu przejmowanego. Akcje lub jednostki funduszu przejmowanego są następnie umarżane. Nowe akcje w funduszu kontynuującym funkcjonowanie należy traktować w kategoriach nowych rachunków, jeżeli oba rachunki są finansowane przez tego samego sponsora – zob. poniżej.

Aby nie dopuścić do zahamowania fuzji funduszy ani nie doprowadzić do sytuacji, w której fundusze te mają obowiązek przeprowadzenia procedury sprawdzającej odnośnie do serii nowych rachunków, zastosowanie znajdują reguły specjalne w zakresie dokumentowania nowych rachunków w razie fuzji podmiotów inwestujących. Mamy tu do czynienia z całym szeregiem możliwych scenariuszy, które zależą od tego, czy fundusz przejmowany (którego inwestorzy tworzą nowe rachunki w funduszu kontynuującym funkcjonowanie) jest brytyjską instytucją finansową oraz od tego, czy jest to raportująca lub uczestnicząca instytucja finansowa, współpracująca instytucja finansowa lub wyłączona instytucja finansowa. Kwestie te omówiono poniżej.

Brytyjski sponsor finansuje ponad jeden fundusz

Nowe rachunki nie są tworzone, jeśli oba fundusze są funduszami brytyjskim finansowanym przez tego samego sponsora brytyjskiego. Z perspektywy sponsorowanych instytucji finansowych to, czy rachunek finansowy jest nowym rachunkiem zależy od tego, czy jest nowym rachunkiem dla sponsora (np. zarządzającego funduszem), a nie od tego, czy jest nowym rachunkiem dla

sponsorowanej instytucji finansowej (funduszu).

Fundusz przejmowany jest raportującą instytucją finansową

W przypadku, gdy fundusz przejmowany jest raportującą instytucją finansową (w tym sponsorowaną instytucją finansową, w której fundusze nie mają tego samego sponsora), instytucją finansową z jurysdykcji partnerskiej FATCA lub uczestniczącą zagraniczną instytucją finansową, fundusz kontynuujący funkcjonowanie może opierać się na identyfikacji i dokumentacji rachunku, przeprowadzonej przez fundusz przejmowany. Fundusz przejmowany nie musi wtedy prowadzić dalszych procedur sprawdzających w celu wykonania zobowiązań FATCA. Fundusz kontynuujący funkcjonowanie może nadal korzystać z tej samej klasyfikacji rachunków co fundusz przejmowany – dopóki nie nastąpi zmiana w okolicznościach dotycząca rachunku finansowego.

Fundusz przejmowany nie jest raportującą instytucją finansową

W przypadku, gdy fundusz przejmowany nie jest raportującą instytucją finansową, instytucją finansową z jurysdykcji partnerskiej FATCA ani uczestniczącą zagraniczną instytucją finansową (gdyż jest współpracującym funduszem, wyłączone brytyjską instytucją finansową lub wyłączone zagraniczną instytucją finansową), fundusz kontynuujący funkcjonowanie zobowiązany jest do przeprowadzenia procedury identyfikacji dla nowych rachunków. Niemniej w takich okolicznościach procedura identyfikacji rachunku jest ograniczona do rachunków istniejących (zob. punkty 5 i 7). Należy ją przeprowadzić najpóźniej do 31 grudnia po dniu fuzji lub 31 grudnia roku następującego po roku, w którym miała miejsce fuzja (jeśli nastąpiła ona po 30 września dowolnego roku kalendarzowego).

Fuzje i nabycia związane z istniejącymi pieniężnymi umowami ubezpieczenia

Brytyjskie zakłady ubezpieczeń często sprzedają „dawne aktywa” innym spółkom, zwłaszcza gdy nie zajmują się już określonym typem działalności. Jeśli „dawne aktywa” dotyczą istniejących rachunków, spółka przekazująca może nadal bazować na pierwotnej identyfikacji spółki przyjmującej. Jeżeli spółka przyjmująca miała zakaz sprzedaży usług do Stanów Zjednoczonych (zob. punkt 5.1), polityka nie znajduje zastosowania, natomiast spółka przekazująca nie jest zobowiązana do prowadzenia dalszych procedur sprawdzających.

4.20 Ustalenie rezydencji dla celów podatkowych

Przepisy brytyjskie [Regulacja 6 (1) (b)] wymagają od raportujących instytucji finansowych wprowadzenia i realizacji działań na rzecz ustalenia rezydencji dla celów podatkowych odnośnie do **wszystkich** posiadaczy rachunków (nie tylko osób amerykańskich).

Wymóg dotyczy nowych rachunków założonych przez nowych i istniejących klientów najpóźniej 1 września 2013 roku. Instytucje finansowe mają prawo stosować systemy gromadzenia i przechowywania danych dotyczących rezydencji podatkowej posiadaczy rachunków (od 1 września 2013 r.) – w oczekiwaniu na kolejne umowy typu FATCA, np. takie, których zapisy zgodne będą z oczekiwanymi postanowieniami Globalnych Norm w zakresie Automatycznej Wymiany Informacji. Powinno to doprowadzić do maksymalnego uszczuplenia kosztów wdrożeniowych i umożliwić zachowanie zgodności z przepisami w dziedzinie ochrony danych.

Urząd HMRC wymaga, by wdrożenie stosownych systemów nastąpiło do 31 maja 2016 roku. Powinny one obejmować dane dotyczące wszystkich rachunków raportowanych w odniesieniu do roku kończącego się 31 grudnia 2015 r. Jeśli chodzi o rachunki założone najwcześniej 1 stycznia 2016 roku, dane muszą być gotowe do wykorzystania przed końcem roku kalendarzowego, w którym został założony rachunek.

Instytucje finansowe będą nadal zobowiązane wypełniać obowiązki sprawozdawcze wynikające z Umowy i realizować procedury sprawdzające określone w przyszłych regulacjach

brytyjskich, a także przestrzegać zapisów przyszłych porozumień typu FATCA podpisanych przez Wielką Brytanię.

Zapisy regulacyjne zezwalają instytucjom finansowym gromadzić dane dotyczące rezydencji podatkowej posiadaczy istniejących rachunków (na dzień 1 września 2013 roku). Mowa tu m.in. o prawie instytucji finansowej do domagania się od klienta przedstawienia oświadczenia posiadacza rachunku i innych dowodów potwierdzających status rezydenta dla celów podatkowych w danej chwili. Przykładami takich dowodów mogą być: certyfikat rezydencji podatkowej lub inne szczegóły takie jak lokalny numer identyfikacji podatkowej w jurysdykcji, gdzie dana osoba posiada status rezydenta dla celów podatkowych.

Przykład

W dniu 1 września 2013 roku instytucja finansowa prowadzi działania na rzecz ustalenia rezydencji podatkowej posiadaczy rachunków. Nowy klient otwiera rachunek w instytucji finansowej dnia 2 września 2013 r. Instytucja prosi klienta o podanie rezydencji podatkowej i lokalnego numeru identyfikacji podatkowej. Klient twierdzi, że jest rezydentem dla celów podatkowych na Wyspie Man i podaje państwowy numer ubezpieczenia. Chociaż 2 września 2013 r. nie istnieją wymagania sprawozdawcze względem rezydentów Wyspy Man, w myśl zapisów Regulacji 6 (1) (b) instytucji finansowej przysługuje prawo zachowania tych danych.

Prowadząc działania na rzecz ustalenia rezydencji podatkowej, należy przestrzegać ram czasowych podanych w konkretnej umowie.

Przykład

Nowy klient otwiera rachunek 7 lipca 2014 r. W tym dniu instytucja finansowa nie ma możliwości systemowych, by zapisać dane dotyczące rezydencji podatkowej klienta. Po uzyskaniu stosownych informacji od klienta instytucja finansowa jest zobowiązana do wdrożenia systemu zapisu danych najpóźniej do 31 maja 2016 roku.

5. Istniejące rachunki indywidualne

Istniejący rachunek indywidualny to rachunek finansowy prowadzony przez instytucję finansową na dzień 30 czerwca 2014 r. Istniejące rachunki dzielą się na cztery kategorie zależące od salda. Oto one:

- rachunki finansowe poniżej progu wyłączenia;
- pieniężne umowy ubezpieczenia i umowy renty, których nie można sprzedać rezydentom Stanów Zjednoczonych;
- rachunki o niższej wartości;
- rachunki o wysokiej wartości.

5.1 Wyłączenia progowe dotyczące istniejących rachunków indywidualnych

Przepisy brytyjskie mówią o tym, że instytucja finansowa ma obowiązek identyfikacji i raportowania wszystkich rachunków raportowanych.

Zapisy umowy przewidują wyłączenia dotyczące niektórych rachunków, oparte o określone progi uzależnione od decyzji co do ich usunięcia. Prawodawstwo brytyjskie dokonało odwrócenia tego wymogu, co oznacza, że żadne progi nie obowiązują, jeśli instytucja finansowa nie podejmie decyzji o zastosowaniu stosownych wyłączeń progowych określonych w Umowie – w ramach weryfikacji i identyfikacji istniejących rachunków indywidualnych.

Wybór może dotyczyć wszystkich rachunków finansowych lub ściśle określonej grupy rachunków (np. w oparciu o linię biznesową lub lokalizację, w której prowadzony jest rachunek). Forma i zasady wyboru nie zostały do końca ustalone. Urząd HMRC przeprowadzi konsultacje z

przedstawicielami biznesu w celu określenia najwłaściwszego podejścia.

Jeśli instytucja finansowa dokona wyboru, następujące rachunki nie podlegają weryfikacji, identyfikacji ani raportowaniu do urzędu HMRC:

- wszystkie rachunki depozytowe, których saldo nie przekracza 50 000 USD;
- istniejące rachunki indywidualne, których saldo nie przekracza 50 000 USD w dniu 30 czerwca 2014 r. - chyba że później (tzn. na dzień 31.12.2015 lub w kolejnym roku) stały się rachunkami o wysokiej wartości;
- istniejące rachunki indywidualne zaliczane do pieniężnych umów ubezpieczenia lub do umów renty, których saldo nie przekracza 250 000 USD w dniu 31 czerwca 2014 r. - chyba że później (tzn. na dzień 31.12.2015 lub w kolejnym roku) stały się rachunkami o wysokiej wartości;

Jeśli instytucja finansowa nie zdecyduje się na stosowanie wyłączeń progowych, będzie musiała dokonać weryfikacji wszystkich istniejących rachunków indywidualnych.

5.2 Istniejące pieniężne umowy ubezpieczenia lub umowy renty, których nie można sprzedać rezydentom amerykańskim

Istniejące pieniężne umowy ubezpieczenia lub umowy renty, których nie można sprzedać rezydentom amerykańskim z powodu ograniczeń prawnych lub regulacyjnych, nie podlegają weryfikacji, identyfikacji ani raportowaniu. To samo dotyczy podobnych polis ubezpieczeniowych gwarantowanych trustem lub przekazanych na rzecz trustu najpóźniej w dniu 30 czerwca 2014 roku. Wyłączenie może zostać zastosowane tylko pod warunkiem spełnienia dwóch poniższych kryteriów:

- pieniężne umowy ubezpieczenia lub umowy renty kontrolowane przez instytucję finansową nie mogą zostać sprzedane do Stanów Zjednoczonych bez stosownych uprawnień prawnych lub regulacyjnych; **oraz**
- produkty objęte są raportowaniem lub odciąganiem podatku w myśl prawa brytyjskiego.

W Wielkiej Brytanii nie ma takiego prawa, które uniemożliwiłoby sprzedaż pieniężnych umów ubezpieczenia czy umów renty rezydentom amerykańskim. Uznaje się, że sprzedaż umów rezydentom amerykańskim została skutecznie uniemożliwiona, jeżeli szczególne towarzystwo ubezpieczeniowe wystawiające polisę (bez uwzględnienia oddziałów amerykańskich) nie posiada licencji na jej sprzedaż w dowolnym stanie USA i nie zostało zarejestrowane przez Amerykańską Komisję Papierów Wartościowych i Giełd.

W myśl prawa brytyjskiego istniejące umowy tego typu podlegają raportowaniu lub odciąganiu podatku w ramach jednego z poniższych mechanizmów:

- raportowanie zdarzeń powodujących powstanie obowiązku podatkowego;
- mechanizm I-E (dochód minus koszty);
- odliczenie podatku podstawowego od udziałów w rencie dożywotniej.

Przenoszenie istniejących umów ubezpieczenia

W sytuacji przeniesienia na inną osobę istniejącej pieniężnej umowy ubezpieczenia mamy do czynienia z powstaniem nowego rachunku. Celem jest tu zapewnienie, by istniejące umowy ubezpieczeniowe objęte cesją po 1 lipca 2014 roku na rzecz osób amerykańskich zostały poddane właściwej identyfikacji i sprawozdawczości (w razie potrzeby).

Po uzyskaniu wiedzy przez instytucję finansową o realizacji cesji, instytucja ta jest zobowiązana przeprowadzić procedurę sprawdzającą dla nowego rachunku. W przypadku braku możliwości uzyskania stosownego oświadczenia posiadacza rachunku, należy go traktować jako rachunek

raportowany.

5.3 Rachunki raportowane

W przypadku gdy instytucja finansowa stwierdziła występowania US indicia (zob. punkt 5.5) i znakom tym nie udało się zaprzeczyć, rachunki istniejące są rachunkami raportowanymi – chyba że nie uznaje się ich za rachunki finansowe (zob. 3.11).

W sytuacji, gdy istniejący rachunek o niższej wartości lub rachunek o wysokiej wartości zostają zamknięte przed przeprowadzeniem przez instytucję finansową procedury sprawdzającej, rachunki te podlegają weryfikacji. Jeżeli – w wyniku przeprowadzenia procedury sprawdzającej – okazuje się, że dane konto jest rachunkiem raportowanym, instytucja finansowa ma obowiązek przekazać informacje o zamkniętym rachunku zgodnie z opisem w punkcie 9. Nie dotyczy to rachunków zamkniętych przed 30 czerwca 2014 roku.

Jeżeli rachunek zamknięto do 1 lipca 2014 roku, zaś instytucja finansowa nie ma już relacji kontraktowych z jego posiadaczem, czyli nie jest w stanie podjąć działań w związku z wykryciem US indicia albo istnieje niskie prawdopodobieństwo, iż otrzyma odpowiedź na zapytania skierowane do posiadacza rachunku, rachunek należy traktować jako rachunek raportowany w danym roku sprawozdawczym.

Wymogi sprawozdawcze dla rachunków depozytowych mogą się zmieniać co roku, nawet jeśli posiadacz pozostaje osobą amerykańską. To, czy rachunek depozytowy jest raportowany, zależy od przekroczenia (bądź nie) w saldzie lub wartości progu sprawozdawczego (50 000 USD).

Przykład 1

Rachunek depozytowy należący do osoby amerykańskiej, gdzie saldo wynosi 65 000 USD na dzień 31 grudnia jest rachunkiem raportowanym. W roku następnym następuje wyciągnięcie z tego rachunku sporej kwoty, w wyniku czego saldo zmniejszyło się do kwoty 20 000 USD na dzień 31 grudnia. Ponieważ wartość rachunku wynosi w tej chwili mniej niż 50 000 USD (próg sprawozdawczy), konto nie podlega obowiązkowi sprawozdawczemu.

5.4 Rachunki o niższej wartości

Są to istniejące rachunki indywidualne, których saldo przekracza 50.000 USD (pieniężne umowy ubezpieczenia) lub 250.000 USD (umowy renty), ale jest niższe niż 1.000.000 USD.

5.5 Wyszukiwanie elektroniczne i rachunki o niższej wartości

Obowiązkiem instytucji finansowej jest weryfikacja danych, które można analizować elektronicznie, w poszukiwaniu wymienionych poniżej US indicia:

- identyfikacja posiadacza rachunku jako obywatela lub rezydenta amerykańskiego;
- jednoznaczne oznaczenie miejsca urodzenia na terenie Stanów Zjednoczonych;
- aktualny adres korespondencyjny lub adres zamieszkania w Stanach Zjednoczonych (w tym adres skrzynki pocztowej);
- aktualny numer telefonu w Stanach Zjednoczonych;
- stałe zlecenie przelewu środków na rachunek prowadzony w Stanach Zjednoczonych;
- aktualne, ważne pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisywania dokumentów udzielone osobie mającej adres w Stanach Zjednoczonych;
- adres do doręczeń lub adres skrzynki pocztowej, który jest jedynym adresem znajdującym się w posiadaniu instytucji finansowej, jeśli chodzi o posiadacza rachunku. Przyjęto, że adresy te nie stanowią US indicia w celu wyszukiwania elektronicznego, ale stanowią US indicia w przypadku weryfikacji dokumentacji papierowej.

Jeśli w wyniku elektronicznego przeszukiwania danych nie zostaną odkryte żadne US indicia, nie ma obowiązku podejmowania dalszych działań w związku z rachunkami o niższej wartości - chyba że nastąpiła zmiana w okolicznościach skutkująca tym, że co najmniej jeden US indycia można powiązać z rachunkiem albo właścicielem rachunku. Jeśli tak się zdarzy, konto staje się rachunkiem raportowanym - chyba że instytucja finansowa podjęła dalsze działania na rzecz weryfikacji US indicia. (zob. punkty 5.6 - 5.11).

Przyjęto, że instytucja finansowa nie ma powodów, by przypuszczać, że status posiadacza rachunku jest niewłaściwy, gdy informacje znajdujące się w jej posiadaniu lub dokumentacji stoją w konflikcie z rezultatami weryfikacji statusu posiadacza rachunku – jeśli nie było to konieczne w ramach procedur opisanych w niniejszej części, ukierunkowanych na przegląd informacji lub dokumentacji.

Przykład 1

Jeśli chodzi o rachunki o niskiej wartości, gdzie obowiązkowe jest tylko elektroniczne wyszukiwanie danych, to w przypadku gdy nie stwierdzono występowania US indicia, instytucja finansowa nie musi wiedzieć, że posiadacz rachunku jest osobą amerykańską, nawet jeśli posiada kopię jego amerykańskiego paszportu. Dotyczy to jednak tylko takich sytuacji, w których instytucja finansowa nie musi przeprowadzać ani nie przeprowadziła weryfikacji dokumentów.

Jeżeli natomiast instytucja finansową wszczęła procedurę weryfikacyjną, stwierdziła występowanie US indicia i podjęła próbę zaprzeczenia im (kontaktując się z posiadaczem rachunku), ale posiadacz rachunku nie zareagował, konta należy traktować jako rachunek raportowany po upływie 90 dni od próby nawiązania kontaktu. Okres 90 dni ma umożliwić posiadaczowi rachunku udzielenie stosownych odpowiedzi i wyjaśnień. Nie stanowi żadnej modyfikacji harmonogramu czasowego określonego w punkcie 5.18.

Pośrednicy kwalifikowani

Brytyjska instytucja finansowa, która zdołała wcześniej ustalić status posiadacza rachunku z myślą o wypełnieniu swoich zobowiązań wynikających z porozumienia o pośrednictwie kwalifikowanym, zagranicznym partnerstwie w dziedzinie pobierania podatków czy zagranicznym truście związanym z pobieraniem należności podatkowych albo z myślą o spełnieniu swych zobowiązań sprawozdawczych w charakterze płatnika amerykańskiego (zgodnie z Rozdziałem 61 Kodeksu IRS), ma prawo polegania na tym statusie w związku z postanowieniami Umowy pod warunkiem, że posiadacz rachunku otrzymał raportowaną płatność w ramach wymienionych wyżej mechanizmów. Instytucja finansowa nie ma obowiązku przeprowadzenia wyszukiwania elektronicznego odnośnie to tych rachunków. Musi jednak wdrożyć stosowne procedury sprawdzające w stosunku do wszystkich pozostałych istniejących rachunków indywidualnych znajdujących się w jej posiadaniu.

5.6 Identyfikacja posiadacza rachunku jako obywatela lub rezydenta amerykańskiego

W przypadku, gdy wykryte US indicia wskazują na to, że posiadacz rachunku jest obywatelem lub rezydentem amerykańskim od urodzenia, rachunek jest raportowany – chyba że instytucja finansowa znajdzie się w posiadaniu **wszystkich** wymienionych niżej dokumentów:

- oświadczenie posiadacza rachunku, z którego wynika, że nie jest on ani obywatelem amerykańskim ani rezydentem amerykańskim dla celów podatkowych; **oraz**
- dowód obywatelstwa kraju innego niż Stany Zjednoczone (np. paszport lub inny dokument tożsamości wydany przez władze państwowe).

5.7 Jednoznaczne miejsce urodzenia na terenie Stanów Zjednoczonych

Jeśli wykrytym US indicia jest jednoznaczne miejsce urodzenia na terenie Stanów

Zjednoczonych, konto jest rachunkiem raportowanym - chyba że instytucja finansowa znajduje się w posiadaniu wszystkich poniższych dokumentów:

- oświadczenia posiadacza rachunku wykazującego, że nie jest on ani obywatelem amerykańskim ani rezydentem amerykańskim dla celów podatkowych.
- dowodu wskazującego na to, że posiadacz rachunku jest obywatelem państwa innego niż USA (może to być na przykład paszport lub inny dokument tożsamości wydany przez władze państwowe); **oraz**
- kopii certyfikatu potwierdzającego utratę amerykańskiego obywatelstwa lub wiarygodnego wyjaśnienia, tudzież przyczyny, dla której posiadacz rachunku nie posiada takiego certyfikatu pomimo zrzeczenia się amerykańskiego obywatelstwa; lub przyczyny, dla której posiadacz rachunku nie uzyskał amerykańskiego obywatelstwa z chwilą narodzin.

5.8 Aktualny adres pocztowy/zamieszkania w Stanach Zjednoczonych

Jeśli wykrytym US indicia jest aktualny adres korespondencyjny i/ lub adres stałego zameldowania w Stanach Zjednoczonych, rachunek jest rachunkiem raportowanym - chyba że instytucja finansowa z Wielkiej Brytanii znajduje się w posiadaniu jednego z poniższych dokumentów:

- oświadczenia posiadacza rachunku wykazującego, że nie jest on ani obywatelem amerykańskim ani amerykańskim rezydentem dla celów podatkowych;
- dowodu wskazującego na to, że posiadacz rachunku jest obywatelem państwa innego niż USA (zob. punkt 4.2)

5.9 Przynajmniej jeden amerykański numer telefonu powiązany z rachunkiem

Jeśli wykrytym US indicia jest przynajmniej jeden amerykański numer telefonu powiązany z rachunkiem, rachunek podlega sprawozdawczości – chyba że brytyjska instytucja finansowa znajduje się w posiadaniu następujących dokumentów:

- jeśli wszystkie numery telefonów powiązanych z rachunkiem są numerami amerykańskimi
- oświadczenia posiadacza rachunku wykazującego, że nie jest on ani obywatelem amerykańskim ani amerykańskim rezydentem dla celów podatkowych;
- dowodu wskazującego na to, że posiadacz rachunku jest obywatelem państwa innego niż USA (zob. punkt 4.2)

W przypadku, gdy istnieją zarówno amerykańskie jak i nieamerykańskie numery telefonów powiązane z rachunkiem:

- oświadczenie posiadacza rachunku stwierdzające, że nie jest on ani obywatelem amerykańskim ani rezydentem amerykańskim dla celów podatkowych; lub
- dopuszczalne dokumenty potwierdzające nieamerykański status posiadacza rachunku (zob. punkt 4.2.)

Jeśli istnieje niepewność co do tego, czy numer telefonu jest amerykański (np. numer telefonu komórkowego) instytucja finansowa podejmuje kroki (zgodnie z wymogami procedury sprawdzającej stosowanej w przypadku danego rachunku) prowadzące do ustalenia, czy numer telefonu jest amerykański czy też nie. Jeśli status numeru jest niepewny, nie uznaje się, że mamy do czynienia z amerykańskim numerem telefonu.

Odnosnie do numerów, o których wiadomo, że nie są numerami telefonu (np. stały numer faksu), nie należy ich traktować w kategoriach US indicia. Jeśli jednak występują jakiegokolwiek wątpliwości co do funkcji numeru albo jeśli numer spełnia kilka funkcji (gdzie jedną z nich jest

funkcja numeru telefonu), numer ten należy traktować jako US indicia (pod warunkiem, że jest to numer amerykański).

5.10 Zlecenia stałe przelewu środków na rachunek prowadzony w Stanach Zjednoczonych

Jeżeli w czasie prowadzenia weryfikacji odnotowano zlecenia stałe przelewu środków na rachunek prowadzony w Stanach Zjednoczonych, rachunek należy uznać za raportowany – chyba że brytyjska instytucja finansowa znajduje się w posiadaniu:

- i. oświadczenia posiadacza rachunku wykazującego, że nie jest on ani obywatelem amerykańskim ani rezydentem amerykańskim dla celów podatkowych; oraz
- ii. dopuszczalnej dokumentacji dowodowej stanowiącej o tym, iż posiadacz rachunku nie jest obywatelem amerykańskim. Zob. punkt 4.

Ze stałym poleceniem zapłaty mamy również do czynienia wtedy, gdy posiadacz rachunku zlecił instytucji finansowej wykonywanie powtarzalnych przelewów na inne konto, które można wyraźnie określić jako rachunek prowadzony w Stanach Zjednoczonych.

Przyjęto, że pojedyncze zlecenie przelewu środków nie jest zleceniem stałym, nawet jeśli wydano je na długo przed wykonaniem przelewu.

5.11 Aktualne ważne pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisu / adres do doręczeń lub adres skrzynki pocztowej

Jeśli wykrytym US indicia jest aktualne ważne pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisu przekazane osobie posiadającej adres w USA, amerykański adres do doręczeń lub adres skrzynki pocztowej w Stanach Zjednoczonych, który jest jedynym adresem posiadacza rachunku znajdującym się w posiadaniu instytucji finansowej, konto jest rachunkiem raportowanym - chyba że instytucja finansowa z Wielkiej Brytanii znajduje się w posiadaniu jednego z poniższych dokumentów:

- oświadczenia posiadacza rachunku wykazującego, że nie jest on ani obywatelem amerykańskim ani rezydentem amerykańskim dla celów podatkowych;
- dopuszczalnej dokumentacji dowodowej stanowiącej o tym, iż posiadacz rachunku nie jest obywatelem amerykańskim. Zob. punkt 4.2.

5.12 Rachunki o wysokiej wartości

Są to istniejące rachunki indywidualne, których zsumowane saldo lub wartość przekracza 1 000 000 USD na dzień 31 czerwca 2014 r. lub 31 grudnia 2015 r. lub 31 grudnia w latach kolejnych. Chodzi o łączną kwotę dotyczącą wszystkich rachunków znajdujących się w posiadaniu danej osoby (w miarę dopuszczenia przez systemy) (zob. 4.14).

5.13 Wyszukiwanie elektroniczne i rachunki o wysokiej wartości

Obowiązkiem instytucji finansowej jest dokonywanie przeglądu danych, które można analizować elektronicznie tak samo jak w przypadku kont o niższej wartości.

Niemniej instytucja finansowa, która wcześniej uzyskała dokumenty od posiadacza istniejącego rachunku indywidualnego w celu ustalenia jego statusu oraz:

- wywiązania się z obowiązków wynikających z umowy zawartej z pośrednikiem kwalifikowanym (umowy QI), spółką odprowadzającą podatek u źródła czy trustem odprowadzającym podatek u źródła, albo
- wywiązania się z obowiązków sprawozdawczych wynikających z funkcjonowania w charakterze płatnika USA (w myśl zapisów rozdziału 61 kodeksu),

nie musi prowadzić elektronicznego przeszukiwania danych ani wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej w związku z kontami, gdzie posiadacz rachunku otrzymał raportowaną płatność w ramach wymienionej wyżej mechanizmów.

Każda instytucja finansowa z Wielkiej Brytanii należąca do tej kategorii ma jednak obowiązek przeprowadzenia procedury zapytania opiekuna klienta (zob. 5.16) - jeśli analizowane konta są istniejącymi rachunkami o wysokiej wartości.

5.14 Wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej i rachunki o wysokiej wartości

Wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej nie jest obowiązkowe, jeśli da się wyszukiwać elektronicznie dane dotyczące:

- narodowości lub miejscu zamieszkania posiadacza rachunku;
- adresu miejsca zamieszkania posiadacza rachunku oraz aktualnego adresu pocztowego, znajdującego się w aktach raportującej instytucji finansowej;
- aktualnego numeru telefonu posiadacza rachunku, jeżeli jest dostępny ;
- istnienia stałego zlecenia przelewu środków z rachunku na inny rachunek ;
- aktualnego adresu do doręczeń lub adresu skrzynki pocztowej dla posiadacza rachunku
- pełnomocnictwie lub upoważnieniu do podpisywania dokumentów, jeżeli w odniesieniu do rachunku takowe istnieją.

Wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej, powinno obejmować analizę głównego rejestru klienta oraz następujących dokumentów związanych z rachunkiem (jeśli nie znajdują się one w aktach klienta) uzyskanych przez instytucję finansową w ciągu ostatnich pięciu lat.

- najnowszy materiał dowodowy zebrany dla rachunku,
- najnowsza umowa i dokumentacja założenia rachunku,
- najnowsza dokumentacja uzyskana przez instytucję finansową w celu przeprowadzenia procedury AML/KYC lub innych czynności regulacyjnych,
- formularze dotyczące aktualnego pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisywania dokumentów, oraz
- aktualne zlecenia stałe przelewu środków.

Informacje te należy sprawdzić pod kątem występowania US indicia określonych w punkcie 5.5.

Instytucja finansowa może opierać się na wynikach weryfikacji rachunków o wysokiej wartości, przeprowadzonej w jej imieniu przez stronę trzecią (np. doradcę finansowego) – jeżeli z podpisanego kontraktu wynika, iż dystrybutor ma obowiązek przeprowadzenia weryfikacji.

5.15 Wyjątki

Instytucja finansowa nie jest zobowiązana do przeprowadzenia wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej odnośnie do istniejących rachunków indywidualnych, gdzie posiada deklarację podatkową i odpowiednie dowody w postaci dokumentów (zob. punkt 4.2) określających nieamerykański status posiadacza rachunku.

5.16 Opiekun klienta

Oprócz wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej i przeprowadzenia wyszukiwania

elektronicznego rekordów w bazie danych instytucja finansowa powinna także określić, czy któryś z opiekunów klienta związanych z określonym rachunkiem (wlicza się tu rachunki zsumowane) posiada wiedzę, która może pomóc w ustaleniu, czy posiadacz konta jest szczególną osobą amerykańską. Jeśli opiekun klienta wie, że posiadacz rachunku jest szczególną osobą amerykańską, rachunek jest rachunkiem raportowanym - chyba że US indicia można zaprzeczyć.

W tym kontekście opiekun klienta jest kierownikiem lub pracownikiem instytucji finansowej, który stale odpowiada za konkretnych posiadaczy rachunków, udziela im porad i wsparcia oraz ogólnie zajmuje się dostarczaniem produktów i usług finansowych tym osobom.

Instytucja finansowa musi też stosować procedury służące uwzględnianiu zmian okoliczności związanych z rachunkami indywidualnymi o wysokiej wartości. Chodzi o zmiany w okolicznościach znane opiekunowi klienta, dotyczące statusu posiadacza rachunku.

Przykład 1

Jeśli opiekun klienta dowiaduje się, że posiadacz rachunku ma nowy adres korespondencyjny w USA, stanowi to zmianę w okolicznościach prowadzącą do tego, że instytucja finansowa musi przygotować stosowny raport albo uzyskać dokumentację zaprzeczającą US indicia.

Wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej i wyszukiwanie elektronicznych rekordów w bazie danych przeprowadza się raz dla każdego rachunku o wysokiej wartości, ale odpowiedzialność opiekuna klienta w dziedzinie gromadzenia faktów dotyczących statusu posiadacza rachunku lub agregacji kont ma charakter stały i ciągły (zob. 4.14).

5.17 Skutki ustalenia występowania US indicia

W przypadku wykrycia przynajmniej jednego US indicia w wyniku przeglądu, gdzie znakowi temu nie da się zaprzeczyć, instytucja finansowa musi traktować dany rachunek jako rachunek raportowany w Stanach Zjednoczonych- w roku bieżącym i latach przyszłych. Jeśli w wyniku wyszukiwania elektronicznego, wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej i przeprowadzenia procedury zapytania opiekuna klienta nie zostaną wykryte żadne US indicia, nie ma konieczności podejmowania dalszych działań - chyba że zajdzie zmiana w okolicznościach.

Jeżeli nastąpiła zmiana w okolicznościach skutkująca skojarzeniem co najmniej jednego US indicia z rachunkiem (a znakowi temu nie da się zaprzeczyć), konto staje się rachunkiem raportowanym w Stanach Zjednoczonych w roku wystąpienia zmiany okoliczności i we wszystkich latach następnych. Dotyczy to wszystkich rachunków tego typu oprócz rachunków depozytowych (zob. punkt 5.3) - chyba że posiadacz rachunku przestaje być obywatelem amerykańskim lub amerykańskim rezydentem dla celów podatkowych.

W przypadku, gdy instytucja finansowa rozpoczęła weryfikacje, ustalono występowanie US indicia i podjęto próbę zaprzeczenia im poprzez nawiązanie kontaktu z posiadaczem rachunku, ale ten nie zareagował, rachunek staje się raportowany w ciągu 90 dni od nawiązania kontaktu. Okres ten ustalono ze względu na umożliwienie posiadaczowi rachunku udzielenia stosownych informacji.

5.18 Czas trwania weryfikacji

Rachunki o niższej wartości

Przegląd istniejących rachunków, które są rachunkami o niższej wartości na dzień 30 czerwca 2014 roku musi zostać zakończony do 30 czerwca 2016 roku.

Jeśli chodzi o istniejące rachunki o niższej wartości, które uznano za rachunki raportowane, obowiązek ten stosuje się wobec nich począwszy od roku, w którym uznano, że rachunek podlega obowiązkowi sprawozdawczemu.

Przykład 1

W marcu 2015 r. prowadzona jest procedura sprawdzającym na rachunku o niższej wartości. W jej wyniku stwierdza się, że konto jest rachunkiem raportowanym. Obowiązkiem instytucji finansowej jest wtedy przygotowanie stosownego raportu dotyczącego rachunku za rok kończący się 31 grudnia 2015 r. i lata następne.

Rachunki o wysokiej wartości

Przegląd istniejących rachunków, które są rachunkami o wysokiej wartości na dzień 30 czerwca 2014 roku musi zostać zakończony do 30 czerwca 2015 roku.

Rachunek o wysokiej wartości staje się raportowany w roku, w którym nastąpiła stosowna identyfikacja. Po wykonaniu weryfikacji dat odnoszących się do Umowy nie ma obowiązku raportowania istniejących rachunków o wysokiej wartości za lata ubiegłe.

Przykład 1

W kwietniu 2015 r. prowadzona jest procedura sprawdzająca na rachunku o wysokiej wartości. W jej wyniku stwierdza się, że rachunek jest raportowany. Obowiązkiem instytucji finansowej jest przygotowanie stosownego raportu dotyczącego rachunku tylko za rok kalendarzowy 2015 i lata następne.

W przypadku, gdy saldo rachunku nie przekracza 1.000.000 USD na dzień 30 czerwca 2014, nie ma konieczności prowadzenia rozszerzonej weryfikacji dopóki saldo nie przekroczy tej kwoty na dzień 31 grudnia 2015 r. lub 31 grudnia w latach następnych. Natomiast jeśli rachunek osiągnie wysoką wartość na któryś z tych dni, instytucja finansowa będzie zobowiązana przeprowadzić procedury opisane dla rachunków o wysokiej wartości do 30 czerwca roku następnego.

Przykład 2

Saldo na rachunku indywidualnym wynosi ponad 1.000.000 USD, co ustalono w wyniku weryfikacji przeprowadzonej w dniu 31 grudnia 2015 roku. Rachunku nie uznaje się za raportowany do 6 czerwca 2016 r. Instytucja finansowa jest zobowiązana do raportowania tego rachunku tylko za rok kalendarzowy 2016 i lata następne.

6. Nowe rachunki indywidualne

Nowym rachunkiem indywidualnym jest każde konto utworzone w dniu 1 lipca 2014 lub później.

6.1 Wyłączenia progowe dotyczące nowych rachunków indywidualnych

Zgodnie z przepisami brytyjskimi instytucja finansowa musi dokonać identyfikacji i raportowania odnośnie do wszystkich rachunków raportowanych. Zapisy umowy przewidują wyłączenia dotyczące niektórych rachunków, oparte o określone progi uzależnione od decyzji co do ich usunięcia. Prawodawstwo brytyjskie dokonało odwrócenia tego wymogu, co oznacza, że żadne progi nie obowiązują, jeśli instytucja finansowa nie podejmie decyzji o zastosowaniu stosownych wyłączeń progowych określonych w Umowie – w ramach weryfikacji i identyfikacji istniejących rachunków indywidualnych.

Decyzja może dotyczyć wszystkich rachunków finansowych bądź wyraźnie oznaczonej grupy kont (np. rachunki prowadzone przez linię biznesową).

Formuła decyzji i zasady jej dotyczące nie zostały jeszcze ściśle określone. Urząd HMRC omówi z przedstawicielami biznesu najbardziej dogodne podejście.

Prawo zezwala instytucjom finansowym stosować następujące wyłączenia przy przeglądzie i identyfikacji istniejących rachunków indywidualnych.

- Weryfikacji, identyfikacji ani sprawozdawczości nie podlegają rachunki depozytowe, których saldo nie przekracza 50 000 USD.
- Weryfikacji, identyfikacji ani sprawozdawczości nie podlegają pieniężne umowy

ubezpieczenia, których saldo nie przekracza 50 000 USD.

Jeśli instytucja finansowa nie zdecyduje się zastosować wyłączeń progowych przewidzianych przepisami, ma obowiązek dokonania weryfikacji wszystkich stosownych rachunków - niezależnie od sald - jeśli ich posiadaczami są szczególne osoby amerykańskie.

6.2 Rachunki raportowane

Jeśli ustalono, że posiadacz nowego rachunku indywidualnego jest amerykańskim rezydentem dla celów podatkowych lub obywatelem amerykańskim, jego konto jest rachunkiem raportowanym.

W takiej sytuacji instytucja finansowa powinna posiadać dokumentację zawierającą amerykański NIP. Utrzymywanie amerykańskiego NIP-u może odbywać się w dowolny sposób. Formularz IRS nie jest wymagany.

6.3 Nowe rachunki dla posiadaczy istniejących rachunków

W przypadku, gdy posiadacz istniejącego rachunku chce otworzyć nowy rachunek w tej samej instytucji, nie ma konieczności ponownego gromadzenia informacji na temat tego posiadacza pod warunkiem, że:

- przeprowadzono już procedurę sprawdzającą lub jest ona właśnie prowadzona w ramach limitów czasowych określonych dla rachunków istniejących; **oraz**
- rachunki traktuje się jako konta powiązane albo jako pojedyncze konto czy zobowiązanie dla celów przeprowadzenia procedury sprawdzającej i sprawozdawczej.

Oznacza to, że stosowane standardy wiedzy, zasady dotyczące zmiany w okolicznościach i wymogi sumowania będą dotyczyć wszystkich rachunków znajdujących się w posiadaniu danej osoby. Wynika z tego, że w chwili wystąpienia zmiany w okolicznościach lub gdy instytucja finansowa ma uzasadnione prawo przypuszczać, iż status posiadacza rachunku jest niewłaściwy (odnośnie do analizowanego konta), omawiane normy znajdą zastosowanie odnośnie do wszystkich innych rachunków znajdujących się w posiadaniu danej osoby.

W sytuacji, gdy instytucja finansowa zdecydowała się zastosować wyłączenia progowe, rachunki należy traktować jako konta powiązane dla celów sumowania. Mechanizm ten można także stosować w stosunku do grup, gdzie dokumentacja dotyczy całej grupy. Zob. punkt 4.7

6.4 Identyfikacja nowych rachunków indywidualnych

Odnośnie do rachunków nieobjętych wyłączeniem oraz do tych, które wcześniej kwalifikowały się do zastosowania wyłączenia progowego, ale teraz ich saldo przekracza ustalony limit, instytucja finansowa jest zobowiązana wdrożyć następujące procedury celem ustalenia statusu posiadacza rachunku:

- uzyskać oświadczenie posiadacza rachunku (zob. punkt 4.8) pozwalające ustalić, czy jest on amerykańskim rezydentem dla celów podatkowych; **oraz**
- potwierdzić zasadność oświadczenia posiadacza rachunku na podstawie informacji uzyskanych w związku z założeniem rachunku, w tym dokumentów zgromadzonych w celu przeprowadzenia procedur AML/KYC.

W tym kontekście uznaje się, że obywatel amerykański jest rezydentem amerykańskim dla celów podatkowych - nawet jeśli posiada także status rezydenta dla celów podatkowych w innym państwie.

W przypadku niedostarczenia przez posiadacza stosownego oświadczenia, rachunek uznaje się za raportowany.

Jeżeli dane zgromadzone w trakcie otwierania rachunku zawierają US indicia opisane w punkcie 5.5, rachunek staje się raportowany – chyba że instytucja finansowa podjęła dalsze działania zmierzająca do zaprzeczenia US indicia (zob. punkty 5.8 – 5.11). Proces identyfikacji tych kont powinien zakończyć się w miarę szybko po otwarciu (najlepiej w ramach harmonogramu czasowego związanego z procedurą AML/KYC). Jeśli chodzi o rachunki wcześniej wyłączone ze względu na obowiązujące wyłączenie progowe, ale nieobjęte już takim wyłączeniem, obowiązkiem instytucji finansowej jest ustalenie statusu posiadacza rachunku na tyle wcześnie, by przeprowadzić ewentualne raportowanie odnośnie do roku, w którym rachunek przestał być objęty wyłączeniem.

6.5 Grupowe pieniężne umowy ubezpieczenia lub grupowe umowy renty

Instytucja finansowa może traktować rachunek będący grupową pieniężną umową ubezpieczenia lub grupową umową renty i spełniający określone poniżej kryteria w kategoriach rachunku nieamerykańskiego do dnia, w którym kwota staje się płatna na rzecz pracownika/posiadacza certyfikatu lub beneficjenta – pod warunkiem, że instytucja finansowa otrzymała od pracodawcy zaświadczenie, iż żaden z jego pracowników/posiadaczy certyfikatów (posiadaczy rachunków) nie jest osobą amerykańską.

Instytucja finansowa nie ma obowiązku prowadzenia weryfikacji wszystkich danych związanych z rachunkiem, uzyskanych przez pracodawcę w celu określenia, czy status posiadacza jest wiarygodny.

Wymagane kryteria:

- grupowa pieniężna umowa ubezpieczenia lub grupowa umowa renty została wystawiona na pracodawcę, a jej zapisy obejmują przynajmniej 25% pracowników/posiadaczy certyfikatów; **oraz**
- pracownicy/posiadacze certyfikatów są uprawnieni do otrzymania kwot umownych i powołania beneficjentów sum wypłacanych w razie śmierci pracownika; **oraz**
- łączna suma wypłacana pracownikowi/posiadaczowi certyfikatu nie przewyższa 1.000.000 USD.

6.6 Rachunki znajdujące się w posiadaniu beneficjentów pieniężnej umowy ubezpieczenia, która jest umową ubezpieczenia na życie

Instytucja finansowa może traktować indywidualnego beneficjenta (innego niż właściciel) otrzymującego świadczenie na wypadek śmierci, wynikające z zapisów pieniężnej umowy ubezpieczenia, jako osobę nieamerykańską oraz traktować takie konto jako rachunek nieamerykański – chyba że uczestnicząca instytucja finansowa ma uzasadnione powody, by przypuszczać, iż beneficjent jest osobą amerykańską.

6.7 Poleganie na oświadczeniu posiadacza rachunku oraz dowodach w postaci dokumentów

Jeśli informacje znajdujące się w posiadaniu instytucji finansowej nie zgadzają się z którymś z zaświadczeń albo oświadczeniem posiadacza rachunku lub jeśli instytucja finansowa wyraża uzasadnione przypuszczenie, że oświadczenie lub inne dokumenty są nieprawidłowe, to nie może polegać na takim oświadczeniu ani takiej dokumentacji.

Uznaje się, że instytucja finansowa wyraża uzasadnione przypuszczenie co do nieprawidłowości oświadczenia posiadacza rachunku lub powiązanej dokumentacji, jeżeli przypuszczenie to opiera się na istotnych faktach, które w normalnych warunkach wzbudzałyby wątpliwość ostrożnej osoby

7. Istniejące rachunki podmiotów

Są to rachunki istniejące na dzień 30 czerwca 2014 r.

7.1 Wyłączenia progowe dotyczące istniejących rachunków podmiotów

W myśl prawa brytyjskiego instytucje finansowe mogą same zdecydować, czy stosować wyłączenia progowe w procesie weryfikacji i identyfikacji istniejących rachunków podmiotów. Zapisy umowy przewidują wyłączenia dotyczące niektórych rachunków, oparte o określone progi uzależnione od decyzji co do ich usunięcia. Prawodawstwo brytyjskie dokonało odwrócenia tego wymogu, co oznacza, że żadne progi nie obowiązują, jeśli instytucja finansowa nie podejmie decyzji o zastosowaniu stosownych wyłączeń progowych określonych w Umowie – w ramach weryfikacji i identyfikacji istniejących rachunków podmiotów.

Decyzja ta może dotyczyć wszystkich rachunków finansowych lub wyraźnie określonej grupy kont takich jak rachunki znajdujące się w posiadaniu linii biznesowej.

- W przypadku zastosowania wyłączenia progowego i gdy wartość czy saldo rachunku nie przekracza kwoty 250 000 USD na dzień 30 czerwca 2014 roku, instytucja finansowa nie ma obowiązku weryfikacji, identyfikacji ani raportowania rachunku - dopóki jego wartość nie przekroczy 1 000 000 USD na dzień 31 grudnia 2015 r. lub 31 grudnia w kolejnych latach kalendarzowych.

W przypadku, gdy instytucja finansowa **nie zdecyduje się** - zgodnie z przepisami - zastosować wyłączeń progowych, będzie zobowiązana przeprowadzić przegląd i identyfikację wszystkich istniejących rachunków podmiotów.

Formuła decyzji i zasady wyboru nie zostały jeszcze określone. Urząd HMRC omówi tę kwestię z przedstawicielami biznesu i podejmie decyzję o najbardziej dogodnym podejściu.

7.2 Rachunki raportowane

Rachunek podmiotu jest raportowany tylko, jeśli znajduje się w posiadaniu co najmniej jednego podmiotu, który jest szczególną osobą amerykańską lub pasywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym znajdującym się pod kontrolą przynajmniej jednej osoby będącej obywatelem amerykańskim lub rezydentem amerykańskim dla celów podatkowych.

W przypadku zamknięcia istniejącego rachunku podmiotu przed przeprowadzeniem przez instytucję finansową procedury sprawdzającej rachunek nadal podlega weryfikacji. Jeśli – po jej przeprowadzeniu – okazuje się, że rachunek jest raportowany, instytucja finansowa jest zobowiązana przekazać stosowne informacje (zob. punkt 9). Nie dotyczy to rachunków zamkniętych przed 30 czerwca 2014 roku.

Jeśli posiadacz rachunku jest niefinansowym podmiotem zagranicznym, wszelkie płatności dokonywane na jego rzecz podlegają obowiązkowi sprawozdawczemu. (zob. punkt 9.4).

Osoby kontrolujące definiuje się jako osoby fizyczne sprawujące nadzór nad danym podmiotem. W przypadku trustów chodzi o:

- zarządzających,
- administratorów,
- protektorów (jeśli istnieją),
- beneficjentów, klasy beneficjentów i
- inne osoby fizyczne sprawujące ostateczny nadzór nad trustem.

W przypadku układów prawnych innych niż trust chodzi o osoby na równoważnych lub podobnych stanowiskach. Pojęcie „osoba kontrolująca” należy rozumieć zgodnie z zaleceniami

Grupy ds. Działań Finansowych.

Rachunek podmiotu jest również raportowany, jeśli nie dostarczono oświadczenia posiadacza rachunku albo nie da się ustalić statusu podmiotu na podstawie zgromadzonych informacji bądź publicznie dostępnych danych. W takiej sytuacji rachunek nadal podlega raportowaniu do momentu właściwej identyfikacji statusu podmiotu.

7.3 Standardowe kody branżowe i US indicia dla istniejących podmiotów

Przy określaniu statusu podmiotu instytucja finansowa może polegać nie tylko na standardowych kodach branżowych, ale także na danych zgromadzonych wcześniej w swoim archiwum. W takiej sytuacji standardowe kody branżowe mogą mieć formę dowolnego systemu kodowania stosowanego przez instytucję finansową.

Pojęcie „standardowy kod branżowy” oznacza kod wykorzystywany w systemie stosowanym przez instytucję finansową w celu klasyfikacji posiadaczy rachunków, opartej o rodzaj prowadzonej działalności, w dniu 1 stycznia 2012 r. lub sześć miesięcy po dniu utworzenia instytucji finansowej (w zależności od tego, która z tych dat jest wcześniejsza).

Przykład

Instytucja finansowa stosuje system kodowania funkcjonujący od roku 2010. Ma prawo korzystać z niego w celu określenia statusu wszystkich posiadaczy nowych i istniejących rachunków.

W przypadku korzystania z samego standardowego kodu branżowego instytucja finansowa nie może opierać się tylko na nim w celu ustalenia statusu podmiotu – jeśli ustalono występowanie US indicia (jak niżej) i nie udało się im zaprzeczyć.

Określenie „US indicia” odnośnie do podmiotów oznacza:

- zaklasyfikowanie posiadacza rachunku jako rezydenta amerykańskiego w aktualnej kartotece klienta;
- aktualny amerykański adres zamieszkania lub amerykański adres pocztowy;
- zlecenia stałe dotyczące przekazu środków na amerykański adres lub na konto prowadzone w Stanach Zjednoczonych;
- aktualny numer telefonu podmiotu w Stanach Zjednoczonych przy jednoczesnym braku innego numeru telefonu poza Stanami Zjednoczonymi;
- aktualny numer telefonu podmiotu w Stanach Zjednoczonych przy jednoczesnym istnieniu innego numeru telefonu poza Stanami Zjednoczonymi;
- pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisu udzielone osobie posiadającej adres na terenie Stanów Zjednoczonych;
- adres do doręczeń lub adres skrzynki pocztowej, który jest jedynym adresem, jaki instytucja finansowa posiada w bazie danych dla podmiotu.

Dowody w postaci dokumentów wymagane do zaprzeczenia US indicia związanych ze standardowymi kodami branżowymi

W przypadku występowania opisanych powyżej US indicia instytucja finansowa może traktować podmiot jako nieamerykański tylko pod warunkiem otrzymania oświadczenia posiadacza rachunku (podmiotu) i posiadania dopuszczalnych dowodów w postaci dokumentów potwierdzających nieamerykański status podmiotu (np. akt założycielski spółki).

7.4 Identyfikacja podmiotu jako szczególnej osoby amerykańskiej

Aby stwierdzić, że dany podmiot jest szczególną osobą amerykańską, można korzystać z informacji gromadzonych w celach regulacyjnych i relacyjnych (w tym danych zebranych dzięki

procedurze AML/KYC).

Przykładami świadczącymi o tym, że podmiot jest szczególną osobą amerykańską są m.in.: rejestracja przedsiębiorstwa w Stanach Zjednoczonych, struktura organizacyjna w Stanach Zjednoczonych, amerykański adres.

Jeśli posiadacz rachunku został zidentyfikowany jako szczególna osoba amerykańska, instytucja finansowa ma obowiązek traktowania jego konta jako rachunku raportowanego, chyba że otrzyma oświadczenie posiadacza pozwalające stwierdzić, że nie jest on taką osobą albo ma uzasadnione powody, by uznać (na podstawie posiadanych informacji lub danych dostępnych publicznie), że posiadacz rachunku nie jest szczególną osobą amerykańską.

Art. 1 Umowy przedstawia wykaz wyjątków odnośnie do definicji szczególnej osoby amerykańskiej. Aby uniknąć zbędnej sprawozdawczości, dopuszcza się uzyskanie oświadczenia posiadacza rachunku od podmiotu uważanego za spełniający kryteria definicji. Jednakże dotyczy to jedynie sytuacji, w których instytucja finansowa znajduje się w posiadaniu niewystarczających danych do przeprowadzania wiążących ustaleń.

7.5 Identyfikacja podmiotu jako instytucji finansowej

Aby stwierdzić, że dany podmiot jest instytucją finansową, można korzystać z informacji gromadzonych w celach regulacyjnych i relacyjnych (w tym danych zebranych dzięki procedurze AML/KYC) albo opierać się na numerze GIIN.

Jeśli podmiot jest instytucją finansową (wlicza się tu wyłączone instytucje finansowe wymienione w Załączniku II), jego konto nie jest rachunkiem raportowanym.

7.6 Identyfikacja podmiotu jako wyłączonej instytucji finansowej

Jeśli posiadacz rachunku jest instytucją finansową, ale nie jest ani brytyjską instytucją finansową ani instytucją finansową z jurysdykcji partnerskiej ani uczestniczącą instytucją finansową, należy go traktować jako wyłączonej instytucji finansowej.

Zasada ta znajduje zastosowanie chyba, że podmiot przedstawi oświadczenie posiadacza rachunku stwierdzające, że jest on współpracującą instytucją finansową, zwolnionym uprawnionym odbiorcą, zwolnioną instytucją finansową albo raportującą instytucją finansową może wykazać, iż podmiot jest uczestniczącą instytucją finansową, zarejestrowaną współpracującą instytucją finansową – np. na podstawie numeru GIIN.

Instytucja finansowa może stać się wyłączonej instytucją finansową, jeśli – po stwierdzeniu przypadków istotnego nieprzestrzegania obowiązków – zostanie uznana za taką instytucję przez Urząd Podatkowy Stanów Zjednoczonych (IRS) (zob. punkt 10.2).

Jeśli posiadacz konta jest wyłączonej instytucją finansową, wszelkie płatności dokonywane na jej rzecz podlegają obowiązkowi sprawozdawczemu (zob. punkt 9.3).

7.7 Identyfikacja podmiotu jako niefinansowego podmiotu zagranicznego

Jeśli posiadacz rachunku podmiotu nie został uznany ani za osobę amerykańską ani amerykańską instytucję finansową, instytucja finansowa musi określić, czy podmiot ten jest pasywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym i czy któraś z kontrolujących go osób jest obywatelem amerykańskim lub amerykańskim rezydentem dla celów podatkowych.

Każdy podmiot, który nie jest aktywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym, jest podmiotem pasywnym. (zob. punkt 2.6). Aby określić, czy posiadacz rachunku jest pasywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym, instytucja finansowa ma obowiązek uzyskania oświadczenia posiadacza rachunku w celu ustalenia właściwego statusu - chyba że posiada informacje (albo korzysta z informacji dostępnych publicznie), z których niezbiecie wynika, iż badany podmiot jest aktywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym.

Aby dokonać identyfikacji osób kontrolujących, dopuszcza się możliwość korzystania z informacji gromadzonych w wyniku przeprowadzenia procedur AML/KYC.

Aby stwierdzić, czy osoby kontrolujące pasywny niefinansowy podmiot zagraniczny są amerykańskimi obywatelami albo rezydentami amerykańskimi dla celów podatkowych, instytucje finansowe mogą polegać na:

- informacjach gromadzonych w wyniku przeprowadzenia procedur AML/KYC. Dotyczy to rachunków znajdujących się w posiadaniu co najmniej jednego niefinansowego podmiotu zagranicznego, których saldo nie przekracza 1 000 000 USD;
- oświadczeniu posiadacza rachunku lub osoby kontrolującej w przypadku rachunków znajdujących się w posiadaniu co najmniej jednego niefinansowego podmiotu zagranicznego, których saldo przekracza 1 000 000 USD.

7.8 Czas trwania weryfikacji

Weryfikacja istniejących rachunków podmiotów, których saldo przekracza 250 000 USD na dzień 30 czerwca 2014 roku musi zostać zakończona do 30 czerwca 2016 roku.

Weryfikacja istniejących rachunków podmiotów, których saldo nie przekracza 250 000 USD na dzień 30 czerwca 2014 roku, ale przekracza wartość 1 000 000 USD na dzień 31 grudnia 2015 roku lub dowolnego kolejnego roku, musi zostać zakończona do 30 czerwca roku następnego.

Istniejące rachunki podmiotów uznane za raportowane są raportowane dopiero od roku, w którym nastąpiła właściwa identyfikacja.

8 Nowe rachunki podmiotów

Nowy rachunek podmiotu to taki, który założono w dniu 1 lipca 2014 r. lub później.

W przypadku, gdy nowy rachunek otwiera podmiot, który już jest posiadaczem istniejącego rachunku instytucja finansowa może traktować oba konta – w zakresie prowadzenia procedur sprawdzających – jako jeden rachunek. W takiej sytuacji instytucja finansowa może zdecydować się na zastosowanie procedur identyfikacyjnych i dokumentacyjnych odnośnie do rachunku nowego lub istniejącego – tak, by dokonać klasyfikacji FATCA dla dowolnego nowego rachunku lub rachunków założonych przez ten sam podmiot w dniu 1 lipca 2014 lub później.

8.1 Wyłączenia dotyczące nowych rachunków podmiotów

W stosunku do nowych rachunków podmiotów nie obowiązują wyłączenia progowe, więc nie ma konieczności stosowania zasad agregacji czy konwersji walut.

W przypadku, gdy instytucja finansowa prowadzi rachunki kart kredytowych, nie ma konieczności poddawania ich procedurom weryfikacyjnym, identyfikacyjnym i sprawozdawczym – pod warunkiem, że instytucja finansowa stosuje polityki niepozwalające posiadaczowi rachunku na posiadanie salda kredytowego przewyższającego kwotę 50.000 USD.

8.2 Rachunki raportowane

Posiadacz nowego rachunku podmiotu musi zostać uznany za jedną z jednostek wymienionych poniżej:

- szczególną osobę amerykańską,
- osobę amerykańską inną niż szczególna osoba amerykańska,
- instytucję finansową z Wielkiej Brytanii lub z innej jurysdykcji partnerskiej, lub
- uczestniczącą instytucję finansową, współpracującą zagraniczną instytucję finansową, zwolnionego uprawnionego odbiorcę albo zwolnioną zagraniczną instytucję finansową (warunki te określono we właściwych amerykańskich regulacjach skarbowych), lub
- aktywny albo pasywny niefinansowy podmiot zagraniczny;

- wyłączonej instytucję finansową.

Nowe rachunki podmiotów są raportowane, jeśli istnieje posiadacz, który jest:

- szczególną osobą amerykańską; lub
- pasywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym z przynajmniej jedną osobą kontrolującą, która jest obywatelem amerykańskim lub amerykańskim rezydentem dla celów podatkowych.

Jeśli posiadacz rachunku jest jednym z poniższych, to konto **nie jest** amerykańskim rachunkiem raportowanym:

- osobą amerykańską inną niż szczególna osoba amerykańska;
- brytyjską instytucją finansową lub inną instytucją finansową z jurysdykcji partnerskiej;
- uczestniczącą instytucją finansową, współpracującą instytucją finansową, zwolnionym uprawnionym odbiorcą lub zwolnioną instytucją finansową (w rozumieniu tych pojęć przez właściwe amerykańskie przepisy skarbowe); lub
- aktywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym;
- pasywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym, gdzie żadna osoba kontrolująca nie jest obywatelem amerykańskim ani amerykańskim rezydentem dla celów podatkowych.

8.3 Identyfikacja podmiotu jako instytucji finansowej

Aby stwierdzić, czy posiadacz rachunku jest aktywnym niefinansowym podmiotem zagranicznym, instytucją finansową z Wielkiej Brytanii czy instytucją finansową z jurysdykcji partnerskiej, dopuszcza się możliwość korzystania z informacji udostępnianych publicznie lub danych znajdujących się w posiadaniu instytucji finansowej. Jeśli instytucja finansowa opiera się (w dowolnym celu) na numerze GIIN, musi podjąć się jego weryfikacji względem wykazu zagranicznych instytucji finansowych opublikowanego przez Urząd Skarbowy Stanów Zjednoczonych. W innych przypadkach ustalenie statusu posiadacza rachunku wymaga uzyskania przez instytucję finansową oświadczenia własnego posiadacza rachunku.

8.4 Identyfikacja podmiotu jako wyłączonej instytucji finansowej

Jeśli dany podmiot jest instytucją finansową z Wielkiej Brytanii lub z innej jurysdykcji partnerskiej, zwykle nie wymaga się prowadzenia weryfikacji, podjęcia czynności identyfikacyjnych ani przygotowania raportów. Wyjątkiem jest sytuacja, gdy instytucja finansowa została uznana za wyłączonej instytucją finansową po stwierdzeniu wystąpienia przypadków istotnego nieprzestrzegania obowiązków.

W przypadku, gdy posiadacz rachunku jest instytucją finansową, ale nie z Wielkiej Brytanii bądź innej jurysdykcji partnerskiej ani nie jest uczestniczącą instytucją finansową, należy go traktować w kategoriach wyłączonej instytucji finansowej. Ma to miejsce, chyba że raportująca instytucja finansowa:

- uzyska oświadczenie posiadacza stwierdzające, iż jest współpracującą instytucją finansową, zwolnionym uprawnionym odbiorcą albo zwolnioną instytucją finansową; **lub**
- potwierdzi swój status uczestniczącej instytucji finansowej lub współpracującej instytucji finansowej (np. na podstawie numeru GIIN) (zob. 8.3).

Jeśli posiadacz konta jest wyłączonej instytucją finansową, wszelkie płatności dokonywane na jej rzecz podlegają obowiązkowi sprawozdawczemu (zob. punkt 9.4).

8.5 Identyfikacja posiadacza rachunku podmiotu jako szczególnej osoby amerykańskiej

Jeśli instytucja finansowa uzna, że posiadacz nowego rachunku podmiotu jest szczególnie osobą amerykańską, konto to jest rachunkiem raportowanym, a instytucja będzie zobowiązana uzyskać oświadczenie posiadacza z amerykańskim NIP-em. Oświadczenie posiadacza może być przesłane na formularzu IRS W9 lub podobnym zaakceptowanym formularzu.

8.6 Identyfikacja podmiotu jako niefinansowego podmiotu zagranicznego

Jeśli z oświadczenia posiadacza rachunku wynika, że uznany on został za pasywny niefinansowy podmiot zagraniczny, instytucja finansowa powinna dokonać identyfikacji osób kontrolujących ten podmiot zgodnie z zapisami procedur AML/KYC.

Aby stwierdzić, czy osoby kontrolujące pasywny niefinansowy podmiot zagraniczny są obywatelami amerykańskimi albo rezydentami amerykańskimi dla celów podatkowych, instytucja finansowa składająca sprawozdanie musi uzyskać oświadczenie posiadacza rachunku lub stosowne zaświadczenie od osób kontrolujących.

Jeśli okaże się, że osoby kontrolujące są amerykańskimi obywatelami lub rezydentami amerykańskimi dla celów podatkowych, konto jest rachunkiem raportowanym.

9. Sprawozdania

Po zastosowaniu wymaganych narzędzi, przeprowadzeniu procedury sprawdzającej w stosunku do prowadzonych rachunków i określeniu rachunków raportowanych instytucja finansowa ma obowiązek przesłania sprawozdania dotyczącego określonych kwestii do urzędu HMRC – zgodnie z harmonogramem czasowym przedstawionym w punkcie 9.3.

9.1 Wymagane informacje

Szczególne osoby amerykańskie i osoby kontrolujące rachunki podmiotów

Jeśli chodzi o szczególne osoby amerykańskie znajdujące się w posiadaniu rachunków raportowanych oraz osoby kontrolujące rachunki podmiotów, będące szczególnymi osobami amerykańskimi, dane podlegające obowiązkowi sprawozdawczemu to:

1. Imię i nazwisko
2. Adres
3. Amerykański NIP (jeśli dotyczy)
4. Numer konta odpowiednika funkcyjnego
5. Nazwa i numer identyfikacyjny raportującej instytucji finansowej
6. Saldo lub wartość rachunku na koniec roku kalendarzowego lub innego okresu sprawozdawczego.

Numer rachunku lub funkcjonalny odpowiednik

Jeżeli rachunek raportowany ma unikalny numer identyfikacyjny lub kod, to właśnie te szczegóły powinny zostać przekazane. Chodzi tu o identyfikatory takie jak numer rachunku bankowego, numer polisy (w przypadku ubezpieczeń) i inne nietradycyjne unikalne identyfikatory. Unikalny identyfikator powinien umożliwiać instytucji finansowej identyfikację rachunków raportowanych w przeszłości.

Jeśli rachunek raportowany nie ma unikalnego numeru identyfikacyjnego lub kodu, raportowaniu podlega funkcjonalny odpowiednik. Może to być np. nieunikalny identyfikator związany z klasą udziałów. Nieunikalny identyfikator powinien umożliwić instytucji finansowej identyfikację rachunków raportowanych (znajdujących się w posiadaniu nazwanego posiadacza rachunku) w przeszłości.

W wyjątkowych sytuacjach – jeżeli rachunek raportowany nie ma żadnej formy numeru czy kodu identyfikującego – raportowaniu podlega opis wystarczający do identyfikacji rachunków raportowanych (znajdujących się w posiadaniu nazwanego posiadacza rachunku) w przyszłości.

Rachunki powiernicze

Jeśli konto jest rachunkiem powierniczym, to oprócz powyższych punktów 1-6 wymagane są następujące informacje (odnośnie do roku kalendarzowego lub innego właściwego okresu sprawozdawczego):

- całkowita kwota brutto odsetek wpłaconych na rachunek
- całkowita kwota brutto dywidend wpłaconych na rachunek
- całkowita kwota brutto innych dochodów wpłaconych na rachunek
- całkowity zysk brutto ze sprzedaży lub wykupu nieruchomości, wpłacony na rachunek.

Rachunki depozytowe

Jeśli konto jest rachunkiem depozytowym, to oprócz powyższych punktów 1-6 wymagane są następujące informacje:

- całkowita kwota brutto odsetek wpłaconych na rachunek w roku kalendarzowym lub innym właściwym okresie sprawozdawczym.

Pieniężne umowy ubezpieczenia

Jeżeli rachunek wciąż istnieje na koniec roku, to oprócz powyższych punktów 1-5 wymagane są następujące informacje:

- kwota roczna przekazywana posiadaczowi polisy jako wartość wykupu polisy; **lub**
- wartość wykupu polisy wyliczona przez szczególny zakład ubezpieczeń na dzień 31 grudnia; **oraz**
- wszelkie częściowe wykupy zrealizowane w roku obowiązywania polisy.

Wykupione renty dożywotnie (PLA)

Z racji tego, iż brytyjskie renty PLA nie mają wartości wykupu/gotówkowej, nie istnieje saldo rachunku podlegające obowiązkowi sprawozdawczemu (raportowaniu). Szczególny zakład ubezpieczeń ma jedynie obowiązek podania informacji o kwotach wypłaconych posiadaczowi polisy.

Renty odroczone

W Wielkiej Brytanii renty odroczone mają dwie fazy:

- fazę akumulacji, kiedy to produkt jest podobny do pieniężnej umowy ubezpieczenia i powinien być traktowany w ten sposób w celach sprawozdawczych;
- fazę wypłaty, kiedy to renta staje się rentą PLA i powinna być stosownie traktowana w celach sprawozdawczych.

Pod koniec fazy akumulacji niektóre umowy przewidują opcję realizacji wartości wykupu przez posiadacza rachunku zamiast przekształcania rachunku w rentę PLA; to właśnie ta wartość podlega obowiązkowi raportowemu.

Pozostałe rachunki

Jeśli chodzi o pozostałe rachunki, to oprócz punktów 1-6 przedstawionych powyżej, wymagane są następujące informacje:

- całkowita kwota brutto wpłacona na rachunek, w tym kwota łączna wszelkich płatności związanych z wykupem, zrealizowanych na rzecz posiadacza rachunku w roku kalendarzowym

lub innym stosownym okresie sprawozdawczym.

Zamknięcie i przeniesienie rachunku

W przypadku rachunków depozytowych lub powierniczych, które zostały zamknięte lub przeniesione w całości przez posiadacza w roku kalendarzowym, oprócz punktów 1-5 powyżej obowiązkowe jest podanie następujących danych w stosunku do płatności związanych z rachunkiem:

- płatności i dochody wpłacone na rachunek, opisane wcześniej w niniejszym punkcie, gdy mowa była o rachunkach depozytowych, powierniczych i pozostałych;

- kwota lub wartość wypłacona z rachunku w związku z jego zamknięciem lub przeniesieniem.

W przypadku pieniężnej umowy ubezpieczenia **w całości wykupionej w roku kalendarzowym** szczególny zakład ubezpieczeń musi przekazać urzędowi HMRC informacje o:

- całkowitej kwocie wypłaconej posiadaczowi rachunku lub osobie przez niego wyznaczonej w chwili zamykania rachunku. Wlicza się tu wszelkie płatne odsetki, których płatność nie została przeprowadzona we wcześniejszym terminie.

Co się tyczy rent PLA, jeśli odbiorca renty zmarł lub nastąpiło zakończenie okresu, szczególny zakład ubezpieczeń nie ma dalszych zobowiązań raportowych, jeśli zgon odbiorcy renty nastąpił w dniu poprzedzającym realizację corocznej płatności.

9.2 Wyjaśnienia dotyczące wymaganych informacji

Adres podlegający raportowaniu w odniesieniu do rachunku znajdującego się w posiadaniu szczególnej osoby amerykańskiej to adres zamieszkania posiadacza rachunku odnotowany przez raportującą instytucję finansową albo – w przypadku braku takiego adresu – adres przypisany do konta, wykorzystywany do przekazywania przesyłek pocztowych i w innych celach przez raportującą instytucję finansową. Jeśli chodzi o osoby kontrolujące pasywne niefinansowe podmioty zagraniczne, wymagany adres to adres każdej raportowanej osoby kontrolującej.

Numer identyfikacji podatkowej (NIP)

Jeśli ustalono, że posiadacz rachunku jest osobą amerykańską, instytucja finansowa ma w określonych przypadkach obowiązek uzyskania amerykańskiego NIP-u. Amerykański NIP oznacza amerykański federalny numer identyfikacyjny podatnika. Odnośnie do istniejących raportowanych rachunków indywidualnych amerykański NIP jest potrzebny tylko, jeżeli istnieje w kartotece raportującej instytucji finansowej. Jeśli nie, należy dostarczyć datę urodzenia, ale tylko wtedy, gdy znajduje się ona w posiadaniu raportującej instytucji finansowej. Zgodnie z postanowieniami Umowy urząd HMRC wprowadził prawodawstwo obligujące raportujące instytucje finansowe do uzyskania amerykańskiego NIP-u dla rachunków indywidualnych otworzonych 1 stycznia 2017 roku lub później.

Dla wszystkich nowych rachunków indywidualnych określonych jako rachunki raportowane od dnia 1 lipca 2014 roku instytucja finansowa musi uzyskać oświadczenie posiadacza będącego rezydentem Stanów Zjednoczonych, w tym NIP. Oświadczenie to może zostać przekazane na formularzu IRS (W-9) lub podobnym dopuszczalnym formularzu.

Jeżeli posiadacz rachunku nie dostarczy amerykańskiego NIP-u dotyczącego nowego rachunku indywidualnego albo dowodów świadczących o braku statusu amerykańskiego (a rachunek został aktywowany), konto należy traktować jako rachunek raportowany.

Instytucja finansowa nie jest zobowiązana do sprawdzenia, czy amerykański NIP jest prawidłowy. Nie ponosi odpowiedzialności w przypadku, gdy informacje dostarczone przez daną osobę okażą się nieprawidłowe, a instytucja finansowa nie mogła o tym wiedzieć.

Numer rachunku

Numer rachunku, który należy podać odnośnie do określonego konta to numer identyfikacyjny przypisany rachunkowi lub inny numer wykorzystywany przez instytucję finansową w celu identyfikacji konta.

Saldo lub wartość rachunku

Saldo lub wartość rachunku podaje się w dolarach amerykańskich lub walucie denominacji rachunku.

Rachunki depozytowe

Saldo lub wartość rachunku depozytowego to wartość wykazana na dzień 31 grudnia, chyba że konto zostało wcześniej zamknięte.

Przykład 1

Dla raportowanego rachunku depozytowego raportowane saldo to wartość wykazana na dzień 31 grudnia 2014 roku. Sprawozdawczość następuje w roku 2015.

Pozostałe rachunki finansowe

Wartość wykazana na dzień 31 grudnia roku objętego sprawozdawczością albo – jeśli wykazanie to nie jest możliwe – normalny dzień wyceny rachunku, najbliższy dacie 31 grudnia.

Przykład 2

W przypadku, gdy szczególny zakład ubezpieczeń dokonuje wyceny w rocznicę polisy: jeśli polisę zawarto np. 3 sierpnia 2013 roku, jej wycena ma miejsce 2 sierpnia 2014 roku. Jeśli data ta wychodzi poza próg sprawozdawczy, raportowaniu podlega wartość określona na dzień 2 sierpnia 2014 roku (za rok kończący się 31 grudnia 2014 r.). Raport do HMRC trzeba wysłać w roku 2015.

Jeśli dzień 31 grudnia wypada w weekend albo dzień wolny od pracy, należy podać wartość z ostatniego dnia roboczego przed 31 grudnia.

Saldo lub wycena rachunku finansowego to saldo lub wartość wyliczona przez instytucję finansową w celu sprawozdawczym (odnośnie do posiadacza rachunku).

Saldo lub wartość udziałów w kapitale to wartość wyliczona przez instytucję finansową z myślą o jak najczęstszym określaniu wartości, natomiast saldo czy wartość udziałów w wierzytelnościach to kwota zasadnicza.

Saldo lub wartość rachunku nie może być ograniczona zobowiązaniami posiadacza rachunku związanymi z rachunkiem lub aktywami utrzymywanymi na rachunku. Nie może też być ograniczona żadnymi opłatami, karami czy innymi kosztami, za które odpowiada ewentualnie posiadacz w związku z rozwiązaniem, przeniesieniem, wykupem czy likwidacją rachunku lub pobraniem z niego środków.

Rachunki wspólne

W przypadku rachunków wspólnych bierze się pod uwagę całe saldo lub całą wartość rachunku. Dotyczy to każdego posiadacza.

Przykład 3

Jeżeli saldo lub wartość rachunku wspólnego wynosi 100.000 USD, a jeden z jego posiadaczy jest szczególną osobą amerykańską, osobie tej przypisuje się całą kwotę 100.000 USD.

Gdyby obaj posiadacze byli szczególnymi osobami amerykańskimi, każdemu z nich przypisano by kwotę 100.000 USD i raportowanie byłoby obowiązkowe w stosunku do obydwu osób.

Zamknięcie rachunku

Proces zamykania rachunków przebiega niejednorodnie w różnych instytucjach i odnośnie do różnych produktów i kont. Chodzi o to, by zarejestrować kwotę wypłaconą z rachunku w związku z zamknięciem, a nie o to, by wskazać na saldo rachunku w momencie zamknięcia. Obowiązuje domniemanie, iż saldo zostanie zmniejszone przed momentem zamknięcia. Z tych względów instytucja finansowa może:

- dokonać rejestracji salda w ciągu 5 dni od chwili otrzymania polecenia od posiadacza rachunku, dotyczącego zamknięcia rachunku; **lub**

- dokonać rejestracji ostatniego dostępnego salda widocznego po otrzymaniu polecenia zamknięcia rachunku - jeśli instytucja finansowa nie jest w stanie zarejestrować wartości rachunku w momencie otrzymania polecenia. Wlicza się tu saldo obowiązujące przed datą otrzymania polecenia zamknięcia rachunku (jeśli to właśnie to saldo jest dostępne i najbardziej aktualne). Dla rachunków zamykanych w wyniku przeniesienia środków do innego banku: saldo wyliczone jako wartość transferowana w ramach usługi BAC odnoszącej się do zmiany kont.

9.3 Harmonogram czasowy przesyłania sprawozdań

Rok raportowania	zakres podmiotowo-osobowy	Informacje, które należy przekazać	Data przesyłania sprawozdania do urzędu HMRC
2014	<ul style="list-style-type: none"> • każda szczególna posiadająca rachunek raportowany lub <ul style="list-style-type: none"> • będąca osobą kontrolującą rachunek	<ul style="list-style-type: none"> • Imię i nazwisko • Adres • Amerykański NIP (jeśli dotyczy) albo DoB dla rachunków istniejących • Numer rachunku lub odpowiednik funkcjonalny • Nazwa i numer raportującej instytucji finansowej • Saldo lub wartość	31.05.2015
2015 Jak w 2014, oraz następujące dane	<ul style="list-style-type: none"> • Rachunki powiernicze • Rachunki depozytowe • Inne rachunki	<ul style="list-style-type: none"> • Całkowita kwota brutto odsetek; • Dochodów wpłaconych na rachunek • Całkowita kwota brutto odsetek wpłaconych na rachunek w roku kal. Lub innym okresie spraw. • Całkowita kwota brutto wpłacona na rachunek, w tym łączna suma płatności związanych z wykupem, przekazywanych posiadaczowi rachunku w roku kalendarzowym lub	31.05.2016

		innym okresie sprawozdawczym	
2016 Jak w 2015, oraz nast. info.	Rachunki powiernicze	Całkowite dochody brutto ze sprzedaży lub wykupu nieruchomości, wpłacone na rachunek	31.05.2017

9.4 Sprawozdania dotyczące wyłączonych instytucji finansowych

Jeśli raportująca instytucja finansowa realizuje, zgodnie z Umową, płatności na rzecz wyłączonej instytucji finansowej, ma obowiązek sporządzania i przesyłania raportów dotyczących łącznej wartości płatności wykonanych do poszczególnych wyłączonych instytucji finansowych w latach 2015-2016. Obowiązek ten był rozwiązaniem tymczasowym włączonym do wymogu pobierania zaliczek na podatek od płatności pośrednich, obowiązującego w prawodawstwie USA. W myśl zapisów Umowy instytucje finansowe z Wielkiej Brytanii (pod warunkiem przeprowadzenia procedury sprawdzającej i wypełnienia obowiązków sprawozdawczych) nie podlegają potrąceniu podatku u źródła.

Objęcie sprawozdawczością tego wymogu winno być uzależnione od dyskusji na temat rozwiązań długoterminowych w zakresie płatności pośrednich, które doprowadzą do likwidacji problemów prawnych dla instytucji finansowych spoza Stanów Zjednoczonych.

Raportowane płatności:

- a) odsetki nie pochodzące z amerykańskiego źródła wpłacane na rachunek finansowy znajdujący się w posiadaniu wyłączonej instytucji finansowej;
- b) dywidendy nie pochodzące z amerykańskiego źródła wpłacane w poczet pakietu akcji znajdującego się w posiadaniu wyłączonej instytucji finansowej;
- c) płatności realizowane na rzecz wyłączonej instytucji finansowej w związku z rachunkiem finansowym, w zakresie transakcji polegającej na pożyczaniu papierów wartościowych, transakcji typu forward, future, option lub swap albo podobnych transakcji zależnych – pośrednio lub bezpośrednio – od wypłaty odsetek lub dywidend z amerykańskich źródeł; oraz
- d) płatności nie pochodzące z amerykańskiego źródła, realizowane na rzecz wyłączonej instytucji finansowej, które stanowią dochody lub korzyści płynące z pieniężnej umowy ubezpieczenia albo umowy renty.

Wyjątki

Płatności nieobjęte obowiązkiem sprawozdawczym:

- 1) Wszelkie zrealizowane płatności, które nie dotyczą rachunku finansowego prowadzonego przez instytucję finansową;
- 2) płatności za: usługi (w tym pensje i inne formy wynagrodzenia pracowniczego [np. opcje na akcje]), korzystanie z majątku firmy, leasing biur i sprzętu, licencje na oprogramowanie, transport, transport towarowy, wygrane na loteriach, nagrody, wyróżnienia, stypendia, udziały w płatnych rachunkach związane z nabyciem towarów lub usług;
- 3) płatności, w obrębie których raportująca instytucja finansowa odgrywa jedynie bierną rolę w procesie zapłaty oraz albo nie ma żadnej kontroli nad płatnością albo nie kontroluje nieruchomości powiązanej z płatnością - chodzi tu np. o przetwarzanie czeków, organizowanie elektronicznego przekazu środków finansowych w imieniu jednego z klientów, otrzymywanie płatności wpłaconych na rachunek klienta) – albo nie sprawuje funkcji powierniczych odnośnie do nieruchomości

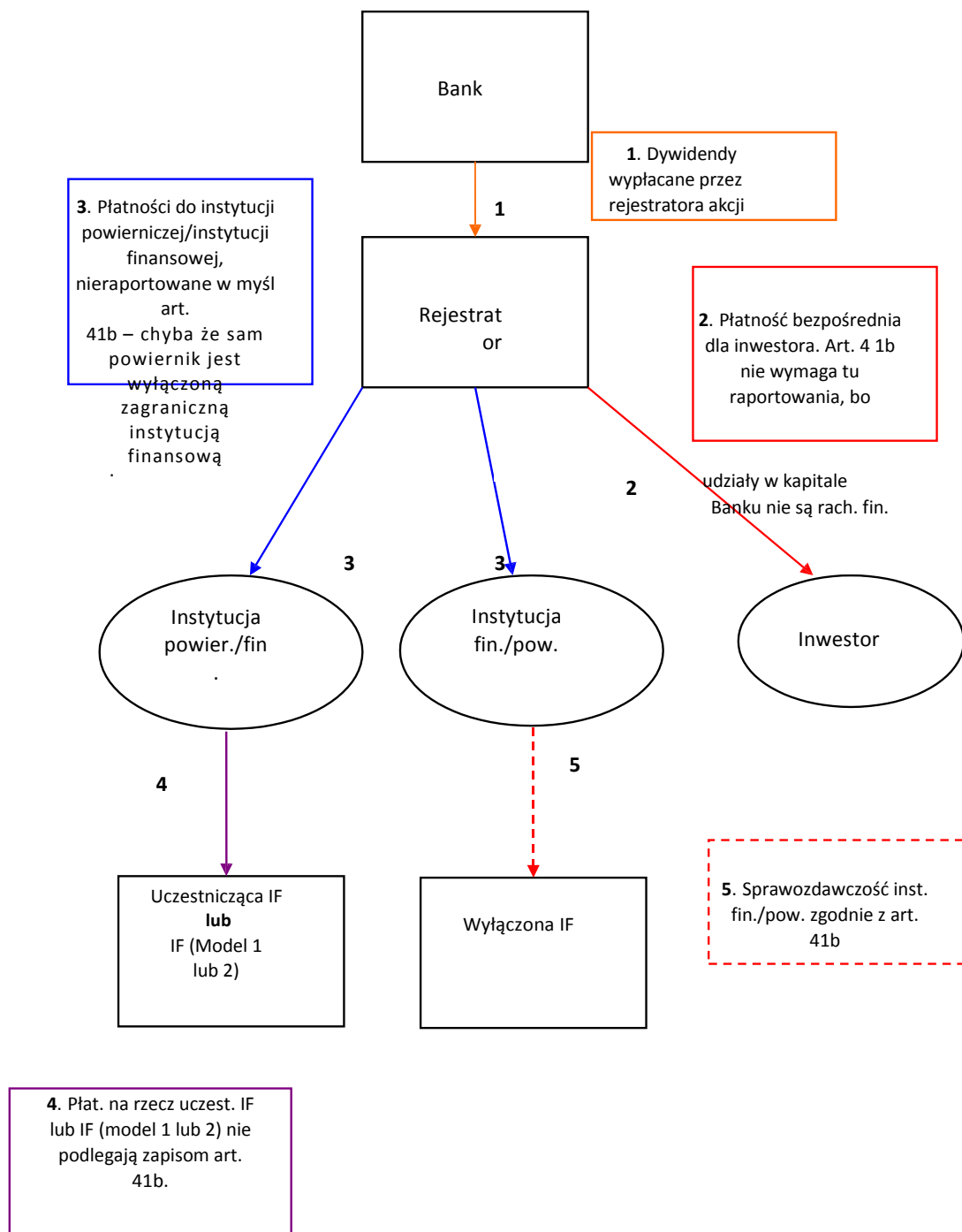
- powiązanych z płatnością; oraz
- 4) płatności związane z rynkami kapitałowymi, o których mowa w podpunkcie c), których nie da się bezpośrednio powiązać z amerykańskim źródłem.

Wyплаты dywidend realizowane przez instytucję finansową

Wyплаты dywidend realizowane przez instytucję finansową na rzecz akcjonariuszy podlegają raportowaniu, jeśli pakiet akcji jest częścią rachunku finansowego, np. rachunku powierniczego, znajdującego się w posiadaniu wyłączonej zagranicznej instytucji finansowej.

Przyjęto, że pakiety akcji instytucji finansowej (oprócz pakietów akcji lub udziałów w kapitale prowadzonych przez określone podmioty inwestujące [zob. punkt 3.8]) nie stanowią samodzielnych rachunków finansowych, czyli płatności realizowane bezpośrednio na rzecz inwestora będącego wyłączoną zagraniczną instytucją finansową nie podlegają raportowaniu.

Poniższy diagram przedstawia przykłady sytuacji, w których obowiązkowe jest raportowanie wypłat dywidend:

Sprawozdawczość

1) Płatność uznaje się za zrealizowaną w chwili przelania określonej kwoty do wyłączonej zagranicznej instytucji finansowej.

2) Obowiązkiem sprawozdawczym objęte są jedynie łączne kwoty zagranicznych raportowanych płatności wykonane na rzecz odbiorcy w roku kalendarzowym.

3) Jeśli płatności opisane w podpunkcie c) nie da się zidentyfikować jako odpowiedników odsetek lub dywidend pochodzących z amerykańskiego źródła, cała kwota płatności podlega raportowaniu.

4) Kwota sumowanych dochodów to kwota netto zrealizowanej płatności dochodowej – nie ma obowiązku analizy pobranych kwot.

5) Ewentualnie instytucja finansowa może przekazać informacje na temat zsumowanej liczby rachunków prowadzonych przez wyłączone zagraniczne instytucje finansowe oraz zsumowanej kwoty raportowanych płatności przekazanych na te rachunki.

9.5 Raportowanie zapłaty podatku od płatności podlegających amerykańskiemu podatkowi, przekazywanych wyłączonym instytucjom finansowym

Wymóg raportowania płatności podlegających amerykańskiemu podatkowi przekazywanych wyłączonym instytucjom finansowym spoczywa na instytucjach finansowych innych niż te występujące w charakterze kwalifikowanego pośrednika, płatnika podatku będącego zagraniczną spółką lub płatnika podatku będącego zagranicznym trustem (zob. art. 4(1)(d) i (e) Umowy).

Jeśli taka instytucja finansowa uiszcza (albo jest pośrednikiem) płatności podlegające amerykańskiemu podatkowi wyłączonej instytucji finansowej, instytucja finansowa ma obowiązek przekazania informacji bezpośrednio płatnikowi tego dochodu. Bezpośredni płatnik jest osobą obciążoną obowiązkiem uiszczenia płatności podlegających amerykańskiemu podatkowi lub obowiązkowi sprawozdawczemu.

Informacje przekazywane w związku z płatnością to dane wymagane dla zaistnienia płatności podlegającej podatkowi lub obowiązkowi sprawozdawczemu.

9.6 Format

Format sprawozdań nie został jeszcze ustalony.

9.7 Przekaz

Sposób przekazywania urzędowi HMRC informacji przygotowanych przez instytucje finansowe nie został jeszcze ustalony.

9.8 Kary

Zgodnie z przepisami kary znajdują zastosowanie w przypadku, gdy raportująca instytucja finansowa nie dostarcza wymaganych informacji lub dostarcza nieprawdziwe lub niepełne dane.

10. Zgodność

10.1 Uchybienia mniejszej wagi

Jeśli przekazywane informacje są niepełne lub nieścisłe, kraj odbiorca może nawiązać bezpośredni kontakt z raportującą instytucją finansową i podjąć próbę rozwiązania problemu.

Przykłady uchybień mniejszej wagi:

- brakujące lub niepełne pola danych,
- nieścisłe dane,
- wykorzystanie niekompatybilnego formatu.

W sytuacji, gdy raport musi zostać przesłany ponownie, pośrednikiem jest urząd HMRC.

Ciągłe i powtarzalne błędy administracyjne i uchybienia mniejszej wagi mogą stać się przypadkami istotnego nieprzestrzegania obowiązków, jeśli w sposób ciągły i powtarzalny hamują przekaz informacji.

W przypadku, gdy raportująca instytucja finansowa z Wielkiej Brytanii uważa, że dochodzenie USA wykracza poza kwestie związane z jakością czy formatem przesłanych danych i stanowi potencjalne zagrożenie dla spełniania wymogów ustawy o ochronie danych osobowych z roku 1988 lub dla wdrażania rekomendacji zawartych w dyrektywie unijnej w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dyrektywa 95/46/WE), powinna nawiązać kontakt z kompetentnym organem brytyjskim.

Jeśli chodzi o dochodzenia o wyższym poziomie szczegółowości, np. w sprawie konkretnej osoby fizycznej lub prawnej, Stany Zjednoczone muszą skontaktować się z kompetentnym organem brytyjskim, który nawiąże kontakt z właściwą instytucją finansową.

10.2 Przypadki istotnego nieprzestrzegania obowiązków

Poważny brak zgodności z normami może zostać stwierdzony przez Urząd Skarbowy Stanów Zjednoczonych lub HMRC. W obu przypadkach kompetentne organy informują się nawzajem o zaistniałych okolicznościach.

Jeśli kompetentny organ poinformuje drugą stronę o wystąpieniu przypadków istotnego nieprzestrzegania obowiązków, instytucja finansowa będzie miała 18 miesięcy na ich wyjaśnienie.

Jeśli urząd HMRC poinformowany zostanie o poważnym braku zgodności z normami, gdzie winę ponosi instytucja finansowa z Wielkiej Brytanii, zastosuje kary przewidziane w przepisach.

Ponadto urząd HMRC podejmie współpracę z instytucją finansową na rzecz:

- omówienia obszarów braku zgodności,
- omówienia środków zaradczych/rozwiązań prowadzących do niepowstawania podobnych sytuacji w przyszłości.
- ustali mechanizmy i harmonogram w celu likwidacji przypadków istotnego nieprzestrzegania obowiązków.

Urząd HMRC informuje Urząd Skarbowy Stanów Zjednoczonych o wyniku tych działań.

Jeżeli problemów nie uda się rozwiązać w ciągu 18 miesięcy, instytucja finansowa będzie traktowana w kategoriach wyłączonej instytucji finansowej.

Szczegóły dotyczące tego, co ma zrobić podmiot, by poprawić swój status zostaną opublikowane w późniejszym terminie.

Przykłady istotnego nieprzestrzegania obowiązków:

- celowe podawanie niewłaściwych danych;
- umyślne lub wynikające z zaniedbania niepodanie wymaganych danych;
- niepodawanie istotnych informacji, brak kontroli, nieprowadzenie procedur sprawdzających (o charakterze ciągłym lub powtarzalnym);
- niejednokrotne niewypełnienie obowiązku przesyłania raportu/poprawionego raportu.

10.3 Proces zarządzania ryzykiem braku zgodności podatkowej

Jeśli chodzi o instytucje zatrudniające opiekuna klienta odpowiedzialnego za realizację standardowych czynności w dziedzinie kontroli relacji z odbiorcami, osoba ta powinna starać się dowiedzieć, jak dana spółka zamierza wywiązać się ze swoich zobowiązań wynikających z prawodawstwa oraz jak wyglądają procesy i systemy przez nią wykorzystywane.

Obszary trudne i źródła ryzyka mogą stać się przedmiotem dyskusji między przedstawicielami firmy a

opiekunem klienta, którego zadaniem jest współpraca z firmami/podmiotami ukierunkowana na niedopuszczenie do łamania obowiązujących norm. Zgodnie z planem przestrzeganie przepisów i wymogów może być tematem przeglądu ryzyka biznesowego prowadzonego przez dane przedsiębiorstwo.

Opiekunowie klienta będą mogli ubiegać się o wsparcie specjalistów ds. zarządzania w LBS czy wyspecjalizowanych audytorów (zarówno z LBS jak i lokalnych centrów zapewnienia zgodności) w celu rozwiązania napotkanych problemów. Jeśli chodzi o instytucje finansowe, w których nie pracują opiekunowie klienta, zgodność z normami powinna opierać się na podejściu opartym o analizę ryzyka. Największe znaczenie mają tu te instytucje, gdzie można przypuszczać, iż występuje brak zgodności z zachowaniem norm regulacyjnych.

Audyt systemów i procesów, dotyczący opiekuna klienta lub innych działów, musi obejmować sprawdzenie, czy instytucja finansowa potrafi właściwie określić posiadaczy rachunków i czy wypełnia swoje zobowiązania sprawozdawcze.

10.4 Zapobieganie uchylaniu się od stosowania prawa

W regulacji zawarto zapisy dotyczące przeciwdziałania uchylaniu się od przestrzegania przepisów. Dotyczą one układów tworzonych przez podmioty podejmujące próby niewypełnienia nałożonych na nie obowiązków.

Zgodnie z zamierzeniami „układy” te będą interpretowane bardzo szeroko, natomiast efektem zapisów, o których mowa w zdaniu poprzednim jest to, że Umowa obowiązuje niezależnie od ich istnienia.

11. Rejestracja

Wszystkie brytyjskie raportujące instytucje finansowe oraz podmioty będące podmiotami współpracującymi lub raportującymi bezpośrednio niefinansowymi podmiotami zagranicznymi mają obowiązek zarejestrowania się i uzyskania numeru GIIN w Urzędzie Podatkowym Stanów Zjednoczonych (IRS).

Numery GIIN będą przyznawane zarejestrowanym podmiotom począwszy od stycznia 2014 roku. IRS opublikuje stosowne wytyczne poświęcone czynnościom rejestracyjnym

Brytyjskie instytucje finansowe nie muszą przedstawiać numeru GIIN w celu określenia statusu FATCA sprzed dnia 1 stycznia 2015 roku. Przed tym dniem instytucje finansowe (Model 1) mogą potwierdzić swój status poprzez:

- przedłożenie deklaracji podatkowej;
- przedłożenie formularza W-8 (sprzed FATCA) opatrzonego pisemnym lub ustnym potwierdzeniem, iż podmiot jest instytucją finansową (Model 1); **lub**
- poinformowanie podmiotu pobierającego podatek, że dana instytucja jest instytucją finansową (Model 1).

Wymienione poniżej rodzaje podmiotów nie są zobowiązane do przeprowadzenia rejestracji:

- nieraportujące brytyjskie instytucje finansowe;
- współpracujące brytyjskie instytucje finansowe (chyba że zostały wcześniej zarejestrowane);
- aktywne i pasywne niefinansowe podmioty zagraniczne (z wyjątkiem raportujących bezpośrednio niefinansowych podmiotów zagranicznych).

W przypadku, gdy instytucja finansowa z lokalną bazą klientów ma zobowiązania sprawozdawcze, gdyż prowadzi amerykańskie rachunki raportowane, instytucja ta powinna wystąpić o przyznanie numeru GIIN.

Podmioty będące raportującymi instytucjami finansowymi i występujące w roli jednostek finansujących (sponsorów) muszą rejestrować się odrębnie dla poszczególnych ról.

Fundusz parasolowy może zarejestrować się w Urzędzie Skarbowym Stanów Zjednoczonych na poziomie cząstkowym lub subfunduszu. Może to prowadzić do składania przez fundusz parasolowy zerowych deklaracji, gdzie akcje emituje się na rzecz inwestorów na poziomie subfunduszu. Niemniej jednak w takiej sytuacji wszyscy inwestorzy muszą zostać zgłoszeni do urzędu HMRC na poziomie subfunduszu.